

DOCTORIS SUBTILIS ET MARIANI
IOANNIS DUNS SCOTI
ORDINIS FRATRUM MINORUM
OPERA OMNIA

IUSSU ET AUCTORITATE
RMI P. PACIFICI M. PERANTONI
TOTIUS ORDINIS FRATRUM MINORUM MINISTRI GENERALIS
STUDIO ET CURA COMMISSIONIS SCOTISTICAE
AD FIDEM CODICUM EDITA

PRAESIDE
P. CAROLO BALIĆ

SOCIIS
PP.: MARTINO BODEWIG, STANISLAO BUŠEĆIĆ, PETRO ČAPKUN-DELIĆ, IOANNE JURIC
JOSEPH MONTALVERNE, SEBASTIANO NANNI, BASILIO PERGAMO, FAUSTINO PREZIOSO
IULIO REINHOLD, ODULPHO SCHÄFER

II

CIVITAS VATICANA

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS
MCML

[DISTINCTIO PRIMA

PARS PRIMA

DE OBIECTO FRUITIONIS

QUAESTIO 1

5 UTRUM OBIECTUM FRUITIONIS PER SE SIT FINIS ULTIMUS]

[Q. 1] Circa^a distinctionem primam, ubi Magister tractat de frui et 1
uti, quaero primo de obiecto ipsius fruitionis, et primo, utrum
obiectum fruitionis per se sit finis ultimus¹.

[1] Arguitur quod non:

10 Primo per auctoritatem Augustini 83 *Quaestionum* quaestione
30: «Fruendum est bonis invisibilibus»; sed plura sunt bona in-
visibilia; ergo non tantum est fruendum ultimo fine.

^a Praemittitur rubrica Duns Scoti: § De obiecto fruibili quaeruntur duae quae-
stiones², de ipso frui duae quaestiones³, et de fruenta quinque quae-
15 nes⁴. Rubrica. §

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{VBHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}π^{γγβμ})

6 Circa] *praem.* Veteris ac novae legis etc. Σ *add.* istam Σ | distinctionem primam] p. d. Σ |
tractat] agit ZΛ^{VΣ} 7 uti] *add.* primo de obiecto fruibili duae quaestiones, de ipso frui
(duae — frui om. V²) in se duae quaestiones, de fruenta quinque quaestiones (¶ sign. Extra. Dimitte
Extra V²) V *add.* quaero primo de obiecto fruibili duas quaestiones, secundo de ipso frui
in se alias duas, tertio de ipso fruenta (*add.* et fruibilitate Γ^{BD}) quinque quaestiones Γ^{BD} 7-8 quae-
ro — ultimus] Quaeruntur novem, quorum duo sunt de obiecto fruibili, alia duo de ipso frui
in se, et quinque de ipso fruenta. Circa obiectum igitur fruibile quaeruntur duo: primum est
utrum ultimus finis sit per se obiectum fruitionis; secundum, utrum finis ultimus habeat tantum
unam rationem fruibilis, an in ipso sit aliqua distinctio secundum quam voluntas possit eo frui
secundum unam rationem et non secundum aliam. Circa primum (secundum, utrum — Circa primum
om. Σ^U) Σ 7 fruitionis = AZτ frui DCPMSRIVΓΛ^Bπ^{γγβμ} *add.* in comparatione ad obiec-
tum P 8 obiectum fruitionis per se = ADA^B o. per se f. Z per se (per se om. M^V) o. f.
CPMSRIVΓΛ^B *edd.* 9 Arguitur] Arguo Γ^NΛ^B *praem.* Et Γ^{BD} 10 Primo — Augustini]
Augustinus Z quia Augustinus Απτγβ quia secundum Augustinum Σμυ 12 tantum est
fruendum] e. t. f. Γ^{BD} e. f. t. DZΛ^{VHΣ} t. f. e. VT^{LN} fruendum (*add.* est Λ^{O2}) tantum Λ^{GO}
13-15 De obiecto — Rubrica = ACPMSRI(om. P²)V(om. V²)Γ^{LN}γ; ¶ text. sign.: Ista rubrica est
extra de manu Scoti A¹ Vacat V². — Vide etiam ad 7 quoad VT^{BD}, ad 7-8 quoad Σ 13 fruibili]
finali Γ^N | quaeruntur = A quaerendae sunt rell. γ 14 frui = A frui in se rell. γ | duae quae-
stiones, et] et d. q. I duo C | et om. PMSRVΓ^{LN} | fruenta] fruibilitate Γ^{LN} 14-15 de² —
quaestiones] quinque de fruenta C | quinque quaestiones om. MRIV 15 Rubrica = A

F 6 LOMBARDUS, *Sent.* I d. 1 c. 2. 3 (I 15-20). 10 August., *De diversis quaest.* 83
q. 30 (PL 40, 19).

T ¹ Cf. DUNS SCOTUS, *Lectura* I d. 1 pars 1 q. 1; *Rep.* IA d. 1 pars 1 q. un. ² Cf.
n. 1-61. ³ Cf. *infra* n. 62-158. ⁴ Cf. *infra* n. 159-187.

- 2 Item per rationem: capacitas fruētis est finita quia ratio sive natura subiecti est finita; ergo illa capacitas potest satiari aliquo finito. Sed fruendum est quocumque satiante capacitatem fruētis; ergo etc.
- 3 Item, aliquid est maius capacitate animae, ut Deus, qui sufficit sibi ipsi, et aliquid minus capacitate eius, ut corpus; ergo aliquid est medium, scilicet aequale¹ capacitati eius: illud est minus Deo; ergo habeo propositum, quod non tantum Deo vel ultimo fine est fruendum.
- 4 Item, quaecumque forma satiat capacitatem materiae; ergo quodcumque obiectum satiat capacitatem potentiae. Consequentia probatur, quia potentia per formam receptam in ipsa respicit obiectum; et si forma una recepta satiat intrinsece, sequitur quod obiectum quod respicitur a potentia per illam formam satiat potentiam extrinsece sive terminative. Antecedens probatur, quia si aliqua forma non satiaret capacitatem materiae, stante illa forma in ma-

ADCPMSRIVZΓ^BDLNΛ^YHGOΣ^{QU}(Φ^{FF}ρ^πγβμν)

1 Item] Praeterea Σ | per rationem om. ZΛ^YHGOΣ 1-2 capacitas — ergo om. Γ^B 1 fruētis] in ras. R² fruibilitatis Λ^o 1-2 quia — finita om. ZΣ^U | ratio sive natura = AD natura ratio M' ratio (add. vel natura P²; deinde in text. corr. ratio in: natura vel ratio P³) CPS² non S' natura (add. sua Γ^D) M²Σ^U rel. (om. ZΓ^B) edd. 2 subiecti] suppositi Λ^{GO} | illa capacitas] c. i. (ista Λ^{HGO}) ZΓ^{BD}ΛΣ | potest satiari] s. p. Σ | aliquo] add. obiecto Φρπγβμν 3-4 Sed — etc. om. M²V 3 quocumque] quoque Z quacumque re Λ^H | capacitatem] resc. I² appetitum Γ^{BD} | fruētis] finitas Λ^Y finitam Λ^{HGO}Φρτ om. Λ^o 4 etc.] om. Σ add. Confirmatur: capacitas et potentia animae est finita sicut et ipsa anima est finita, ergo et obiectum adaequatum eius est finitum; si enim obiectum illius sit infinitum, tunc excedit potentiam animae et per consequens non est ei adaequatum C² 5 Item] Praeterea Σ | est maius] m. e. CPMSRΓ^{LN} 5-6 ut — eius om. V² 5 qui] quia C 6 et] om. Σ add. etiam I² | minus] add. a C | aliquid²] post est¹ (7) DIA^Y aliquid DΛ^{GO} aliud Λ^B 7 illud] aliud I add. autem Γ^{B2}Σ | est²] esset C erit PMSRIV Γ^{LN}Λ^{YHG} om. Λ^o | Deo] om. P² add. et maius corpore Λ^o 8-9 ergo — fruendum] ergo Σ etc. (praem. ergo — fruendum Λ^o) Λ^{GO} ergo etc. I²ZΛ^YH edd.; ¶ text. sign. litteris a-b V²(text. et mg.) 8 habeo om. C | tantum om. M 10-p. 3, 4 Item — centrum post primo bono (p. 3, 7) P²M²Γ^{B2D2}N²; adnot. Nota quod hic stat quintum argumentum ante quartum, ut patet in responsione eorundem M² 10 Item] Praeterea Σ | forma] add. naturalis πργβμν 11-13 satiat — respicit obiectum om. P² 12 respicit] recipit Λ^H 13 et = AD et (om. M²) ita rel. edd. | forma una] u. f. CPMIV | recepta om. Z | satiari] add. appetitum R²πγβμν | satiari intrinsece] i. s. CPMV 14 quod respicitur om. D² | a] ab CPMV | potentia] praem. illa CPMV add. illa I² | satiari] satiet in ras. R² praem. etiam πργβμν | potentiam] appetitum R²I²V²ZΛΣ edd. 15 terminative] determinative R² terminativam Λ^H add. aliter (aliam M'SRV comp. C' pon. alias M² pon. aliter C²) enim (enim om. M²) non satiat (¶ sign. in text. et mg. litteris a-b V²) CPMS²R²I²V² Λ^o 16 satiat P²ZΓ^{BD} 16-p. 3, 1 capacitatem — in materia] in ras. P² ergo illa (ista Λ^YHGO) stante (add. in materia Λ^o) ZΛΣ 16 capacitatem] appetitum P²Γ² pon. appetitum R² | materiae] om. R² add. ergo P²M²SR²IT

T¹ Cf. ARISTOT., *Metaph.* X t. 19 (I c. 5, 1056a 22-24): «Est itaque aequale quod neque magnum neque parvum, aptum natum magnum aut parvum esse, ... quapropter et medium est».

teria inclinaretur materia ad aliam formam naturaliter, et per consequens sub ista quiesceret violenter, nam quodcumque prohibens aliquid ab illo ad quod est inclinatio naturalis ipsius est violentum sibi, sicut apparet de quiete gravis extra centrum.

5 Item, firmiter assentit intellectus alii vero quam primo vero; ergo a simili intensius potest voluntas assentire alii bono quam primo bono^a.

[2] Ad oppositum est Augustinus I *De doctrina christiana* cap. 1: 6 «Res quibus fruendum est sunt Pater et Filius et Spiritus Sanctus, 10 et hi tres sunt una res», ergo etc.

^a Sequitur textus interpolatus: Item, Ambrosius¹ super illud ad Gal. 5², «Fructus autem spiritus est caritas, gaudium», etc., dicit quod hic nominat non 'opera' sed 'fructus' quia propter se appetenda sunt; sed quod est propter se appetendum est fruibile; ergo virtutibus convenit frui: sed ipsae non sunt ultimus finis; ergo etc. Et confirmatur ratio, quia bonum per essentiam est debitum fruitionis obiectum; sed virtutes sunt bonum per essentiam.

ADCPMSRIVZΓ^BDLNΛ^YHGOΣ^{QU}(Φ^{FF}ρ^πγβμν)

1 ad aliam post naturaliter Λ²Σ | formam om. ZΛ^YHGOΣ 2 ista] illa CPMSIVZΓ^AY²EG Σ 3 aliquid om. CPMSRΓ^{LN} | illo] eo Γ^D alio Λ^{GO} | est inclinatio naturalis] naturaliter inclinatur Σ | inclinatio] inclinatus appetitus Z | ipsius] illius Γ^N om. Σ 3-4 est violentum sibi] e. s. v. Σ v. e. s. Λ^o 4 apparet] patet Λ^oΣ | centrum] locum suum Φρπγβμν 5 Item] Praeterea Σ | alii] alteri Σ add. creato Λ^oΣ 6 intensius potest voluntas assentire] p. v. i. a. Γ p. i. a. v. Λ^B | alii] alicui Λ^{GO} | bono] add. creato Λ^oΣ 7 bono om. Γ^{LN} 8 Ad oppositum] Contra Σ | est = Αρπγβμν | I] post christiana Γ^{LN} libro D libro primo post christiana M²I om. CPM' SRVΛ^{GO} 9 et¹ om. Λ^{GO} 10 tres om. ZΓ^BΛ^YHGOΣ | sunt om. CP | una] add. summa γ | ergo etc. om. Σ 11-16 Item, Ambrosius — essentiam = ADCPR²IVZΓ^{LN}Λ^o; ¶ text. sign.: Non in libro Duns A¹ Extra I²(text. et mg.)Γ^{B2D2} Additio Λ^oΣ litteris a-b P²(text. et mg.)V²(text. et mg.) ¶ Huic textui interpolato praem. Ad oppositum (8) — ergo etc. (10) V²(signando Vacat) ¶ 11 illud] illo verbo Λ^oΣ add. verbum CPR²IZΓ^{LN} 12 autem om. I | est om. CPR²IZΓ^{LN}Λ^o | etc.] et pax Λ^oΣ add. et D | quod om. PR²VZΓ^{LN} | hic] haec D om. IV | nominat non] non nom. CPR²VZΓ^{LN}Λ^o non dixit apostolus I | opera] add. spiritus caritas est I 13 quia] quae (post propter I^D) CPR²Γ^{LN}Λ^o | se¹ om. Z | appetenda] appetendi I 14 virtutibus resc. Γ^{N2} | ergo²] et sunt plura Λ^oΣ 15-16 fruitionis obiectum] ob. fruibile Λ^oΣ 16 obiectum] ad bonum Z | bonum] bonae R²Γ^{BD} | essentiam] add. ergo per etc. P add. ergo etc. CR²VT^{LN} add. et stet pro ultimo argumento, scilicet sexto Λ^oΣ ¶ et sequitur hic immediate solutio Ad sextum (p. 16, 17) — per essentiam (p. 17, 15) ¶

F 8 AUGUST., *De doctr. christ.* I c. 5 n. 5 (PL 34, 21).

T¹ [AMBROSIAS], *In epist. ad Gal.* c. 5, 22 (PL 17, 368): «Non dixit 'opera spiritus caritas est', sed 'fructus spiritus'; lex enim spiritus haec, quae supra memoravit, fructificat, ut ex his haereditas regni caelorum quaeratur». ² Gal. 5, 22-23; cf. infra n. 63.

II. – AD QUAESTIONEM I

7 Ad istam quaestionem distinguam primo de fruitione ordinata et in communi sumpta, secundo dicam de obiecto primo fruitionis ordinatae, tertio de obiecto fruitionis in communi, quarto quomodo sit intelligendum fruitionem esse circa finem – sive vere ultimum finem, ut in secundo articulo, sive non vere ultimum, ut in tertio articulo.

8 [Art. 1] – De primo dico quod fruitio in communi excedit fruitionem ordinatam, quia quodcumque aliqua potentia non determinatur ex se ad actum ordinatum, actus eius in communi 10 universalior est actu eius speciali ordinato; voluntas autem ex se non determinatur ad ordinatam fruitionem, quod patet, quia perversitas summa potest esse in ea, ut quando utitur fruendis et fruitur utendis, secundum Augustinum 83 *Quaestionum* quaestione 30. Est autem fruitio ordinata qualis nata est esse recta, 15 quando scilicet ordinatur secundum debitas circumstantias, fruitio vero in communi est sive habeat illas circumstantias debitas sive non.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}ρ^τπ^γβ^μυ)

2 istam quaestionem] q. i. Σ | distingo DZΣ distinguendo Λ^{H*} | primo] ante distinctionem RIV²ZΓ^{BD}ΛΣ om. CPMSV^ΓΓ^{LN} add. etiam A* 3 subiecto Λ^B | primo] obiecto Λ^B om. VZΓ^ΛYB^{IR}Σ 4 ordinato Λ^B | communi] add. et I²ZΛ^{YEH} 5 sit] est Γ^N | sit intelligendum] i. s. RΛ^{GO}Σ | finem] add. ultimum τ add. ut sic ρ | sive] ut scilicet Σ praem. scilicet ρ om. Z²Λ^{EHGO}Σ add. circa τ | vere] ut Γ^N 6 finem om. I²ZΓ^{BD}ΛΣ | ultimum²] praem. finem I* om. I²ZΛ^{GO}Σ add. finem Π²DLN 7 articulo om. Λ^BΣ 8 primo] prima S add. articulo P | fruitio] add. vel actus voluntatis Λ^{O2} 9 quodcumque] quodcum (I) Γ^{DP*} quando Λ^{HO} | aliqua om. I²ZΛΣ 10 ex se] post ordinatum ZΛ de se ante potentia (9) Σ | ordinatum] ordinatam C* ortum Z determinatum Λ^{B2} | actus eius] e. a. Σ | eius om. Γ^{BD*} 11 universalior est] e. u. Γ^{BD}Σ | actu eius] e. a. Σ add. ut Λ^B add. in CPRI²VΓ^{ΛGO2} | speciali] om. I²ZΛ^{YEHGO}Σ add. et C*Γ^{N*}Λ^{O2} | ordinato] ordinata C*P*Z om. Γ^N 11-12 ex se non determinatur] n. d. ex se ZΛ^{GO}Σ 12 ordinatam fruitionem] ordinatum finem Λ^G | quod] et Σ 13-14 summa — utendis] potest esse (pot. e.] est ρπβμυ) in fruendo utendis (add. vel: summa perversitas potest esse in ea, ut quando utitur fruendis, fruitur utendis Λ^{O2}) Λ^{HO}ρπβμυ 13 summa] post ea CPMSRIVZΓ^{ΛG} ima C²Γ^{B2} om. Λ^{YB}Σ pon. in via (I) M² 13-14 ut — fruitur] in fruendo Λ^{YB}Σ | utitur — utendis] fruitur utendis et utitur fruendis V 15 30] add. ergo etc. I^{V2}Λ add. ergo Σ | Est — ordinata om. R* | autem] ergo CPMSR²I²VZΓ^Σ 16 scilicet om. CM* SRI²VZΓ^Γ | debitas circumstantias] c. (om. V*) d. VΛ 16-17 fruitio — circumstantias om. D* V* 17 vero] autem I²Λ^{YB}Σ om. CPMSRI²VZΓ^{Λ*} | illas] istas (post circumst. Λ^B) Λ^{Y*}EHGOΣ | debitas om. VΓΛΣ

F 14 AUGUST., *De diversis quaest.* 83 q. 30 (PL 40, 19): «Omni itaque humana perversio est, quod etiam vitium vocatur, fruendis uti velle atque utendis frui. Et rursus omnis ordinatio, quae virtus etiam nominatur, fruendis frui et utendis uti».

[Art. 2] – Quantum ad secundum¹ videtur esse opinio Avicennae quod fruitio ordinata potest esse circa aliud a fine ultimo. Quod probatur ex dictis eius IX *Metaphysicae* cap. 4, ubi vult quod intelligentia superior per actum suum intelligendi causat inferior: tunc autem videtur productum esse perfectum quando attingit suum principium productivum, secundum illam propositionem Procli 35, quod «unumquodque natum est converti ad illud a quo procedit»; in tali autem reditu videtur circulus esse completus et ita perfectio; ergo intelligentia producta perfecte quietatur 10 in intelligentia producente.

Contra istud arguitur sic: potentia non quietatur nisi ubi suum 10 obiectum perfectissime invenitur esse et in summo; potentiae autem fruētis obiectum est ens in communi secundum Avicennam I *Metaphysicae* cap. 5; ergo non quietatur potentia fruēns nisi ubi 15 est perfectissimum ens. Hoc est summum tantum^a.

^a Sequitur textus a Duns Scoto cancellatus: Item, potentia quae inclinatur ad

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}ρ^τπ^γβ^μυ)

1-10 ¶ Quantum ad — producente sign. om (= omittendum ?) V²Λ^{Y2} 1 Quantum] Quod Γ^L om. R 2 fruitio ordinata = AD o. f. rell. edd. | aliud] praem. aliquod Λ^{GO} | ultimo om. CM²SRI²ZΓ^{LN} 3 4] X (pon. 4 Λ^{O2}) RΛ^{GO} 4 actum suum] s. a. Σ | causat] causat Λ^BΣ creat DPM*(pon. denuo creat M²)SRI²BDΛ^{O2}τ producit ρπγβμυ 4-5 inferiorem] add. et intelligentia prima secundam et secunda tertiam, et sic descendendo usque ad motricem orbis lunae, et illa causat animam rationalem: et anima rationalis fruitur illa motrice et illa alia quae ipsam produxit, et sic deinceps, sed prima quietatur in se ipsa, quia a nullo alio est producta Λ^{O2} 5 autem] enim Γ | videtur productum] p. v. Σ unumquodque productum dicitur I² unumquodque producit Λ^H 7 35] 25 Γ^L 21 Λ^B 53 Λ^H 3 et 15 (not. vel: 35 Λ^{O2}) Λ^{GO} | quod] quia CPMSZΛ^{O2} om. Σ 8 procedit] add. et Γ^{BD} | autem] etiam DCPMSRVΓ^ΛYB^{IRGO} enim Σ om. Λ^BY^H | circulus esse = AD e. c. rell. edd. 9 perfecte] perfecta (ante producta Λ^G) Λ^{G+O*} 11 istud] illud CPRVΓ^{BD}Λ^{YHO} om. Σ | arguitur sic om. ΛΣ | ubi] ut Λ^G om. Λ^{B2} 11-12 suum obiectum] o. s. (add. adaequatum Λ^{O2}) Λ 12 invenitur esse] est post ubi (11) Λ edd. | esse om. Γ^{BDLN2}Σ 12-13 potentiae autem fruētis obiectum = D potentia a. fr. ob. A obiectum (add. autem Γ^{BD2}) potentiae fruētis rell. edd. 14 I] V, CMSRI²VZΓ^{ΛH} | cap. 5] cap. 1 Z 5 Λ^Y om. CPA²YB^{IR}Σ (ante Metaphys.) | non quietatur potentia fruēns] p. f. n. qu. Σ | ubi] add. ens Λ^B 14-15 ubi — ens] in ente perfectissimo Σ 15 perfectissimum] perfectum (pon. perfectissimum M²Λ^{O2}) MI²VZΛ^{GO} | Hoc — tantum] quod est unum tantum; ergo Σ | summum] summe Λ^O add. bonum R² 16-p. 6, 13 Item — summo = ADCPMSRIVZΓ^ΛYB^{IRGO}Σ edd.; ¶ text. sign.: Vacat, sic in libro Duns A² Vacat D²(ext. et mg.)VΓ^{BD2}(om. Γ^{BD2}) 16 Item] Praeterea Σ

F 1-3 AVICENNA, *Metaph.* IX c. 4 (104vb-105rb). 7 PROCLUS [LYCIUS, cognomento DIADOCHUS], *Institutio theologica* c. 34 (ed. PORTUS 431): «Omne quod secundum naturam ad aliquid revertitur, ad illud reversionem facit a quo progressum etiam habuit suae naturae». Cf. etiam codd. Vat. lat. 2419, 93v; 4426, 51ra; 4567, 5r, ubi interpretatio latina a GUIL. DE MOERBECKE facta legitur. 13 AVICENNA, *Metaph.* I c. 6 (72rb).

T ¹ Cf. supra n. 7.

- 11 § Confirmatur per simile de materia ad formam: non quiescit nisi sub continente alias, tamen intrinsecum non sic satiat ut obiectum¹. §
- 12 Item, intelligentia inferior videns superiorem aut videt eam esse finitam, aut credit eam esse infinitam, aut nec videt eius finitatem nec infinitatem. Si credit eam infinitam, ergo nec beatificatur in ea, quia «stultius nihil dici potest quam quod falsa opinione sit ani-

multa obiecta per se non quietatur in aliquo uno perfecte nisi illud includat omnia per se obiecta quantum possunt perfectissime includi in aliquo uno obiecto; sed potentia fruens inclinatur ad omne ens sicut ad per se obiectum; ergo non perfectissime quietatur in aliquo uno ente nisi includat omnia alia entia quantum possunt includi in aliquo uno. Possunt autem includi perfectissime in uno ente infinito; ergo potentia potest tantum ibi quietari in summo.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}ρ^τπ^γβ^μ)

1-3 Confirmatur — obiectum = A¹R²VΓ^{BD}Λ^{Y202} [post aliquo uno (12) Γ^D post summo (13) R¹VΓ^BΛ^{Y102}]; ¶ text. sign.: Extra de manu Scoti A¹ Extra de manu Ioannis R² Extra VΓ^D 1 Confirmatur per om. Γ^{D2} | formam = A formas R²VΓ^{BD}Λ^{Y202} add. quia R²Γ^{BD} add. quae Λ⁰² | quietatur Λ⁰² 2 alias] add. omnes R²Γ^{BD} | sic om. Λ^{Y2} 3 obiectum] om. Γ^{D2} add. extrinsecum Λ⁰² 4-p. 9, 10 ¶ Item — in Deo sign. om (= omittendum?) V²Λ^{Y2} 4 Item] Praeterea Σ 5-6 aut¹ — credit om. D² 5 credit eam esse in ras. Λ^{B2} | eam om. D²Λ⁰ 5-6 aut² — infinitam om. Λ^H 5 nec] non PΓ^NΛ^{BGO} 6 nec] neque Λ⁰ aut SΛ^{Y2} | credit] credat Λ⁰⁰ dicit P* | eam] add. esse M²I²ZΓ^{Λ0}Σ add. credit aut D* | nec² = ACP non rell. edd. | beatificabitur SΛ^{YGO}Φ | in om. CP²M²SR²V²ZΓ^{LN} 7 nihil dici] dici non Σ | quod om. C²Λ^{HO}* | falsa] post opinione Γ fruatur C²M²S²R²V² stulta S² 7-p. 7, 1 falsa — beata] a. s. f. o. b. IZ a. s. b. f. o. in ras. P²(pon. eundem text. P²) | opinione sit anima] s. o. a. CMSR² o. a. s. R² 7 sit] fruatur post quod Γ^{LN}* praem. fruatur et Λ⁰² 7-p. 7, 1 anima post quod (7) M²Σ 8 per se] ante inclinatur (p. 5, 16) Λ^B om. Σ | uno om. Σ^{QU} | perfecte] perfecto Σ^U perfectissime Λ^{H2} om. Λ⁰ 8-9 perfecte — obiecto] obiecto (add. nisi illud includat omnia alia obiecta quantum in aliquo uno possunt Γ^{B2}) includi Γ^B 8-11 nisi — ente om. C 8 illud om. Z | includat] add. unitive Λ⁰² | omnia] add. alia I² 9 per se — includi] illa perfectissime quantum includi possunt Σ | obiecta om. M²VΓ^N | quantum] praem. in A²R²Λ^{Y2} | perfectissime] perfecte I² om. V²Λ^{Y2}EH²GO²(post uno) | includi] post obiecto Γ^{(quoad} Γ^{B2} vide ad 8-9) add. in obiecto Λ^{B*} | obiecto] sicut patet de materia quae non quiescit nisi sub continente alias virtualiter Λ⁰ om. Λ^{BHO}Σ 9-10 sed potentia om. Λ^{Y2} 9-12 sed — aliquo uno om. Λ^{B2} 10-13 potentia — summo] omnia entia ad quae inclinatur potentia fruens perfectissime contineri possunt solum in primo ente infinito, igitur solum ibi poterit quietari Σ 10 ad² om. Λ^{B2} | obiectum = AD obiecta Λ^{Y2}E² rell. (quoad Σ vide ad 10-13) add. 10-11 perfectissime = AD perfecte (parte S²) PMSRIVZΓ^{Λ02} [ante non (10) DMA⁰² post quietatur (11) R]] 11 nisi = AD nisi illud (id τ) Λ^{Y2}E² rell. (quoad Σ vide ad 10-13) add. | omnia] add. illa R | alia om. Λ^{Y2}EH²GO | entia om. M²R²V 12 possunt] in corr. M² possint PV* | includi¹ om. M²V | includi in aliquo uno] in a. u. incl. RIZ om. Λ^{B2} | aliquo — perfectissime in om. Λ^H | includi² om. I² | includi perfectissime] p. i. RVZΓ^N | perfectissime] perfecte I² om. Λ^{Y2}EH²GO² | in²] add. aliquo IZΛ^{BGO} 12-13 ente infinito] infinito (add. in Λ^{B*}) ente tantum Λ^B 13 potest tantum] t. p. Λ^{Y2}EH²GO | ibi] post quietari Γ^{N2}Λ^{Y2}BO om. RΓ^NΛ^H

T ¹ Cf. supra n. 4.

ma beata » secundum Augustinum X *De civitate* cap. 4¹. Si autem nec videt eius finitatem nec infinitatem, non videt eam perfecte, nec sic est beata. Si autem videt eam finitam, ergo potest intelligere aliquid posse eam excedere: ita autem experimur in nobis quod possumus appetere maius bonum, ultra quodcumque bonum finitum quod ostenditur, vel possumus appetere ultra quodcumque bonum, aliud, quod ostenditur maius bonum, et per consequens potest voluntas appetere amare illud maius bonum, et ita non quietatur in illa intelligentia^a.

- 10 ^a Sequitur textus a Duns Scoto cancellatus: Item, duco rationem eius² ad oppositum, quia secunda intelligentia non causat tertiam — si sibi concedatur quod causet eam — nisi in virtute primae; ergo non finit eam virtute propria sed virtute aliena. Quod autem finit aliquid ratione alterius, non quietat illud, nec illud quietatur nisi in illo altero; ergo etc.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}ρ^τπ^γβ^μ)

1 X] 4 Σ 2 π^τγβ^μ pon. 4 M² om. ADΓ^{B2D*}Λ^{YBH} | cap. 4] cap. Σ^U 4 (ante De civ. Λ^{BH}) AΓ^{B2D*}Λ^{YBH}* 2 videt eius] eius considerat post infinitatem Σ | eius om. S 3 est] erit Γ² not. vel: erit Λ⁰² | finitum] praem. esse ΛΣ add. esse P 4 posse eam] e. p. Γ | eam] ipsam Σ | autem] enim CPMSRIVZΓΣ | experimur] possumus experiri CPMRI²VZ 5-8 maius — appetere om. Σ^{QU2} 5 maius bonum om. M²ΛΣ^{U2} add. | ultra quodcumque bonum om. Z 6-7 finitum — quodcumque bonum = A finitum D 7 aliud] aliquod Λ^H om. Σ^{U2}τ | quod] quo Λ^{BH} | ostenditur] exceditur aliquid Σ^{U2} | maius bonum] magis bon. Λ^{GO} minus bon. Γ^D om. DCP²M²SRI²VZΓ^{LN} | et om. CP 8 voluntas] ante potest I²ZΓ² post appetere CPMV om. SRI²Γ^{BDL}ΛΣ^{U2} | appetere] add. et VΛ^{GO}τ add. vel π^τγβ^μ | maius] magis Λ^{GO} 9 in illa] in ista Λ^HΣ om. Γ^{D2} add. vel aliqua (al.) praem. in R²Γ^{N2}Λ⁰² add. alia P²R²Γ^{BD}) CPMSRIVZΓ^{Λ02} 10-14 Item — ergo etc. = ADCPMSRIVZΓ^{ΛY2}EH²GOΣ add.; ¶ text. sign.: Vacat, sic in libro Duns A¹ Vacat, sic Duns R² Vacat D²(text. et mg.)PV²Γ^{D2}(om. Γ^{D2})Λ⁰² 10 Item] Praeterea Σ 11 non] quae in ras. Γ^{D2} praem. si causet tertiam Λ^B 11-12 non — eam] si concedatur sibi quod causet (creet Σ) tertiam, non causat (creet Σ) tertiam (eam Σ) in virtute propria Λ^{Y2}Σ 11 tertiam] istam Λ^{BH} add. in (om. Λ⁰) virtute propria Λ^{Y2}τ add. in virtute propria sed in virtute intelligentiae primae I² 11-12 si — eam] om. CP²Γ^NΛ^{Y2} 11 si] praem. sed M² praem. et Γ² | sibi om. D | sibi concedatur] c. s. PMSRIVZΓ^N | quod] non tamen (praem. quod causat eam Γ^{B2}) Γ^B non Γ^{D2} praem. non Γ^D add. non R² 11-12 causet] causat Γ^{BD}Λ^B creet P² 12 eam] add. non tamen (add. in Γ²) virtute propria M²IVZΓ² | nisi] sed I²VΓ²Λ^{Y2}EH²GOΣ praem. non S² | in om. Σ | in virtute primae] in virtute potentiae primae I²Z aliena I² aliqua (I) Λ^B | virtute] add. potentiae (primae D²) igitur non finit eam nisi in virtute D | primae] a qua est (praem. primae Γ²) Γ² | ergo] et per consequens Λ^B 12-13 non — aliena om. Λ^{B2} 12 finit] in corr. Z² facit Λ^{GO}* sicut D habet Γ^N | virtute³ om. CPMRVΓ^{Λ2}Σ 13 Quod autem] Quid autem Z illud autem quod Σ | finit] facit Γ^NΛ^{GO}* | aliquid] aliud R²Λ^BΣ om. Λ^{B2} | ratione] in virtute π^τγβ^μ praem. sub Στ | alterius] praem. finis Λ^Y add. finis RΓ^{BD}Λ^YΣτ add. ut (praem. finis μ) ultimus finis π^τγβ^μ | quietat illud, nec om. D² 13-14 nec — altero] om. IΓ^{BD2}Λ^{Y2}EH²GOΣ; ¶ sign. litteris a-b V²(text. et mg.) | nec illud quietatur om. Λ⁰² 13 illud² = AD (post quietatur, 13-14 D om. D²) 14 etc. om. Σ

F 1 AUGUST., *De civ. Dei* XI c. 4 n. 2 (PL 41, 319-320; CSEL XL pars I 516, 1-8): «Si enim alternasse semper eius [sc. animae] miseriam et beatitudinem dixerint, necesse est dicant etiam

T ¹ Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio* prol. n. 116 (I 82, 12). ² Cf. supra n. 9.

13 Alii arguunt contra istam opinionem¹ sic: anima est imago Dei, ergo capax eius est et particeps esse potest, quia secundum Augustinum XIV *De Trinitate* cap. 8 «eo anima imago Dei est quo capax eius est et particeps esse potest»; quidquid autem est capax Dei per nihil minus Deo satiari potest; ergo etc.

Sed ista ratio non procedit contra philosophos, quia praemissa sumpta de imagine est tantum credita et non naturali ratione cognita²; ratio enim imaginis quam nos concipimus est tantum credita, non autem naturaliter cognita ratione, quia ratio imaginis quam nos concipimus fundatur in anima ad Deum ut trinus est, et ideo non cognoscitur naturaliter, quia nec extremum ad quod est cognoscitur a nobis naturaliter.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}π^{γγβμν})

1 adnot. Sicut dicit (s. d. om. β) Bonaventura in I Sententiarum dist. 1 (add. artic. 20, q. 3 β) Λ^{HG} | istam] illam CPMVS^U hanc Γ^N | sic] quia (praem. sic Λ^{Q2}) Λ add, quia Γ^{BD} 2 capax eius est] c. est eius CPMRI'ZΛ^G est c. eius I²VΛ^BΣ 2.4 eius — est capax om. Σ^Q 2 est] fit D* om. ΣΓ^ΛHO | et — quia = AD 3 De Trinitate] Trinitatis RI^NΛ^Y | cap. 8] 8 cap. Λ^{GO} scilicet Λ^B add. vel 15 π^{γγβμ} | eo] et P om. Γ^NΛ^G 3.4 eo — potest om. Σ^U 3 anima] autem Λ^O om. π^{γγβμν} add. autem Λ^O 3.5 est quo — etc. om. R² 4 eius om. Λ^{HO} | est¹ om. I²Λ^O | quidquid autem] ex hoc sic: quidquid π^{γγβμν} 5 satiari potest] satiatur Λ | etc. om. Σ 6 procedit] concludit Σ | contra] secundum Λ^G | philosophum Λ^{GO} 7 assumpta π^{γγβμν} | imagine] add. Dei R²Γ^{BD} 7.8 et — concipimus om. D² 7 et non] non autem Λ^YΣ non nisi Λ^B non Λ^{BHGO} | naturaliter Λ^{YHO} | naturali ratione] r. n. Γ^N naturaliter Σ 7.8 ratione cognita] c. r. Λ 8-10 ratio enim — trinus est om. Λ^G 8 ratio in ras. Λ^{H2} | enim] autem Λ^H eius Λ^{Y2} om. Λ^O | nos om. D² | accipimus I'Z 8-10 est — concipimus = AD 8-9 est tantum credita om. D² 10 anima] add. in respectu M²Λ^{BH2}Φπ^{γγβμν} | trinus est] e. t. Λ^GΣ | est om. Γ^{BD} 11 non] nec ΣΓ^LΛ^{YGO} | quia] sicut Σ 12 cognoscitur] praem. non S om. Λ^O | cognoscitur a nobis naturaliter] om. I²Λ^{Y2}HΣ; ¶ sign. litteris a-b V² | a nobis naturaliter] n. a nobis CPMRIVZ om. Λ^O naturaliter Λ^{O2}

semper alternaturam: unde illa eos sequetur absurditas, ut etiam cum beata dicitur, in hoc utique non sit beata, si futuram suam miseriam et turpitudinem praevidet; si autem non praevidet, nec se turpem ac miseram fore sed beatam semper existimat, falsa opinione sit beata: quo dici stultius nihil potest».

F I BONAV., *Sent.* I d. 1 a. 3 q. 1 ad 1 (I 39a): «anima est expressa similitudo Dei. Haec convenientia in uno extremo ponit inclinationem et indigentiam, in alio quietationem et sufficientiam ... Et quoniam ad inclinationis quietationem et indigentiae suppletionem, ubi est sensus, est delectatio sive sequitur, ideo anima cum tali modo quietatur a Deo, fruatur eo»; MARTHAUS AB AQUASPARTA, *Quaestiones disputatae de gratia* q. 5 ad 13; q. 10 ad 3 (ed. DOUCER in BFS XI 145, 261). 2.3 AUGUST., *De Trin.* XIV c. 8 n. 11 (PL 42, 1044): «Eo quippe ipse imago eius est, quo eius capax est, eiusque particeps esse potest ... Ecce ergo mens meminit sui, intelligit se, diligit se: hoc si cernimus, cernimus trinitatem; nondum quidem Deum, sed iam imaginem Dei».

T¹ Cf. supra n. 9. ² Cf. DUNS SCOTUS, *Quodl.* q. 14 n. [21-22].

Alii arguunt contra rationem eius¹ sic: anima creatur a Deo immediate, ergo in eo immediate quiescit et quietatur.

Sed huius rationis antecedens est tantum creditum, et negaretur ab eis, quia ipse ponit eam immediate creatam ab ultima et infima intelligentia. Similiter consequentia non valet hic, nec etiam similis facta² est pro opinione Avicennae: accidit enim quod in eodem coniungantur ratio primi effectivi et ratio finis, nec quietat in quantum primum effectivum sed in quantum obiectum perfectissimum, alioquin sensitiva nostra, quae a Deo creatur secundum unam opinionem, non posset perfecte quietari nisi in Deo; in proposito ergo idem est efficiens et finis quia in efficiente est plenitudo perfectionis obiecti, non autem in ratione efficientis unde efficiens est includitur ratio finis vel quietantis.

5 Ideo teneo quantum ad istum articulum hanc conclusionem, 15 quod videlicet fruitio ordinata habet tantum ultimum finem pro obiecto, quia sicut tantum est assentiendum per intellectum primo

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}π^{γγβμν})

1 adnot. Sicut Henricus Λ^{H2} | sic] quia (praem. sic Λ^{O2}) Λ 1.2 a Deo immediate] i. a Deo ΛΣ 2 eo] Deo π^{γγβμν} | quiescit et om. I²ΛΣ 3 huius rationis om. Σ 3.5 et — intelligentia] om. Λ^{YHO2}; ¶ sign.: Vacat P² litteris a-b V² (ext. et mg.) Γ^{BD2} 3 negatur Γ^{BD2} 4 eis] eo I²Γ^BΣ | ipse — creatam] ipsi philosophi ponunt animas creatas immediate Σ | creari π^{γγβμν} | et om. Γ^NΛ^G | infima] infinita ZΓ^L summa Λ^G 5 intelligentia post ultima (4) Γ^{AO2} | Similiter] Sic Λ^G praem. Et Z | hic] haec Λ^Bπ^{γγβμν} om. ΠΓ^{BD2} (post facta, 6) Λ^OΣ | etiam] est CP^MΛ^{O2} (in ras.) | similis] add. ratio Λ^G add. consequentia π^{γγβμν} 6 factus Γ^{LN} | est = ADA^{O2} | accidit enim] quia accidit Σ 6-7 in eodem coniungantur] c. (coniungitur Λ^B) in eodem (eo Λ^{BHGO}) ΛΣ 7 effectivi] effectus Λ^H | ratio²] ideo Λ^G add. primi vel ultimi Λ^{O2} | nec] non Λ^G add. etiam (om. M²) ratio finis M²IVZ | quietatur Λ^{HO2} 8 primum] principium R²π^{γγβμν} | obiectum] est D add. est I'Z 8-9 obiectum perfectissimum] p. o. Σ | perfectissimum om. M²V² 9 sensitiva nostra] n. s. CP praem. anima π^{γγβμν} | a Deo creatur] c. a Deo ΛΣ 10 perfecte quietari] q. p. Γ 11 ergo om. ΣΓ^N add. non R² | efficiente] fine R² 12 unde] ut DR² (in ras.) v add. in Λ^B 13 est] nisi in quantum in eo R² om. ΛΣ add. non Γ^L | includitur ratio] includit rationem Λ^{HG} | vel] et Λ^HΣ | quietantis] in ras. R² quietis P²MSIZΓ^{LN}Λ^{O2} quietationis Λ^B quietativi π^{γγβμν} 14 Ideo] Item A igitur post teneo Λ^YΣ om. I²Λ^Y | istum] illum CP^MSV hunc ΛΣ | hanc conclusionem] c. h. Σ 15 videlicet om. I²Γ^{BD}ΛΣ | ultimum finem] f. u. Σ 16 tantum est] e. t. Γ | est assentiendum] assentiendum (asserendum Λ^{GO} pon. assent. Λ^{O2}) est I²Λ 16-p. 10, 1 est — se] primo vero assentiendum est propter se per intellectum Σ | per — assentiendum om. D²

F I THOMAS, *Quodl.* X q. 8 in corp. (ed. Parmen. IX 611a): «quia anima immediate facta est a Deo, ideo beata esse non poterit nisi immediate videat Deum»; S. theol. I q. 12 a. 1 in corp. (IV 115a). 4 AVICENNA, *De an.* pars 5 c. 4 (24vb): «Cum enim creatur materia corporis, quod fit dignum fieri instrumentum animae et eius regnum, tunc causae separatae, quae solent dare unamquamque animam, creant animam»; *Metaph.* IX c. 4 (105ra); *De intelligentiis* c. 4 (657b). 10 HENRICUS GAND., *Quodl.* III q. 6 (f. 54A-55K).

T¹ Cf. supra n. 9. ² Cf. ibidem.

vero propter se ita tantum est assentiendum per voluntatem primo bono propter se.

- 16 «Art. 3» – De tertio articulo¹ dico quod obiectum fruitionis in communi, ut abstrahit ab ordinato et inordinato fine, est finis ultimus: vel verus finis, qui scilicet est finis ultimus ex natura rei, vel finis apparens, finis ultimus qui scilicet ostenditur a ratione errante tamquam finis ultimus, vel finis praestitutus, quem scilicet voluntas ex libertate sua vult tamquam finem ultimum.

Duo prima membra satis patent. Tertium proba, quia sicut in potestate voluntatis est velle vel non velle, ita in potestate eius est modus volendi, scilicet referre vel non referre^a; ergo in potestate sua est aliquod bonum velle propter se, non referendo ad aliud bonum, et ita praestituendo sibi in eo finem.

- 17 «Art. 4» – De quarto articulo² dico quod ratio finis non est ratio propria obiecti fruibilis neque in fruitione ordinata neque in fruitione communiter sumpta. Quod non in ordinata, patet: tum quia respectus non includitur in obiecto beatifico per se in quantum est

^a Sequitur textus interpolatus: quia in cuiuscumque agentis potestate est agere, et modus agendi.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρ^{πγ}β^{μν})

1 ita] sic D² om. Λ^B add. et Σ | tantum — voluntatem] per voluntatem assentiendum est tantum Σ | tantum est] e. t. Γ | est assentiendum] a. (asserendum Λ^Q) e. I²Λ | per] propter Λ^Q 4 ut — fine = AD 5 ultimus¹ — finis² om. V² | ultimus¹] add. in natura rei vel apparens Λ^H | vel — ultimus om. D²Σ^U | vel verus] vel deus Λ^B om. Γ^DΛ^{BH2} | verus finis] f. v. CPMRI | finis¹ om. VΓ^DΛ^{YHGO}Σ² | qui — finis om. Λ^{B20} 5-6 qui — finis¹ om. Γ^NΣ² | qui — ultimus om. Λ^H 5 ultimus² om. Λ^{B20} | ex] in Λ^{YHGO} 6 finis¹ om. Γ^{BD2}(om. Γ^{D3})Λ^HΣ² | finis ultimus] om. Λ^{YHGO}Σ² vel ultimus Λ^{B2} | scilicet om. CMSRI*VZΓ^{BD2LN}Λ^B 7 finis² om. Λ^{YHGO}Σ² | praestitutus] rescr. M¹ praestitus Λ^B 8 ultimus] add. vel praestitutum Λ^Qρ^τ 9 adnot. De hoc super II dist. 28 in fine I² 10 vel non velle om. R²Σ² | vel] et R²Γ^Λ | non velle] nolle Λ^H | eius] voluntatis CPMRIVZ 12 sua] eius Λ^H | aliquod bonum velle] v. a. b. Λ^BΣ² | referendo] add. illud Σ | ad] om. P² add. aliquod Λ^B 13 bonum] om. Λ^{YHGO}Σ² add. propter hoc Λ^Q | praestituendo sibi in eo finem = AD sibi in eo praest. finem Λ^Q praest. illud sibi in finem ultimum Σ sibi praest. (add. in eo Λ^{Q2}) finem Λ^{YHGO}ρ^{πγ}β^{μν} sibi praest. in eo finem (f. in eo τ) rel. τ 15 propria] post est (14) CPMRIVZΓ^{BD2LN}Λ^B om. ZΓ^L | neque¹] nec Λ^BΣ² om. C | neque²] nec Λ^HΣ² 16 communiter] in communi (post sumpta Σ) Λ^BΣ² | ordinata] add. fruitione CPMRSI*VZΓ¹ | quia] add. tunc ρ^{πγ}β^{μν} add. sic Φ add. tunc sic ρ 17 includeretur Φρ^{πγ}β^{μν} 17-p. 11, 1 per se — beatificum] in quantum beatificum ρ^{πγ}β^{μν} om. Λ^Hρ²φ² per se Λ^{H2} 18-19 quia — agendi = ADCPMSRIVZΓ^{ΛGO2} add.; ¶ text. sign.: Non in libro Duns A¹ litteris a-b Γ^{D2} 19 agendi] add. quod (praem. per Z) probatur per oppositum, nam sine (sine) in I si in Z) eius potestate non est actus et operatio, nec modus operandi; sed in potestate (non — potestate om. Z) voluntatis est velle aliquod quod ostenditur a ratione nec (ut IZ) simpliciter (add. bonum I²), quia alias (add. non posset velle I², om. I²) non bo-

T¹ Cf. supra n. 7. ² Cf. ibidem.

obiectum beatificum, tum quia ille respectus est respectus rationis tantum, sicut et quilibet respectus Dei ad creaturam (respectus autem rationis non potest esse per se obiectum sive ratio per se obiecti fruitionis), tum quia si per impossibile esset aliquod obiectum summum ad quod non ordinaretur ista voluntas sicut ad finem, adhuc illud obiectum quietaret, in quo tamen per positum non est ratio finis. Respectu ergo fruitionis ordinatae ratio finis secundum veritatem non est propria ratio obiecti fruibilis, sed est concomitans obiectum fruibile; in fruitione inordinata finis apparentis ratio finis concomitatur obiectum fruibile ¶ forte in apprehensione praecedit fruitionem eliciendam, quasi ratio obiecti alliciens, aliter ¶, sed in fruitione finis praefixi ratio finis sequitur actum, quia vel dicit modum actus vel modum obiecti ut talis finis praefixus actu terminat actum, quia voluntas volendo illud propter se tribuit sibi rationem finis.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρ^{πγ}β^{μν})

num scientificum (scienter IZ), nec peccata (peccaret IZ) PIZ ¶¶ additio sign.: Extra I²(ext. et mg.) litteris a-b (b deest) P²]

1 ille] iste Γ^{BD}Λ^{BGO}Σ^U om. Λ^B | respectus¹] in corr. Λ^{Q2} om. ZΓ^BL | est om. I²Γ^DΣ² | respectus²] ens ρ^{πγ}β^{μν} om. IΓ^DΛ^{YHGO}Σ²τ 2-3 tantum — rationis om. D 2-4 sicut — fruitionis = AD (sed vide antea omissum per homoiot. in D) respectus autem rationis non potest esse per se obiectum fruitionis M²γ 4 aliquod] aliud CP²Γ^BΛ^{YH}Σ² praem. aliquid Γ^B om. P² 4-5 summum] add. bonum ρ^{πγ}β^{μν} 5 ordinatur Φ | ista] illa CPMVΓ^{BD}Λ^{BH} ita (om. Σ^UΣ) Σ 6 obiectum] add. (cf. 4-5) summum ad quod non ordinaretur ¶¶ sign. litteris a-b Γ^{D1}(b om. Γ^{D2}) R²Γ^{BD} | tamen] tunc Λ^B om. P | per positum om. R²Γ^ΛYHGOΣ² | esset ΛΣ 7 Respectu] praem. Ex Λ^Gρ² | Respectu — finis om. Γ^NΣ² 8 non est — sed = ADΓ^L | propria ratio] r. p. Γ^L | sed] tamen Γ^L | est concomitans = AD consequitur Λ^H concomitatur rel. add. 9-10 in fruitione — fruibile om. D²Σ²Λ^{Q2} 9 in fruitione] praem. similiter PΓ²Z praem. sed V praem. similiter: sed S² add. vero I² add. autem Γ^{BDN2}Λ^{H2} | inordinata] ordinata M² non ordinata I² add. ratio Λ^B | finis¹] praem. etiam V om. Z add. etiam CPM²S²R²I²Γ²Λ^{Q2} add. per accidens Λ^Y* | apparentis] om. Λ^{Q2} add. post concomitatur S²(om. S²) | ratio] praem. et Γ^N om. I² | ratio finis] ideo apparenter Λ^Q om. Λ^B | finis²] om. M²S²R²I²Γ²Λ^H finis si finis M² 10 concomitatur] consequitur Λ^H | obiectum] praem. apparenter P²R²VΓ^{BD}Λ^HΣ² add. apparenter Λ^{B20} | fruibile] om. R² add. apparenter (ante obiectum I²) I add. apparentis (pon. apparenter C²) CΓ^N 10-11 forte — aliter = A¹D²PM²R²I²(om. I²)VZΓ^{BD2}Λ^{YH2}Σ²Q²ρ^{πγ}β^{μν} ¶¶ post fruibile (9) in forma sequenti: vel forte in apprehensione praecedit fruitionem pr. In eadem forma eodemque loco habent prima vice μν, repetunt dein hoc loco in forma longiore ut supra ¶; ¶ text. sign.: Extra hic de manu Scoti A¹ Extra D²Γ^{B1}Σ^{Q2} 10 forte] praem. licet M²Γ^{D2}Λ^{Q2} praem. vel τ praem. et γμν | apprehensione] add. praevia μν 11 eliciendam] elicitam Λ^{H2} | quasi] quia M² | alliciens] alliciens sive elicientis in ras. P² elicientis R²Γ^BΛ^{H2}τ alliciens Γ^{BD} eliciens Γ^{H2} add. apparentis P² | aliter = A¹ 11-12 ¶ sed — actum sign. Extra R² 12 vel om. Λ^{YH}ρ²Σ² 13 actus vel modum] om. C² add. agendi Λ^Q* | ut] vel R²Γ^Bρ²Λ^{H2} nec Σ² om. D²Λ^Hρ² | talis finis praefixus] om. I²Λ^{YH2}ρ²Σ² add. alliciens Λ^{Q2} add. ut Γ^Bρ²Λ^H add. vel R² | actu] post actum R actus Σ² | terminat] in ras. P² terminet Γ^{LN} finit post actum Λ^H | actum] praem. talem R praem. ipsum ρ^{πγ}β^{μν} om. Γ^NΣ² 14 quia — finis om. MSR²IVZΓ^{BD2}Λ^{YH2}ρ²Σ²Q²U²ρ² | volendo] appetendo CPR²Γ^{D2}N²Λ^{H2}ρ² apprehendendo Γ^L | propter] per R² Λ^{H2} | sibi] ei Σ^{Q2}

III. – AD ARGUMENTA PRINCIPALIA

18 Ad primum argumentum principale¹ dico quod frui accipitur [6] extensive, pro amore honesti distincto contra amorem utilis et delectabilis, vel 'honesti' dicuntur ibi in plurali non propter pluralitatem essentialium sed propter pluralitatem perfectionum in Deo⁵ fruibilium.

19 Ad secundum² dico quod relatio aliqua finita necessario est ad terminum vel obiectum simpliciter infinitum, quia quod est ad finem in quantum tale est finitum, etiam acceptum ut est omnino proximum fini, cum omnibus videlicet quae sufficiunt ad immediate attingendum finem ultimum, et tamen relatio finis, ad quem est illud immediate, non fundatur nisi in infinito. Et hoc frequenter accidit in relationibus proportionum vel proportionalitatum et non similitudinum, quia ibi prima extrema sunt maxime dissimilia. Ita dico in proposito quod inter potentiam et obiectum non¹⁵ est relatio similitudinis sed proportionis, et ideo bene potest capacitas finita esse in natura finita sicut natura est finita et tamen

ADCPMSRIVZ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρ^πγβ^{μν})
2 dicendum CPMV | fruitio Λ^H 3 pro amore] per amorem Λ^Y | distincto] in ras. Λ^{0a} in corr. Γ^{N2} distinguendo PR²Γ¹ | et] vel R²Γ^{BD} 4 vel] unde Λ^{GO} | honesta] invisibilia Λ^HΣ^V bona IΓ^{D2}Λ²τ^{praem.} bona (bone Z) Z^ΓN²ρ^πγβ^{μν} add. bona M² pon. bona C² | in plurali] pluraliter ZΛ^{YHGO}Σ^{QU} | plurali] comp. M pluri CV² add. et S 4-5 pluralitatem] pluralitatem ρ^πγ realitatem ZΛ^{YHGO}τ^{praem.} realem Σ 5 propter pluralitatem] pr. pluralitatem ρ^πγ om. C²P² MR²V | in Deo om. Γ^{LN2} 7 aliqua] ante relatio Σ post finita CPMRIVT^{BD}Λ^{GO} alia D Λ² | finita] infinita Λ^H om. Γ^{B2}Λ⁰² | necessario] necessaria Λ⁰Σ^Q om. Γ^{D2}(post est) | est] om. Λ^H add. vel Λ² 8 vel] ut R add. ad Λ^{BH} | simpliciter om. ZΛ^{YHGO}Σ^{QU} 9 finitum] infinitum C²P² | etiam] et DI^Nτ^{praem.} et Λ^{GO} | ut] nec D item Λ^Q | est² om. Σ 10 proximo Z | fini, cum] fundamentum (pon. fini C²) C | videlicet om. Σ 11-12 attingendum — immediate om. I² 11 et om. I²Λ^{HGO} | tamen] cum P 12 finito I²Σ 13 accidit] attingit D | proportionum vel proportionalitatum] proportional. (proportionatum C² pon. proportional. C²) vel (vel in ras. M²) proportionum CPMIZI^{BD}Λ^Y proportionalitatum (proportionatum Γ^L proportionatis Γ^N) respectu proportionum SRVT^{LN} proportionalium Φ add. | vel] et Λ^H om. Λ^{G2} | vel proportionalitatum om. Λ^{B2} 14 et om. D | non om. AD²p | similitudinum] similitum (pon. similitudinum Γ^{N2}) M²SRVT^{LN} | quia] quod Λ^{YGO}Φ | ibi prima] ipsa Λ⁰ in ipsis ipsa Λ^Q 14-15 dissimilia] difficilia D 15 potentiam et obiectum] o. et p. Σ 16 similitudinis] add. quae tantum habent extrema eiusdem rationis γ | et om. Λ^{GO} | bene potest] p. b. Γ^NΛ^HΣ^Q 16-17 capacitas finita esse] e. c. f. Σ 17 finita esse in natura] in natura esse I²Γ^{BD}Λ^{YHGO} f. i. n. e. Γ^{D2} i. n. f. e. Λ^{Q2} | in — natura² sicut et natura in qua est (e. om. Σ^V) Σ | sicut — finita om. Γ^{N2} | natura est finita] non est facta M | et] est Λ⁰² om. Λ²

T¹ Cf. supra n. 1. ² Cf. supra n. 2.

ad terminum et obiectum simpliciter infinitum sicut ad correlativum^a.

¶ Contra, obiectum adaequatum satiat. – Respondeo: non adaequatum realiter sed in ratione obiecti; talis adaequatio est secundum proportionem et correspondentiam. ¶

Per idem ad aliud¹ dico quod nihil est maius in ratione obiecti 20

^a Sequitur textus interpolatus: sicut quodcumque ens ad finem quantumcumque sit finitum numquam tamen ad finem ultimum refertur nisi illud ultimum sit infinitum. Vel aliter, et in idem redit, dicendum quod licet appetitus 10 creaturae subiective sit finitus, non tamen obiective, quia est ad infinitum. – Et si arguitur de adaequatione, scilicet quod obiectum adaequatum satiat, dicendum quod duplex est adaequatio, scilicet in entitate, et hoc requirit similitudinem in natura eorum quae adaequantur, et talis non est adaequatio inter potentiam creatam fruitivam et obiectum fruibile; alia est adaequatio secundum proportionem 15 et correspondentiam, quae necessario exigit diversitatem naturarum quae adaequantur, et talis est adaequatio inter potentiam fruitivam et obiectum fruibile. Exemplum, de adaequatione inter materiam et formam².

ADCPMSRIVZ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρ^πγβ^{μν})

1 ad¹ om. I²Λ^H | terminum et] om. I²Γ^{BD}Σ^{QU}Λ^{YHGO}Σ^{QU} add. ad Λ⁰²γ | simpliciter om. ZΛ^{YHGO}Σ^{QU} | ad² aliud Λ^H add. suum ρ^πγβ^{μν} 3-5 Contra — correspondentiam = Λ¹D¹P¹M¹R¹IVZ^{TA}Y²GO²μ² [post sit (8) D² post infinitum (9) Iμ²]; ¶ text. sign.: Extra de manu Scoti A¹ Extra, non in Duns R¹ Extra D¹I²(text. et mg.)V²I²BD² Ille Λ^{Y2} Additio Λ⁰² lin. anfractuosa μ. Licet non tradat textum, adnot. tamen: Alii habent hic unam additionem, quae tamen nihil est Λ^{H2} 3 Contra, obiectum adaequatum] Si autem obsunt aequaliter Λ^Q | Respondeo] add. quod P²R²Γ^B 3-4 non adaequatum] aliquid quantum non Λ^Q | adaequatum] adaequat Γ^{D2}L²Λ⁰² adaequatur Λ^B 4 obiecti] add. talis D²(om. D³)Λ^Q | talis] praem. et D² praem. unde Λ^Q om. Λ^B | adaequatio est] e. a. P²R²Γ^AQ² 5 et correspondentiam] ad extra Λ^B add. Aliter dicitur ad tertium argumentum quod nihil est maius capacitate animae obiective vel negative, est tamen aliquid maius privative Λ^{Q2} 6 idem] illud D | ad aliud dico] d. ad al. (add. dico Σ^{Q2}) Σ | maius] add. igitur I² 7-17 sicut — formam = ADCPMSRIVT^{BDN2}Λ^{GO2}τ^γμ² [post correlativum (1-2) Γ^{N2}]; ¶ text. sign.: Non in libro Duns A¹ Extra C²P¹I²(text. et mg.) Alia littera. Additio Λ⁰² Additio v litteris a-b V²(text. et mg.) Γ^{D2}(text. et mg.; om. Γ^{D2}, sed remanet indeleta littera a ante sit finitus, 10) lin. anfractuosa μ 8-9 finitum — Vel om. D 8 numquam tamen] non quantum C | refertur] terminatur vel refertur Γ^{B2}D²N² | ultimum] ante illud MRIVT^{BD} om. CPST^{D2}N²Λ^Q 9 finitum AR² 9-17 Vel aliter — formam] om. MSR²Γ^{N2}Λ^Qτ^γ; ¶ sign.: Extra, non in Duns R¹ Additio Γ^{D2} 9 Vel aliter] in ras. P² add. dicitur D | et — dicendum] potest dici ad secundum et in idem redit cum primo responso I | dicendum] dicendo V² add. est Λ^{Q2} | licet om. R¹ 10 subiective om. V 11 si = AD cum CPR²IVT^{BD}Λ^{Q2}μ² | scilicet — satiat = ADA^{Q2} (scilicet om. Λ^{Q2}) | dicendum] dico R¹ add. est CP 12 adaequatio om. R¹ 12-13 in natura post adaequantur (13) R¹Γ^{BD} 13-14 talis — fruibile = AD de hac verum est quod arguitur. Exemplum inter albedinem et albedinem CPR²IVT^{BD}Λ^{Q2}μ² [hac] hoc Λ^{Q2}μ²; quod] add. ibi IV; Exemplum — albedinem² om. μ²; inter] in re R¹; et albedinem om. R¹; adnot. Aliud exemplum de nutrimento et nutribili ex II De anima Λ^{Q2}] 14-15 secundum — correspondentiam = AD in proportionem CPR²IVT^{BD}Λ^{Q2}μ² 15 naturarum] extremorum μ² 15-16 quae — fruibile = AD et hoc (hac μ²) nullo modo (modo om. Γ^{B2}D²) potest adaequari CPR²IVT^{BD}Λ^{Q2}μ² 17 adaequatione] add. quae est R¹Γ^{BD} | materiam] numerum Λ^{Q2}(reut. Λ^{Q2})

T¹ Cf. supra n. 3. ² Cf. infra n. 21.

obiecto proportionato animae; aliquid tamen est maius, hoc est, maiori modo vel meliori attingibile quam possit ab anima attingi, sed ista maioritas non est in obiecto sed in actu. Quod declaro per exemplum: si ponatur aliquod album visibile secundum decem gradus, et ponatur visus capiens illud album et aliam albedinem secundum unum gradum et alius visus perfectior secundum decem gradus, ille secundus visus perfecte capiet illud album quantum ad omnes gradus visibilitatis suae, quia videbit illud obiectum sic album quantum est visibile ex parte obiecti, et tamen si fuerit tertius visus, perfectior illo secundo et acutior, perfectius videbit illud album. Unde non erit ibi excessus ex parte visibilis et obiecti in se vel graduum obiecti, quia idem est simpliciter et uniformiter se habens, sed excessus erit ex parte videntium et actuum videndi.

21 Ad quartum¹ dico quod non quaecumque forma satiat appe-

ADCPMSRIVZ¹Γ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρ^πγ^βμ^ν)

1 obiecto proportionato] proportionati Λ^{Y2} | proportionato] proposito V | hoc] id Σ 2 maiori — meliori = A meliori modo Λ⁸ maiori modo *rell. edd.* | ab anima attingi] att. ab an. Σ 3-13 ¶ sed — videndi *sign. om* (= omittendum?) V²Λ^{Y2} 3 declaro] determinate patet Λ^H 4 per exemplum] in exemplo ΛΣ *om.* Z | si ponatur] supponatur CPMI¹V | album] tertium (3^m) A | secundum] per Λ^HΣ 4-5 decem] quattuor D*Γ^{BD}Λ^O 5-6 et¹ — gradum *om.* D² 5 et¹ *om.* ΛΣ | capiens] accipiens Λ^Y 5-6 illud — albedinem] illam (istam Λ^{BQ}) albedinem vel illud (id Λ^O aliud Λ^B *om.* Γ^{PD}) album Γ^{BD}Λ illud Σ 5 et²] vel Γ^{PD}Λ | aliam = A tamen D illam (istam ρ^πγ^βμ^ν ill. et ill. I¹) *rell.* (quoad Γ^{BD}ΛΣ vide ad 5-6) *edd.* 6 alius] sensus Λ^G secundus Λ^{GO} | visus] *add.* ponatur Γ^{PD}ΛΣ | perfectior = AD perfectior eo (*add.* capiens ipsum P¹) CPMRIVΓ^{LN} perfectior (*add.* in Λ^O) isto (illo Λ^O) ZΛ^{-G}Σ *edd.* perfectior isto capiens ipsum Γ^{BD} perfectior eo in exemplo illo Λ^G 7 decem] quattuor D*Γ^{PD}Λ^O | ille] iste DCPMV Λ^{GO}Σ | secundus visus] perfectior visus Γ^N secundus gradus Γ^{N1} visus secundus Γ^{N2} perfectus gradus (*gr. om.* Z¹) visus Z sensus visus Λ^O 7-8 quantum ad] secundum Λ^{-Y}Σ 8 gradus] *add.* perfectae Λ^G | suae = AD eius *rell. edd.* | quia] ita quod CPMI²Γ^{BD}ΛΣ 8-9 obiectum sic album *om.* ΛΣ *edd.* 9 sic] sicut Z *om.* CP | quantum] *praem.* in Λ^{GO} 10 tertius] alius Γ^L | perfectior — acutior] acutior (actualior Λ^B *add.* et perfectior Λ^{O2}) illo (isto Λ^{YB}Σ) secundo ZΛΣ *edd.* | illo] isto DSRΓ^{AYB}Σ | illo secundo *om.* R¹ 11 illud] idem SZΛ^{HGO} | album] *add.* sicut patet de visu aquilae et hominis respectu solis, quia visus aquilae est acutior visu hominis Λ^{O2} | Unde] Et tamen Σ *om.* Γ^{N2} | erit] est RΛ^{B2HG} *om.* Λ^B | ibi *om.* CPM*SRIVΓ^{AY}Σ 11-13 ex — videndi] ex parte graduum obiecti, sed tantum ex parte actus (*a. om.* Z) videndi (*not.* alia littera habet: ex parte visibilis et obiecti vel graduum obiecti, quia idem obiectum est simpliciter et uniformiter se habens, sed excessus erit ex parte videntium et actuum videndi Λ^{O2}) ZΛ^{-G}Σ ρ^πγ^βμ^ν 11-12 visibilis — vel *om.* Λ^G 12-13 ¶ in se — habens *sign.* litteris a-b V²(*ext. et mg.*) | ¶ quia — habens *sign.* litteris a-b Γ^{PD} 12 uniformiter] conformiter Γ^{BD} 13 erit] *add.* tantum R²γ | videntium et actuum] actus (*praem.* videntium et Γ^{PD}) Γ^{BD} | et] *praem.* etiam S | videndi] hic sequitur ut argumentum quartum: Ad quintum — voluntatis (p. 16, 9-16) [correspondenter loco quintum ponunt quartum (tertium Λ^{B2}Σ quintum M²R²Λ^{H2})] CPM*SRIVZ¹Γ^{BDLN}Λ^{YB+H+GO}Σ [totum argumentum repetit suo loco P²] 14-p. 16, 8 Ad quartum — quaecumque] post argumentum quintum (p. 16, 9-16) [correspondenter loco quartum ponunt quintum CPMI²Γ^N ultimum (*pon.* quintum Λ^{O2}) MSR¹Γ²VT^LΛ aliud Γ^{BD} quantum

T¹ Cf. supra n. 4.

titum materiae totaliter extensive, quia tot sunt appetitus materiae ad formas quot sunt formae receptibiles in materia¹; nulla igitur una forma potest satiare omnes appetitus eius, sed una satiat perfectissime, scilicet forma perfectissima; illa tamen non satiat omnes appetitus materiae nisi in illa una forma includerentur omnes aliae. Ad propositum dico quod unum obiectum potest includere omnia obiecta aliquo modo, et ideo solum illud obiectum perfecte quietat potentiam quantum potest quietari^a. Non tamen est omnino simile de quiete intra et extra, nam quodcumque receptivum quietatur intra finito aliquo recepto; sed extra sive terminative non oportet quod in finito quietetur, quia ad perfectius potest ordinari quam possit in se recipere formaliter; quia finitum non recipit formam nisi finitam, bene tamen habet obiectum infi-

* Sequitur textus a Duns Scoto cancellatus: sicut fuit argutum in secundo articulo contra Avicennam².

ADCPMSRIVZ¹Γ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρ^πγ^βμ^ν)

(quia ut arg. tertium possit arg. quintum, p. 16, 9-16) Σ] CPM*SRIVZ¹Γ^{AYB+H+GO}Σ; ¶ *sign. om* (= omittendum?) V²Λ^{Y2}

1-2 totaliter — materiae *om.* D² 1 quia tot] tot enim ΛΣ 2-3 nulla igitur] i. n. Γ^{AO2} 3 igitur] enim Σ *om.* Λ^B | una forma] f. u. M²Σ | potest] *add.* per se ρ^πγ^βμ^ν | eius] materiae Γ^{AO2} Σ *om.* Λ^{YHGO} 3-5 sed — materiae *om.* Γ^L 3-4 satiat perfectissime] p. s. Σ *add.* unum appetitum Λ^{B2}Σ 4 scilicet forma perfectissima] si sit perfectissima Σ *om.* Λ^B | illa tamen non] ista t. n. Λ^{YGO} non tamen Σ nulla tamen Λ^{BH} | satiat *om.* Σ 5 appetitus materiae *om.* Γ^{BD2}Λ^{YHGO2}Σ | illa] ista Λ^{YGO} ipsa Γ^{BD}Σ | una forma *om.* Σ 6 aliae] formae (*post forma*, 5 Λ^Y) Λ^{YBH}Σ formae receptibiles (*add.* in materia Λ^{O2}) Λ^{GO} *add.* formae Γ^{PD2N} | propositum] probationem VT^B | unum] *om.* MSR¹Γ¹V²Z¹Γ^NΛ^{YHGO} (*post obiectum*)Σ aliquid I² | obiectum] oppositum A 7 omnia] *om.* I¹ *add.* alia CPMI²Γ^{BD} *add.* illa Φρ | solum illud = AD i. s. *rell. edd.* 8 potest quietari] q. p. Σ | quietari] quietare Λ^{GO}ρ^πγ^βμ^ν 9 omnino simile] s. o. D¹ *add.* de materia et forma et potentia et obiecto et Λ^{O2} | quiete] *add.* vel quietante P² | intra] intus ρ^πγ^βμ^ν *add.* necessaria Γ^L | nam] quia ZΛ 9-10 receptivum] receptum S Γ^N finitum (*praem.* receptivum *add.* ut materia Λ^{O2}) Λ^O *praem.* finitum Λ^{GO} *add.* finitum Σ 10 finito aliquo = ADΓ^{BD} a. (*add.* modo Λ^B) f. *rell. edd.* 10-11 terminative] determinativo ante sive (10) Λ^B in tertio Λ^H determinative Λ^{GO} 11 in *om.* R²Γ^{BDL2}Λ^{H2GO} *edd.* | quietetur] quietatur CPMRIV¹Γ^{BDN}Σ *pon.* quietatur P² | ad] *add.* aliquid Σ 11-12 perfectus potest = ASRIV (*post perfectus add.* extra R²I²V²) perfectus potest extra CP' extra (*extra post ordinari*, 12 Γ^{B2}) perfectus potest P²Γ¹ perfectus extra (e. non M²) potest (posset p) DMZΛΣ *edd.* 12 possit] posset Pp potest Γ^{AO2}(*post se*) *om.* Λ^O | finitum] infinitum Γ^NΣ 13 bene tamen habet] h. t. b. V t. b. h. ZΛ^{-B} habet tamen Λ^B potest tamen bene esse ad Σ 13-p. 16, 1 in finitum] *add.* I Confessionum (I Conf.) obiective. Unde Augustinus Confessionum I Λ^{O2} cap. 1 (2 V): Quia fecisti me (me f. Λ^{O2}) ad te, inquietum (*praem.* ideo Λ^{O2}) est cor meum donec (*add.* veniat vel Λ^{O2}) quiescat in te (¶ *sign.* in text. et mg.: Extra I² litteris a-b V²) M²IVΛ^{O2} 14-15 sicut — Avicennam = ADCPMSRIVZ¹Γ^{BDLN}Λ^YΣ *edd.*; ¶ text. *sign.*: Vacat, sic in libro Duns (sic — Duns A¹) A¹ Vacat V²Z² 14 fuit argutum] a. f. Γ^B 15 articulo = ADR²Λ^G *edd.* argumento R' *rell.*

T¹ Cf. ARISTOT., *Physic.* II t. 26 (B c. 2, 194b 9): «in alia autem specie alia materia»; *Metaph.* VIII t. 6 (H c. 2, 1043a 12-13): «actus alius alterius materiae»; AVERRHOES, *Metaph.* XII com. 11; *De gener. et corrupt.* I com. 22. 2 Cf. supra p. 5, 16-6, 13.

nitum. — Cum probatur quod quaelibet forma quietat materiam, quia aliter sub quacumque forma violenter quiesceret¹, dico quod violenta quies numquam est nisi quiescens determinate inclinatur ad oppositum, sicut exemplificatur de gravi respectu descensus deorsum et quiete eius super trabem²; materia autem prima ad nullam formam inclinatur sic determinate, et ideo sub quacumque quiescit; non violenter sed naturaliter quiescit, propter indeterminatam inclinationem ad quamcumque.

- 22 Ad quintum³ dico quod intellectus assentit cuilibet vero secundum evidentiam ipsius veri quam natum est facere de se in intellectu, et ideo non est in potestate intellectus firmiter vel minus firmiter assentire vero sed tantum secundum proportionem ipsius veri moventis; in potestate autem voluntatis est intensius assentire bono vel non assentire, licet imperfectius viso, et ideo consequentia non valet de vero respectu intellectus et de bono respectu voluntatis⁴.

¹ Sequitur textus interpolatus: Ad sextum⁴ dicendum quod 'appetere propter se' est dupliciter, vel formaliter, et sic virtutes sunt appetendae de quibus loquimur.

ADCPMSRIVZT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτπγβμν)

1 Cum] *praem.* Et Γ^{BD}Σ [materiam] *add.* suam Λ^BΣ 2 quia aliter] alias Σ [forma *om.* Γ^NΛ^{YHGO}Σ] dicendum CPM 3 violenta quies] q. v. ZΛΣ [numquam] in *corr.* R² non Λ^{GO} *praem.* non R* *om.* Γ^{B2} [determinate inclinatur] i. d. Λ^B *adnot.* de hoc super 2 (?) dist. 13, ad primum principale secundae quaestionis P² 4 ad] *add.* obiectum Λ^B 4-5 deorsum *om.* Γ^{BD}*Λ^Y 5 super trabem] super naturalem S sursum Λ^H 5-6 nullam] materialem M**S* *add.* unam Λ^{GO} 6 inclinatur sic determinate = AD inclinatur determinate CPMRIVZT^N determinate (*indeterm.* S² determinante Λ^{O*}) inclinatur ST^NΛ^Σ *edd.* 7 sed naturaliter *om.* D² [quiescit] *om.* Λ^HΣ^Q 8 quamcumque] *add.* formam Γ^{N2} 9-16 Ad quintum — voluntatis] *post* videndi (p. 14, 13; vide *ibidem* ad 13) ut argumentum quartum CPM*SR*IVZTΛ^{YB2H2GO}Σ totum quantum argumentum repetit hic P² 9 quod *om.* Λ^O 10 evidentiam] *add.* rationis R² [veri] rei βμν *om.* VΛ^H [facere de se] de se f. ZΛΣ 11 intellectus] *praem.* ipsius P² (*in textu repetito*) *om.* ZΛ^O *add.* eius Γ^{D*} 11-12 vel minus firmiter *om.* D²Λ^{O2} 12 firmiter Λ^{BH2} [sed] est Λ^O 12-14 sed — assentire¹ *om.* Λ^{O2} 12-13 ipsius veri *om.* D² 13 moventis] *add.* intellectum ρτπγβμν 14 bono vel non assentire] *om.* Σ^{QU2} *add.* bono I²Λ^H [et *om.* Λ 15 valet] *add.* scilicet Λ^O 15-16 de vero — voluntatis] *om.* Λ^{YHGO2}Σ; ¶ *sign.* litteris a-b V²(*text.* et *mg.*)I^{D2} 15 de² *om.* ΓΛ^{O2} 16 voluntatis] bonitatis Λ^O 17-p. 17, 15 Ad sextum — per essentiam = ADCPR²IZT^LΛ^{O2}; ¶ *text.* *sign.*: Non in libro Duns A¹ Extra C¹I²(*text.* et *mg.*) Γ^{B2} Additio Λ^{O2} [textum transponit immediate post Item, Ambrosius (p. 3, 11) — per essentiam (p. 3, 16) adnotando hic: scilicet solutio sexti argumenti est in margine cum ratione Λ^{O2}; A² tria puncta ante «Ad sextum», ubi notatur «Non in libro Duns», *abradit*, et ante «Ad quintum» (9) *ponit*] 17 Ad sextum dicendum] Solutio Λ^{O2} [sextum] ultimum CPR²IZT^L sextum et ultimum IZ [dicendum] dico IZT^{DN} *om.* C* [propter] per D 18 est] erit D [dupliciter] duplex PR²

T ¹ Cf. supra n. 4. ² Cf. *ibidem*. ³ Cf. supra n. 5. ⁴ Cf. supra p. 3, 11-16.

[QUAESTIO 2

UTRUM FINIS ULTIMUS HABEAT TANTUM UNAM RATIONEM FRUIBILIS]

- [Q. 2] Secundo quaero utrum ultimus finis habeat tantum unam rationem fruibilis, an in ipso aliqua sit distinctio secundum quam posset voluntas frui eo secundum unam rationem et non secundum aliam.

- [1] Et quod sit in eo talis distinctio, probatio:

Quia I *Ethicorum* cap. 7, in illo paragrapho *Amplius autem quia bonum ultimum*, dicit Philosophus et Commentator quod

- 10 tur Ambrosius, vel finaliter, et sic solus Deus. Et ad confirmationem dicendum quod ens per essentiam, sive esse tale per essentiam, uno modo distinguitur contra 'per accidens', et sic quaelibet res est illud quod est per essentiam suam; alio modo esse per essentiam distinguitur contra illud quod est ab alio, et sic solus Deus est per essentiam; non enim reducitur ad aliud ens prius quod sit eo perfectius vel mensura, et sic etiam tantum Deus est bonus per essentiam.

ADCPMSRIVZT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτπγβμν)

3 *adnot.* Quaestio 2 A¹ et multi 3-4 Secundo — quam] Circa secundum arguitur quod in ultimo fine sunt plures rationes fruibiles, ita quod Σ^Q 3 Secundo *om.* Λ^B [quaeritur] ΓΛ^BΣ^U 4 fruibilem τ fruibilitatis ρτπβμν [in ipso aliqua sit = AD s. in i. a. I' in i. s. a. I² *rell.* *edd.* 5 posset = ADCP² potest Σ^Q possit P' *rell.* *edd.* [[*post* voluntas Λ^YΣ^Qρτπγβμν]] [frui eo] eo f. CPAΣ [et] *om.* Λ *add.* tamen V [non] *add.* frui eo V 6 aliam] *add.* et arguitur quod in ultimo fine sunt plures rationes fruibiles, ita quod voluntas potest eo frui secundum unam et non secundum aliam (cf. ad 3-4 Σ^Q) Σ^U 7 Et — distinctio *om.* Σ [probo] Λ^Oτπγβμν 8 Quia¹ *om.* Σ [cap. 7] 7 cap. Λ^{GO} cap. 5 (pon. 7 P²) CP [illo] primo Λ^{H2} (*post* paragrapho in *ras.*)^{GO} [paragrapho] in *ras.* Λ^{H2} passu V² (*in ras.*; *restit.* V²)Γ^L capitulo R *add.* scilicet I²Z 8-9 Amplius — ultimum *om.* Λ^H 8 autem *om.* I²Γ^{BD}Λ^Σ [quia] quoniam Γ^{BD} 9 ultimum] aequaliter dicitur enti etc. ρτπγβμν [quod] quia Γ^LN 10 Et² *om.* IZΓ^BΛ^{O2} 11 sive — essentiam *om.* D²Λ^{O2} 11-12 sive — accidens] uno modo distinguitur contra per accidens sive esse tale per essentiam suam contra per accidens Γ^{BD} 11 distinguitur] definitur P dividitur ante uno Λ^{O2} 11-12 contra] ut opponitur ei quod est Λ^{O2} 12 sic] isto modo Γ^{BD} [quaelibet] omnis Λ^{O2} [illud quod est] ens Λ^{O2} [suam] *om.* Λ^{O2} 13 esse] est non Λ^{O2} [distinguitur] dividitur CPR²IZT^L *praem.* ut Λ^{O2} [illud — alio] ens per participationem Λ^{O2} 14 per essentiam] ens per essentiam quidquid est, ita sit verissima solutio quaestionis Λ^{O2} *add.* suam D [prius] *om.* D 15 mensura] *praem.* in IZ [et — essentiam] *om.* IZ [etiam] *om.* CPR²IZT^LΛ^{O2}

F 8-9 ARISTOT., *Eth. ad Nic.* I c. 7 (A c. 4, 1096a 23-27): «Amplius autem quia bonum aequaliter enti dicitur: etenim in eo quod quid dicitur, ut puta Deus et intellectus; et in quali, virtutes; et in quanto, mensuratum; et in ad aliquid, utile; et in tempore, tempus; et in loco, di- aeta; et altera talia». 9 EUSTRATIUS, *In Aristotelis Moralia Nicomachia explanationes* I c. 6 (17E): «Sumit enim [Aristoteles] bonum totidem modis dici quot illud quod est: illud vero quod est, decem modis in decem supremis generalissimisque generibus accidit; ponitque in unaquaque denuncupatione boni exemplum, quippe quod in omnibus inveniatur, ut inde pateat bonum etiam quemadmodum id quod est, esse denuncupationibus omnibus commune».

sicut ens et unum sunt in omni genere, ita bonum, et specialiter loquitur ibi de relatione; igitur sicut habet propriam bonitatem, sic et propriam fruibilitatem, et per consequens cum ipsa sit in Deo alia et alia, ibi erit alia et alia ratio fruibilis.

24 Item, sicut unum convertitur cum ente, ita et bonum¹; ergo quando transferuntur ad divina, aequaliter transferuntur. Ergo sicut unum est ibi essentielle et personale, ita bonum et bonitas; ergo sicut in divinis sunt tres unitates, sic tres bonitates, et per consequens habetur propositum².

25 Praeterea, actus non terminatur ad obiectum in quantum numeratur nisi obiectum ut est formale obiectum numeretur; sed actus fruendi terminatur ad tres personas in quantum tres; ergo obiectum fruitionis in quantum formale obiectum numeratur.

26 Probatio minoris: credimus Deum in quantum trinus; ergo videbimus Deum in quantum trinus, quia visio succedit fidei secundum totam perfectionem eius³; ergo fruemur Deo in quantum trinus.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}π^πβ^βμ^μ)

1 unum] verum CPMSVΓA unum et verum R obiectum A | omni genere] g. unoquoque Λ^H | ita] et Λ^H praem. et MSR¹*VZΓ^{LN}* | bonum] praem. est CPM¹*SRI¹*VZΓ^{LN}* praem. et Γ^{BD} N²Σ add. est Λ^{YHG}*O* 2 ibi] hic Λ^B om. Γ^{BD}*LN 2-3 igitur — sit] sicut Γ^DΣ 2 sicut] sic V²Λ^Y si (ante igitur RΓ^B) R²Γ²Γ^{BD}LNΛ^O relatio Σ praem. relatio C²Λ^H add. relatio (post bonitatem Λ^{BO}) M²Γ²Γ^NΛ^{BO} 2-3 sic et] et sic D igitur et CPMSRI¹*VZΓ^{BD}LNΛ^O om. Σ 3 propriam fruibilitatem] f. p. Λ^H post consequens Σ | cum] praem. et Σ | ipsa om. DΣ | sit in Deo] in Deo s. Σ om. Λ^YΣ 4 alia] aliarum C* add. relatio Σ add. saltem personalis Λ^O | ibi erit alia om. Γ^NΣ | ibi — alia] om. Γ^B* alia et alia erit Γ^BΣ | ibi om. Λ^Y | ibi erit] e. (est Λ^O*om. Λ^BΣ) i. Γ^NΣΛ^YΣ add. in Deo π^πβ^βμ^μ | alia³ om. M*V | et alia³ om. Γ^{LN}Λ^BΣ | fruibilis] frui Λ^O add. Probatur, quia quaelibet relatio comparata essentiae vel inter se vel est idem vel alia per se Λ^OΣ 5 Item] Praeterea I²Λ^Σ 6 quando] cum Λ^Bπ^πβ^βμ^μ | transferuntur¹] transferentur M* transferantur π^πβ^βμ^μ transfertur Ατ | aequaliter] essentialiter DI*Γ^{LN}* | transferuntur²] transferantur ρ transferentur π^πβ^βμ^μ transfertur Α transferetur τ 7 unum est ibi] i. e. u. Σ | ita] add. et Γ^Σ | et bonitas om. Σ 8 ergo sicut = AD s. e. rel. add. | divinis] Deo ZΛΣ | sunt] differunt V | sic] ita Λ^OΣ add. et P²Γ^ΛH^OΣ | tres² om. Λ^{YHGO}* 8-9 per consequens om. Γ 10 Praeterea] Prima D* Item Γ^{BD} | determinatur Λ^{GO}* 11 obiectum² om. Λ^O | numeratur Λ^ΣΣ 13 formale obiectum = ADΣ o. (om. R*Λ^O*) f. rel. add. | numeratur] add. quia sicut intellectio terminatur ad tres, ita fruitio Λ^OΣ 14 trinus] add. est R²Γ 14-15 ergo — trinus om. SR*Λ^BΣ 14 ergo] add. sic R²Γ^{BD} 15 Deum] eum (ante videbimus, 14-15 Γ) CPM R²IVΓ | in quantum trinus om. RΓ^{LN} | quantum] add. est ZΓ^{BD}Λ^{YO} 15-16 quia — trinus om. D² 16 perfectionem eius] e. p. Λ^YΣ add. perfectionem V* | fruimur M*R*IV*Z | trinus] trino P² praem. est Γ^B add. quia fruitio sequitur visionem sicut visio sequitur fidem Λ^OΣ

T¹ Cf. ARISTOT., *Metaph.* IV t. 3 (Γ c. 2, 1003b 22-24); VII t. 16 (Z c. 4, 1030b 10-11); X t. 7 (I c. 2, 1053b 25); *Eth. ad Nic.* I c. 7 (A c. 4, 1096a 23-27). ² Pro n. 23. 24 cf. HENRICUS GAND., *Quodl.* I q. 1 arg. 1. 2 (f. 1A). ³ Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio* prol. n. 217. 345 (I 151, 8; 226, 1).

Ad oppositum:

In omni ordine essentiali est tantum unum primum, ergo in 27 ordine finium est tantum unus finis¹; fruitio autem est respectu finis; igitur etc.

5 Item, primo efficienti correspondet ultimus finis²; sed tantum 28 est unum efficiens primum, et sub unica ratione; ergo tantum unus finis. — Et confirmatur ratio, quia tanta est unitas efficientis quod non potest una persona efficere non efficiente alia; igitur similiter tanta est unitas finis quod non poterit una persona finire non finiente alia, et sequitur propositum. — Ista secunda ratio confirmatur per Augustinum V *De Trinitate* cap. 7 vel 17: «Pater», inquit, «et Filius sunt unum principium Spiritus Sancti sicut unus creator respectu creaturae».

Item, sicut in Deo est una maiestas, ita et una bonitas; sed 29 propter eius maiestatem debetur ei tantum una adoratio, secundum Damascenum 54, ita quod non contingit adorare unam personam non adorando aliam³; ergo nec contingit frui una persona non fruendo alia.

* Sequitur textus interpolatus: ut videtur.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}π^πβ^βμ^μ)

1 Ad oppositum] Contra Σ 2 omni om. I*Σ 3 ordine] praem. omni Γ^{LN} add. essentiali Λ^O add. | autem] tamen Z 4 etc. om. Σ 5 Item] Praeterea Σ 5-7 sed — finis om. Λ^H 5-6 tantum est unum] t. u. e. IZ e. u. t. Λ^BΣ e. t. u. Λ^YOΣ 6 unica] una M*Γ Λ^HΣ | tantum] praem. et Λ^O add. erit I add. est Z 7 Et om. Σ | ratio om. Σ 8 una persona efficere] e. u. p. ΓΛΣ | non²] nisi VΓ^B 9 tanta om. Λ^BH²GOΣ | est] erit (ante tanta Λ^Y) SRIΓ^{LN}Λ^OΣ | finire] frui Λ^O 9-10 finire — alia] sine alia finire Σ | non finiente alia] a. n. f. SΓ^{LN}Λ^Y | finiente] fruente Λ^O 10 et] igitur P | et sequitur propositum om. Σ 10-13 Ista — creaturae om. MV² 10 Ista] Haec Σ | secunda] etiam IZΣ praem. etiam Φπ^πβ^βμ^μ om. SRIΓ^BΛ^O | ratio om. Σ 11 V] in ras. P² VII (pon. v Λ^OΣ) Λ^YΣ | De Trinitate] Trinitatis CPRΓ^{BD} | cap. 7 vel 17 = A cap. 10 (10 om. D²) 17 D cap. 14 vel 34 π^πβ^βμ^μ cap. 7 SRIZΓ^BΣ^Q 7 cap. Λ^{GO} 7 V²Λ^{YH} cap. 10 (?) in ras. Γ^BΣ cap. 13 τ cap. 14 v cap. et parva lacuna Σ^V 1 CP* 12 inquit om. SRIΓΣ | Spiritus Sancti om. CP*V²Λ^Y | sicut] add. Pater et Filius et Spiritus Sanctus sunt P²Γ^{BD}N² add. sunt R² 13 respectu creaturae om. CP*V²Λ^{YHGO} 14 Item] Praeterea Σ | sicut] sic Z | et] est (post una² Φ) Φπ^πβ^βμ^μ om. Γ^{LN}Λ^Y 15 eius om. VΛ^BGOΣ | eius maiestatem] m. e. CPMIZ add. et bonitatem V 16 54] 56 D 50 Λ^BGO libro IV Γ^{BD}Λ^H libro I cap. 9 π^πβ^βμ^μ 8 τ | contingit] convenit Zπ^πβ^βμ^μ congruit Γ^{BD} 16-17 personam] add. sine alia vel Σ 17 alias Φπ^πβ^βμ^μ | ergo nec] n. e. Λ | nec] non PVT | contingit] convenit CΛ^H contingit nec convenit P congruit Γ^B om. P²Λ^OΣ | persona om. Σ 19 ut videtur = ADCPMSRI(om. I²)V(om. V²)Γτ (ut om. τ); ¶ text. sign. Non in libro Duns A¹

F 11 AUGUST., *De Trin.* V c. 14 n. 15 (PL 42, 921). 16 DAMASC., *De fide orth.* I c. 8 (PG 94, 810).

T¹ Cf. ARISTOT., *Metaph.* II t. 5-9 (α c. 2, 994a 1-944b 16). ² Cf. ib. XII t. 24 (Λ c. 4, 1070b 30-35); t. 36-37 (c. 7, 1072a 26-27. 1072b 3); AVERROES in h. l.

II. — AD QUAESTIONEM

30 Ista quaestio posset habere quadruplicem difficultatem secundum quadruplicem distinctionem in divinis, quarum prima est distinctio essentiae a persona, secunda distinctio personae a persona, tertia essentiae ab attributis et quarta essentiae ab ideis. De tertia et quarta modo non dicam, quia non est ostensum qualis est illa distinctio nec utrum illa distincta pertineant ad fruitionem¹. Tantum ergo de duabus primis distinctionibus nunc videndum est.

Et quantum ad illas duas distinctiones primo videndum est de fruitione viatoris quantum ad possibilitatem eius, secundo videndum est de fruitione comprehensoris et hoc loquendo de potentia absoluta divina, tertio de fruitione comprehensoris loquendo de potentia creaturae, quarto loquendo de fruitione viatoris et comprehensoris de facto.

IA. — DE FRUITIONE VIATORIS QUANTUM AD POSSIBILITATEM EIUS

31 De primo dico quod possibile est viatorem frui essentia divina non fruendo persona, et hoc etiam potest fruitione ordinata. Quod probo, quia secundum Augustinum VII Trinitatis cap. 2 « si es-

[2]

ADCPMSRIVZ¹BDLN²Λ³YHGO⁴Σ⁵QU⁶(Φ⁷PP⁸PTT⁹Y¹⁰β¹¹μ¹²)
 2 potest CPΣ | habere] add. modo Λ⁰ | difficultatem] distinctionem (pon. difficultatem Γ^{N2})
 C²P³M⁴SI⁵V⁶Γ⁷LN⁸ difficultatem D⁹ intellectum Σ 3-5 quarum — persona om. M² 4 per-
 sona] personis M²PTT⁹β¹¹μ¹² | distinctio² om. M²VΣ⁷ 4-5 a persona] ad personam CM²SR¹I¹Γ¹
 5 ab attributis] ad attributum Γ¹ | et] om. Λ^YHGO⁴Σ⁵ add. attributorum inter se Λ⁰² 6 tertio
 et quarto Λ⁰ | modo non dicam] m. d. n. I¹ n. d. m. Σ 6-7 qualis est] quae sit Σ 7 illa¹
 ista D⁹Λ⁰⁰ add. prima Λ⁰ | illa distinctio] d. i. Σ | nec] et Σ om. D² | distincta] distinctio β¹¹μ¹²
 om. D | pertineat β¹¹μ¹² pertinent DΓ^{BD} 8 Tantum] om. CPM²SRI¹V⁶Γ⁷LN⁸ solum post primis
 M² | ergo] add. non Λ^H | distinctionibus om. Λ^H | nunc videndum est] n. e. v. V⁴Λ^Y v. e. n. Σ
 n. dicendum e. PTT⁹β¹¹μ¹² e. n. dicendum Λ⁰ om. V¹ 9 illas] istas D⁹Λ⁰Σ⁵ | duas om. Λ⁰Σ⁵ | distinc-
 tiones om. Λ^Y | primo videndum est] v. e. p. Λ⁰Σ⁵ 10 eius om. P²Λ^YHGO⁴Σ⁵ 10-11 viden-
 dum est] videndum A om. Γ^{BD}Λ⁰Σ⁵ 11 comprehensorum Λ⁰⁰ 11-12 et hoc — comprehen-
 soris om. D² 12 absoluta divina] d. a. Λ⁰⁰ Dei a. (absolute Σ) Γ^{BD}Λ^HΣ⁵ | tertio] add. viden-
 dum est (post fruitione Γ^{LN2}) Γ¹ | comprehensoris] add. et hoc VΓ^{LN}Λ⁰⁰ 13 potentia] add.
 absoluta divina V¹ add. absoluta Λ⁰⁰ | quarto] praem. et ZΓ^{BD}Λ^YHGO⁴Σ⁵ | loquendo om. Γ^NΣ⁵
 13-14 viatorum et comprehensorum Λ⁰⁰ 14 comprehensoris] add. loquendo CPMV¹
 16 divina om. DΛ⁰Σ⁵ 17 etiam potest] est Λ^Yτ om. I²ZΛ^YΣ⁵ add. de PI¹ add. loquendo de Γ^{N2}
 17-18 Quod probo om. Λ^H 18 quia om. CP²MV¹ | secundum] per Λ⁰ | secundum Augusti-
 num] om. D² add. de Λ² | Trinitatis] De Trinitate (ante VII P) CPMIVZΓ^{LN}Λ⁰⁰Σ⁵ | cap. 2] 2
 cap. Λ⁰ 2 Λ^YHGO⁴ cap. 1 v. cap. 1 vel 2 γ cap. 1 vel 5 PTT⁹β¹¹μ¹² add. et quinto de parvis M²

F 18 AUGUST., De Trin. VII c. 1 n. 2 (PL 42, 934-935).

T¹ Cf. DUNS SCOTUS, Ordinato I d. 8 pars 1 q. 4 n. [1-26]; circa ideas in mente divina cf. ib. d. 35 q. un. n. [12-16].

sentia relative dicitur, non est essentia, quia omnis essentia quae relative dicitur est aliquid excepto relativo»; ex quo concludit 3 cap. a: « quapropter si Pater non est aliquid ad se, non est aliquid quod ad alterum dicatur ». Est ergo essentia divina aliquod obiectum conceptibile in cuius conceptu non includitur relatio, ergo sic potest concipi a viatore¹; sed essentia sic concepta habet rationem summi boni, ergo et perfectam rationem fruibilitatis; ergo contingit ea frui etiam ordinate.

Ista ratio confirmatur, quia possibile est concludi ex naturali- 32 bus puris esse unum summum bonum² et tamen ex illis naturalibus non concipimus Deum ut trinus est³; ergo circa summum bonum sic cognitum potest habere aliquem actum voluntatis, et non necessario non-ordinatum; ergo habebit actum fruitionis ordinatum circa essentiam et non circa personam ut nos concipimus personam. E converso autem non est possibile, scilicet quod ordinate fruatur 15 persona non fruendo essentia, quia persona includit in ratione sui essentiam.

ADCPMSRIVZ¹BDLN²Λ³YHGO⁴Σ⁵QU⁶(Φ⁷PP⁸PTT⁹Y¹⁰β¹¹μ¹²)

1 dicitur] dicatur Γ^Λ02 om. Λ⁰ 2 concludit] add. id est Λ⁰ 3 3] 7 P²12 om. Γ^B* | 3 cap.] cap. 3 D²Σ⁵ | a] 7 MSRI¹-D²Λ^{EH}GO⁴ 3 in ras. I² aliquis (?) Λ^{H2} add. de parvis M² om. D³ add. | quapropter] a R² add. et M² | Pater — ad se] Pater C' non sit aliquis ad se C² | est¹] sit A | est²] erit I²Λ^{YH} 5 conceptibile] complete (add. vel conceptibile Γ^{BD}) Γ^{BD} | relatio] respectus Γ^B*D² 6 essentia sic] si ess. sic Λ^H* si ess. sit sic Λ⁰* ess. si sic sit Λ⁰⁰ | concepta] accepta AD | habet rationem] habetur ratio Λ^YEHGO⁴* 7 summi] omnis Λ^{H0} | perfectam] factam (pon. perfectam P²) P | perfectam rationem] perfecta (add. est Λ^H) ratio Λ^YEHGO⁴* | fruibilitatis] fruibilis PTT⁹β¹¹μ¹² | ergo²] secundum quod Γ^N om. Λ^B* 7-8 contingit] convenit PS aliquis potest IZ 8 eam ZΓ^{BD}* | etiam] et CP om. Γ^{BD}*Λ^{EHGO}*Σ⁵Q⁶U⁷ 9 Ista ratio confirmatur] Conf. i. r. Σ Conf. ratio (r. om. Λ⁰) Λ^YHGO⁴ | ratio] positio Γ^{BD} | quia] add. per D 9-10 naturalibus puris] p. n. Γ^Λ02 naturalibus (praem. puris P²R²) CPM²SRI¹V⁶Σ⁵Q⁶U⁷ 10 bonum om. AD | et om. Λ⁰⁰ | et — naturalibus om. V² | ex illis naturalibus om. Σ 11 concipimus] cognoscimus SZΓ^Λ02 cognosceret C cognoscere P cognoscet Λ^{YH} cognoscet (acit τ) homo Λ⁰Φ¹ add., om. Σ | trinus est] trinus Λ^{YH0}τ trinum ΣΦ¹ | bonum] om. Cp add. ut R 12 potest] add. viator M² add. quis Γ^{N2} | aliquem actum voluntatis] voluntas aliq. actum (add. voluntatis Λ⁰) Λ⁰⁰Σ⁵ 12-13 et non — actum om. Λ⁰ 13 non-ordinatum] inordinatum CM²R²I²ZΓ¹D²Λ⁰Σ⁵ ordinatum P² | ergo habebit] h. e. Σ om. M¹ igitur non (non om. M²) habebit M¹ 14 et] om. Λ^{YH0} add. ideo P² | et non om. M² | personam¹] personas PTT⁹β¹¹μ¹² | ut — personam om. I² | personam²] personas PTT⁹β¹¹μ¹² om. V² add. sicut illi qui colebant ignotum deum; unde Paulus: Quem ignorantes colitis, hunc ego annuntio vobis Λ⁰² 14-15 E converso autem non est] Non est autem V² 15 scilicet] om. Γ^{BD}Λ^{YH0}* add. quasi Γ^N | fruitor AD 16 includit in ratione sui] incl. in r. sua Λ^H in r. sui incl. (concl. P) CPMSRIVZΓ^Λ02 in sua r. incl. Σ 17 essentiam] om. A add. quia persona est fruibilis essentia ablative Λ⁰²

F 3 AUGUST., De Trin. VII c. 1 n. 2 (PL 42, 935).

T¹ Cf. HENRICUS GAND., Quodl. VII q. 4 in corp. (f. 259G). ² Cf. ARISTOT., Metaph. II t. 8-9 (α c. 2, 994b 9-16). ³ Cf. HENRICUS GAND., Summa a. 22 q. 4 in corp. et ad 3 (I f. 133R. 134Y).

33 Secundo dico etiam quod viator potest frui ordinate una persona non fruendo alia. Quod probō, quia respectu trium personarum tres sunt distincti articuli fidei¹; ergo potest concipi una persona cui correspondet unus articulus alia persona non concepta cui correspondet alius articulus, et tunc in illa persona concipitur ratio summi boni; possibile est igitur frui illa persona sic concepta non fruendo alia.

Si dicas quod persona est relativa, igitur non potest concipi nisi suum correlativum concipiatur², respondeo: etsi cognitio relativi requirat cognitionem sui correlativi, non tamen oportet cognoscen-
tem et fruentem uno relativo cognoscere et frui alio relativo, quia possibile est frui Deo in quantum creator, non fruendo creatura, quae tamen terminat illam relationem. — Similiter, licet Pater dicatur correlative ad Filium et ideo non possit intelligi in quantum Pater non intellecto Filio, non tamen dicitur relative ad Spiritum
Sanctum in quantum Pater; ergo erit possibile concipere Patrem ut Patrem et frui eo, non concipiendo vel fruendo Spiritu Sancto.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμν)

1 dico etiam = ADA^{YH}τ dico Λ^{BG}Σ etiam dico (dico om. Λ^{O*}) rell. ρτπγβμν | potest frui] f. p. CPMSRIVZΓ^N | ordinate om. Σ 2 Quod probō] Probatio Σ om. P* 3 tres om. Dπγ βμν | tres sunt distincti articuli fidei] t. s. d. f. a. CPMRV t. s. a. d. f. Γ^{LN} s. t. a. d. f. Γ^{BD} s. t. a. f. d. Σ 4 correspondet] respondet Λ^{BG} 4-5 unus — correspondet om. Λ^{B*} | alia — articulus om. Γ^NΛ^G 4 alia persona non concepta] non concepta alia Σ non concipiendo aliam personam (p. om. Λ^{YHGO}) Γ^{BD}Λ^{YHGO} 6 possibile est igitur] i. p. e. Σ | illa = A Λ^{YH} ista D* add. prima Λ^{O*} una Λ^{O*} rell. 8 Si] Sed Λ^{O*} praem. Contra R | quod om. Λ^{GO}Σ | igitur] unde Γ^N 8-9 non potest — concipiat = AD [[correlativum (9)] relativum AD] si (sicut I) concipitur suum correlativum (suum correl.] c. s. V unum c. R³ unum relat. Γ^L relat. bene Γ^N relat. Γ^{N1}), concipietur et (et] scilicet Γ^{BD*}) alia persona correlative (relat. Γ^{L2} add. concipietur Λ^{B*}) CPMSRI' VΓ^{BD}Λ^{BG} si concipitur, concipietur alia sibi correlative Σ si concipitur (add. et Φρτπγβμν), suum correlativum concipitur (concipietur IZ) IZΛ^{YHGO}Φ add. 9 respondeo] responsio S add. quod M²Λ^Oρτπγβμν | etsi] si Λ^OΣ^{O*} | relativi] ante cognitio Σ correlativi P* relativa Z 10 requiratur — correlativi om. D* | sui = AD* | correlativi] relativi Γ^N 11 relativo¹] correlativo Γ^N | cognoscere] add. aliud ZΛ^{YHGO}Φτ | alio] eo ZΛ^{YHGO}Φτ suo ρτπγβμν | relativo²] relatio D* correlativo Γ^{BD}ρτπγβμν om. ZΛ^{YHGO}Στ 12 non] praem. et R add. tamen Σ 13 tamen] resc. D* om. I²Λ add. | illam] istam DΛ^{BGO}Σ^Q | relationem] add. Contra responsionem: duorum correlativorum eadem est ratio fruibilitatis numero; sicut impossibile est unum intelligere sine alio, ita et frui uno sine alio (¶ sign. Vacat Λ^{B*}) Λ^{B*} | licet] praem. hic Λ^{BG} add. hic MSRIVΓ^{LN} 14 correlative] ante dicatur (13-14) RΛ^{BG} relative ΛΣ add. 15 non intellecto Filio] non intelligendo Filium D sine Filio Λ^{YHGO}Φ add. 15-16 non intellecto — Pater om. Γ^{B*} 16 ergo erit] erit ergo (ergo om. Λ^{B*}) VΛ^{BG} igitur est Γ^{BD}Λ^{O*} 16-17 ut Patrem] in quantum Pater Σ

T¹ scilicet, articulus secundus de persona Patris, articulus tertius de persona Filii et articulus quartus de persona Spiritus Sancti. Cf. THOMAS, In articulos fidei et sacramenta Ecclesiae expositio (Opusc. IV, ed. Parmen. XVI 118a). ² Cf. ARISTOT., Praedic. pars 2 [tr. 2 c. 3] (c. 7, 8a 36-37): «si quis aliquid eorum quae sunt ad aliquid definite sciet, et illud ad quod dicitur definite sciturus est». — Cf. etiam HENRICUS GAND., Quodl. II q. 7 in corp. (f. 32C).

1B. — DE FRUITIONE COMPREHENSORIS LOQUENDO DE POTENTIA DEI ABSOLUTAE

[3] De secundo articulo¹ dicitur quod non est possibile loquendo de potentia absoluta Dei quod aliquis comprehensor fruatur essentia divina non fruendo persona.

5 Quod probatur primo de visione², videlicet quod non sit possibile absolute aliquem intellectum videre essentiam divinam nisi videndo personam:

Primo sic, quia cognitio confusa est cognitio imperfecta; visio illius essentiae non potest esse imperfecta; ergo cognitio visiva eius non potest esse confusa. Sed si esset tantum cognitio vel visio — de essentia et non de persona vel essentiae et non personae, esset visio confusa, quia esset alicuius communis ad personas et non illarum personarum, quod videtur inconveniens.

Secundo sic: visio est existentis ut existens est et ut praesens
15 est videnti secundum suam existentiam; et secundum hoc distinguitur visio ab intellectione abstractiva, quae potest esse non-existentis, vel existentis non in quantum in se praesens est; et est in intellectu ista distinctio inter intellectionem intuitivam et abstracti-

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμν)

2 adnot. Opinio Henrici V¹ et pauci | loquendo om. IZΓ^{BD}Λ^{YHO}Σ 3 absoluta Dei] Dei a. Γ^{BD}Σ 4 divina om. Λ^{YHO} | non fruendo] et non fruatur Λ^{B*}Σ 5 Quod¹ = AD Et hoc rell. edd. | de visione] quantum ad visionem Σ 5-8 videlicet — quia] sic Σ 6 videre] videndo P | divinam om. Λ^{YHO} 6-7 nisi videndo] non videndo M²R²I²ZΓ^ΛYHO et non videre Λ^{BG} 8 Primo] praem. Probatur CPMSIVZΓ^ΛYH | visio] praem. et Λ^{BG} add. autem Σρτπγβμν 9 illius] divinae Σ om. Λ | esse imperfecta; ergo cognitio visiva eius = AD esse imperfecta; ergo cognitio eius P¹ esse imperfecta cognitio eius (e. e. C eius om. Γ^{B*}); ergo CMSRI'VZΓ^ΛYH esse cognitio imperfecta (i. e. c. Λ^{B*}); ergo Λ^OΣ add. 10 non potest esse] nec Σ 10-12 Sed si — confusa om. Γ^LΛ^HΣ^{O*}Σ^{*} 10 tantum cognitio vel visio] visio vel cognitio Σ^U cognitio visiva tantum Σ^Q tantum visio ZΛ^{YH} | vel] et CPMSRIVΓ^LΛ^{B*} 10-11 de essentia — personae = A (¶ vel — personae sign. punctis A¹) essentiae et (et] quia Λ^H om. ZΛ^Y) non personae IZΛ^{YH} de essentia et non de persona DCPMSRI'VΓ^LΛ^{B*}Σ³ edd., add. ipsius comprehensoris Λ^O 12 visio] cognitio Σ^Q om. Λ^{YH}Φτ add. tantum Λ^O | visio — esset om. Λ^B 13 illarum] istarum Λ^T ipsarum Λ^{GO} | quod videtur inconveniens] ergo Σ om. I²Λ^{YHGO} 14 Secundo sic] Praeterea Σ | est² om. Λ^HΣ^{O*}Σ 14-15 praesens est] e. p. SΓ 15 est om. I²ΛΣ | videnti om. Λ^{YHO} (ante et) | secundum²] in I²ZΛ^{YHO} 16 quae] quia Γ^{BD}Λ^{YHO} 16-17 non-existentis, vel existentis] exs. vel non-exs. CPSRI'ZΓ^ΛYH non-existentis D² existentis (add. vel M²) MV* 17 praesens] add. intellectui Σ | est¹] om. DM*Λ^{YHO}Σ 17-18 in intellectu ista distinctio] haec d. in int. Σ 18 intellectu] in ras. R³ intellectione Λ^Oτ add. tamen Λ^{B*}Σ^O | ista] illa R³ (in ras.) Γ^{BD} ita MV om. ZΛ^{YH}Σ^{O*}

F 2 HENRICUS GAND., Quodl. II q. 7 in corp. (f. 32C); XIII q. 1 in opp. et ad opp. (f. 523 I. 524P) 8 Ib. II q. 7 in corp. (f. 32C). 14 Ib. XIII q. 1 in corp. (f. 523 I. L-M).

T¹ Cf. supra n. 30. ² secundo de fruitione, cf. infra n. 40-41.

vam sicut in parte sensitiva est distinctio inter actum visus et actum phantasie¹. Est ergo alia cognitio essentiae divinae intuitiva ab illa quae est cognitio abstractiva, quae visio est existentiae eius ut existens est et secundum existentiam eius praesens virtuti cognoscenti; sed essentia divina non existit nisi in persona; ergo non potest esse visio eius nisi in persona.

36 Item, non potest aliquid cognosci cognitione intuitiva in quo sunt aliqua plura distincta ex natura rei nisi etiam omnia illa distincte videantur et perfecte. Exemplum: albedo non videtur distincte nisi videantur omnes partes quae sunt in basi pyramidis, 10 quae partes distinguuntur ex natura rei. Sed personae sunt in essentia et distinguuntur ex natura rei; ergo non distincte videtur essentia nisi videantur personae.

37 Ex his arguitur ad propositum² quantum ad secundam distinctionem, scilicet personarum inter se³, quia si non potest videri essentia nisi in persona — et non magis videtur in una persona quam in alia, quia aequae immediate videtur se habere ad quamlibet perso-

nam — ergo non potest videri nisi videatur in qualibet persona, et ita non videtur in una persona nisi videatur in alia.

[4] Arguitur etiam ultra quantum ad frui propositum¹, quia voluntas non potest magis abstrahere obiectum suum quam intellectus ostendere; igitur si intellectus non potest distincte ostendere essentiam sine persona vel personam sine persona, igitur nec voluntas poterit distincte frui.

Et hoc etiam confirmatur sic, quia voluntas non potest habere actum distinctum ex parte obiecti nisi ponatur distinctio ex parte obiecti vel realis vel secundum rationem; sed si intellectus apprehendat indistincte essentiam et personam, non erit distinctio ex parte obiecti nec rei nec rationis; ergo voluntas non potest habere actum distinctum ex parte distinctionis in obiecto primo. Quod non sit distinctio realis ex parte obiecti, patet; quod non sit rationis, probatur, quia intellectus non distincte comprehendit vel non distincte apprehendit hoc et illud; ergo non distinguit hoc et illud.

Ex parte fruitionis arguitur sic: fruitio quietat fruentem; una 40

ADCPMSRIVZ¹BDLN²Λ³YHGO⁴Σ⁵QU⁶(Φ⁷PP⁸PTT⁹γ¹⁰β¹¹μ¹²)

1 in parte sensitiva] in potentia sensitiva ante inter Λ^H 1-2 est distinctio — phantasie om. Γ^D 1 distinctio] intentio D² om. Λ^{YH} 2-3 actum² om. Λ^{EG} 2-4 Est ergo — existens est] Igitur illa [illa ig. Λ^{GO} Sed illa Σ illa autem Λ^H illa ZΛ^{YEH} om. Γ^D] cognitio (om. Γ^D) essentiae divinae (div. om. Λ^Y div. ess. Λ^H) erit (est Γ^DΛ^{EGO}) intuitiva, igitur erit (est Λ^O om. Σ) existens ut per se (per se om. Σ) existens (add. est Γ^BΛ^{EG}) ZΓ^{BD}Λ^{YHGO}Σ [¶ hic text. sign. Vacat Γ^D et pon. Est ergo — existens est Γ^D] 2 Est ergo alia] Alia ergo est Λ^O [intuitiva] ante essentiae Γ^DLN² intuitivae DMRV [illa] ista SI^{LN}Λ^O 3 abstractiva om. P² [quae] quia I² [visio] add. intuitiva I²Λ^O [existentiae] essentiae V²Γ^DLN²Λ^O pon. essentiae M² add. divinae Λ^O [eius om. Γ^{LN} [ut] existens ut per se Λ^O add. per se PTTβμ 4 est om. Γ^{LN}Λ^O [et om. Λ^{EG} [secundum existentiam] s. essentiam V in existentia ZΛΣ [eius om. ZΛΣ^QU [praesens = ADA^OΣ^Qγ praesentem CPMSRIVΓ^τ praesentis ZΛ^{YHGO}PTTβμ 4-5 cognoscenti] in corr. Λ^H cognitivae CPA^O cognoscitivae τ 5 sed — existit] non existit autem essentia (add. divina Λ^H) Λ^{YHO}τ [personis PTTβμ 6 visio eius] e. v. Λ^O add. intuitiva Λ^O 7 Item] Praeterea Σ [potest om. D² [aliquid — intuitiva] cognosci intuitive illud Σ 8 aliqua] alia Λ^B om. I² [ex] de ZΛ^{YHO} [etiam om. CPMSRIVΓΛ^{EG}Σ [omnia om. ZΛ^{YHO} 8-9 distincte] plura Λ^H 9 videantur] videntur (pon. videantur M²) MV [et perfecte] ante videantur Λ^OΣ om. ZΛ^{YHO} [albedo] album R² 9-10 distincte] add. et perfecte Λ^O 10 partes] add. eius CPMSRIVΓΛ^{EG}Σ [quae sunt om. CP²M²SRI²VT^{LN} 11-12 Sed — natura rei om. Λ^BΣ^OΣ^QPTTβμ 11 personae] add. prout Λ^{EG} 12 et] ut Γ^{LN}Λ^O om. Λ^{EG} 12-13 non distincte videtur essentia] n. v. d. e. R. e. n. v. d. Σ 13 videantur personae] p. v. Λ^{EG} videatur persona Λ^H 14 arguo Γ^N [secundam] in ras. R² tertiam D om. Σ 15 scilicet] post quantum (14) Λ^O om. Λ^{YHO}Σ 16 nisi] add. videatur Λ^{EG}Σ [et om. Λ^O [in una om. Z [persona² om. SI^{LN} 17 aequae essentia Λ^{GO} 17-p. 25, 1 personam om. Λ^{YHO}

F 7 HENRICUS GAND., Quodl. XIII q. 1 in corp. (f. 523L).

T 1 De cognitione intuitiva et abstractiva cf. infra p. 211 nota 1. 2 Cf. supra n. 34.

3 Cf. supra n. 30.

ADCPMSRIVZ¹BDLN²Λ³YHGO⁴Σ⁵QU⁶(Φ⁷PP⁸PTT⁹γ¹⁰β¹¹μ¹²)

1 videri] add. essentia CPMV 1-2 qualibet — videatur in om. D 1 persona om. Λ^{YHO} Σ^U 2 et — alia om. Λ^O [videtur] videbitur Λ^Y erit visa Λ^H [in] om. Λ^{EG}Σ [in] om. Λ^{EG}Σ 3 Arguitur etiam ultra] Ult. e. a. Λ^{YHO} Arg. e. Λ^B praem. Aliter Λ^O [etiam om. Σ [quantum ad frui propositum] ad (om. CPZΓΛ^YΣ) propositum quantum ad frui CPR²Γ²BDLN²Λ² 5 ostendere] ostenderit Λ^H ostendit Λ^{EG} 6 sine persona² om. Λ^B [igitur] sed Λ^B sic Λ^B om. Λ^{YHO} [nec] nisi Λ^Y non (post voluntas Λ^O) Λ^Y 7 poterit distincte frui] d. p. f. Λ^O add. essentia sine persona Λ^Oτ add. una sine alia γ 8 Et hoc etiam] Et etiam hoc CPM Et hoc VT^N Et etiam I Hoc etiam Λ om. Σ [sic om. Σ 9 distinctum] post obiecti R om. M²Λ^Y add. circa obiectum PTTβμ [ex parte] a parte Λ^{EG} respectu Γ^N [ex parte] om. D 9-10 ex parte obiecti] in obiecto I²ZΛ^{YHO} 10 vel] om. I²ZΛ^{YHO} [realis] realiter Λ^O re I²ZΛ^YEH^O [secundum rationem] rationis CPMRI^V ratione I²ZΛ^{YHO} 10-11 apprehendit ΣPTTβμ 12 habere = ADA^B habere ibi (ibi post distinctum, 13 τ) Σ edd. ibi habere rel. 13 actum] praem. aliquem D [ex] a CPMSR²IVΓ²BDLN²Λ ex a Z' [distinctionis om. Σ [in obiecto primo] obiecti Σ [Quod] praem. Item hoc idem probo sic (hoc — sic om. Γ^B) CMSR²IVΓ²BL 13-14 Quod — patet] Minor patet de distinctione reali Σ Quod non rei (re ZΛ^Yτ), patet (add. nec ratione τ) ZΛ^YHO/Φ edd. Quod non realis ex parte obiecti, patet, quia sunt compossibiles essentiae infinitae Λ^O 14 ex] a Γ^N [quod] quia Λ^O praem. patet etiam I² [quod non sit] de distinctione Σ [non] nec Λ^H nec etiam PTTβμ [sit] om. I²ZΛ^{YHO} 15 probatur] probo R²Γ²BD probatio P² Λ^{GO} patet C² om. C²P²MSR²IVZΓ²LN²Λ^{YHO} [quia] add. si Σ [non distincte] non distincte (d. post apprehendit, 16 Σ) P²IV²ZΓ²BDLN²Λ^OΣ indistincte Λ^O om. D² 15-16 comprehendit vel non distincte apprehendit = A comprehendit vel apprehendit DCMSRV apprehendit vel comprehendit (vel compr. om. P²) P apprehendat vel apprehendit I' comprehendit Λ^{EG} apprehendit (add. nec comprehendit Γ²) I²ZΓ²Λ^YEH^OΣ edd. 16 hoc et illud¹ om. (substituendo per nec comprehendit) Γ² [et] vel P²(in ras.)Γ²BD² [hoc et illud² om. Λ^{YHGO} 17 Ex — sic] Praeterea Σ [arguitur] add. hic R [una] sed Λ^O praem. sed R²I²ZΓ²N²Λ^OΣ

T 1 Cf. supra n. 34.

persona non perfecte quietat fruitionem fruētis sine alia nec essentia sine persona, quia tunc potentia quietata in illa non posset ulterius quietari; nec in aliquo alio quietari potest, quia ultimate quietatum non est ulterius quietabile, et per consequens illa potentia non posset quietari in alia persona nec frui ea, quod est falsum.

41 Item, si quietatur in ista persona sola, et patet quod potest frui alia, ergo vel fruitio alterius personae potest esse cum fruitione istius personae, vel erunt impossibilia, ita quod una non erit cum alia; si primo modo, ergo duo actus eiusdem speciei erunt simul in eadem potentia quorum uterque aequatur capacitati illius potentiae, quod est impossibile; si secundo modo, ergo neuter actus erit fruitio, quia neuter actus poterit esse perpetuus^a.

42 [Opinio propria] – Quantum ad istum articulum¹ dico quod de potentia Dei absoluta loquendo non videtur contradictio quin possibile sit ex parte intellectus et ex parte voluntatis quod utrius-

^a Sequitur textus a Duns Scoto cancellatus: Item, in anima nostra naturaliter est imago Trinitatis; ergo non potest quietari nisi in Trinitate; ergo non potest frui aliquo ordinate nisi Deo trino.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}π^πγ^βμ^ν)

1 non — sine alia] perfecte non quietat fruētem sine alia sive fruitionem fruētis Γ^{BD} | fruitionem] potentiam M² | fruitionem fruētis] fruētem Σ om. D¹Λ^{YHGO} | alia] altera Λ^{VO} 2 potentia] persona Λ^{E+G} 3 quietari; nec om. Φ^{PP}π^πγ^βμ^ν | nec — quietari] in aliquo alio Σ om. Λ^O | potest] posset D posset vel potest A om. Λ^Σ 3-5 quia — quietari om. Λ^{E+} 4-5 potentia] persona Λ^O 5 posset] potest AD | quietari in alia persona] in a. p. q. Σ 5-7 quod — alia om. D² 5 quod est falsum om. Γ²Λ^{YHO+} | est falsum] f. e. VΓ^{BD}Λ^{EGO+} add. ergo Σ adnot. Alia littera: si comprehensor perfecte quietatur in una persona, stante illa quietatione, tunc posset frui alia Λ^{O+} 6 Item] Praeterea Σ | quietaretur MSIVZΛ^{HΣ} | ista] illa S Γ^{BD}Λ^{Y2} (ista Λ^{Y2})^{HΣ} una Λ^Oπ^πγ^βμ^ν | et om. Λ^{GO} | patet quod] om. R² add. tunc Γ^N add. non p 7 ergo vel] quia si fruatur vel igitur p | vel om. Γ^{BD} | cum fruitione] cum non fruitione (not. aliter: cum fruitione S²) C^PM²SR²V² 8 istius] illius VΓ^{BD}Λ^{Y2}Σ^{GO} alterius Λ^Hπ^πγ^βμ^ν | personae om. π^πγ^βμ^ν | erunt impossibilia] i. e. Λ^O sunt impossibiles Σ | erit] est Γ^NΛ^O 9 modo] add. detur Γ^{BD} 10 eadem potentia] p. e. Γ una p. Λ^O | potentia] persona (pon. potentia C²) C^PM²R²V² | aequatur] aequabitur Λ^O om. Λ^{E+} pon. proportionatur Λ^{H2} | illius] ipsius Λ^{E+} om. Σ 11 potentiae] add. quorum uterque natus ultimate Λ^{O2} 12 erit] esset CP est D¹Γ^AΛ^{E+} | actus² om. Σ | poterit] poterit D posset P potest A² ponitur (not. vel: poterit Λ^{O2}) Λ^O | perpetuus] aeternus π^πγ 13 dico quod om. Γ²Λ^Σ 14 absolute Γ | loquendo] ante de (13) Σ om. Γ²Λ^{E+} | video contradictionem R²Γ²Λ^Σ 15 possibile sit] possit esse Λ^{E+} | ex parte² om. Λ^{HΣ} 15-p. 27, 1 utriusque actum terminet] t. a. u. potentiae post non alia (p. 27, 2) Σ 16-18 Item — trino = ADCPMSRIVZΓ^AY²HGOΣ^{add.}; ¶ text. sign.: Vacat, sic in libro Duns A² Vacat, sic in Duns R² Vacat V² litteris a-b p² lin. anfractuosa u. 16 Item] Praeterea Σ | in anima nostra naturaliter est] in a. est nat. I²Y mens est Γ²Λ^{Y2}HGO Σ | nostra om. D²ST² 17 ergo¹ — Trinitate om. D² | non²] nec SΛ^{Y2}HGO om. Λ^{O+} | potest² om. Γ^NΛ^{Y2}HGO 17-18 frui aliquo ordinate] ordinate frui Σ 18 ordinante P

T¹ Cf. supra n. 34.

que actum terminet essentia et non persona vel una persona et non alia, puta quod intellectus videat essentiam et non personam vel unam personam et non aliam, et quod voluntas fruatur essentia et non persona vel una persona et non alia.

5 Hoc persuadetur sic^a: ¶ aliquis actus habet primum obiectum 43

^a Sequitur textus a Duns Scoto cancellatus: Pater prius origine quam generet Filium est perfecte beatus, quia nullam perfectionem sibi intrinsecam habet a persona producta. Beatitudo est perfectio intrinseca personae beatae. Sed si in illo priori sit Pater perfecte beatus, ergo in illo priori habet obiectum ut perfecte beatificans; non autem videtur in illo priori habere essentiam communicatam tribus ut obiectum, sed essentiam absolute, vel essentiam ut est in una persona tantum; per se ergo non est de ratione essentiae ut est obiectum beatificum ut ipsa beatificet in quantum communicata tribus, et ita non videtur contradictio, sive quantum ad fruitionem sive quantum ad visionem.

15 ¶ Responsio: habet eam ut in tribus pro obiecto, et tamen primo secundum originem, quia ex se habet illam obiectam sibi, et hoc est esse prius origine; non

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}π^πγ^βμ^ν)

1 et¹ = ADΣπ^πγ^βμ^ν | persona² om. Λ^O | et² om. Λ 2-4 puta — non alia om. Σ 2-3 puta — non aliam om. D 2 et om. Λ^{E+} 3 vel unam personam om. Z | et¹ om. Λ^{GO} | quod om. Γ^{BD} 4 et¹ om. Γ²Λ^{HGO} | et² om. Γ²Λ^{HGO} 5 adnot. Istud allegat Ioannes Canonicus R² | Hoc] add. autem Σ | aliquis] omnis (post actus Λ^{HGO}) C²P²V²ZΓ^{BD}Λ^{YH/GO}Σ fruitionis post actus Λ^{H2} 5-p. 28, 1 primum — et habet om. Λ^{E+} 5 primum obiectum] o. p. Λ^{E2}Σ 6-p. 29, 34 Pater prius — Modus ponendi est iste = ADCPMSRIVZΓ^AY²HGOΣ^{add.} [Item, si (p. 29, 7) — secundo obiecto (p. 29, 34) om. CPM (vide pro his infra respectivas notas criticas) SΛ^Hπ^πγ; habent in mg. Λ^{O2}(om. O²) in append. π^πβ]; ¶ text. sign. in singulis codd. et edd. ut sequitur: A: text. Pater prius (p. 27, 6) — originem (p. 27, 16) sign. Vacat, sic in libro Duns A²; text. quia ex se (p. 27, 16) — tribus (p. 29, 6) sign. Vacat, sic in libro Duns. Extra de manu Scoti A²; text. Item, si (p. 29, 7) — est iste (p. 29, 34) et aliquis actus (p. 27, 5) — idem actus (p. 30, 7) sign. Extra de manu Scoti A² [sed corr. notam excludendo ex ea text. aliquis actus (p. 27, 5) — idem actus (p. 30, 7)]]. — D: text. Pater prius (p. 27, 6) — visionem (p. 27, 14) sign. Vacat D²; text. Responsio (p. 27, 15) — secundo obiecto (p. 29, 34) sign. Extra D². — C: loco textus Item, si (p. 29, 7) — secundo obiecto (p. 29, 34) legitur nota: Item, si intellectus etc. usque ibi: Modus ponendi etc., quaere extra o = o C¹. — P: quia ex se (p. 27, 16) — in tribus (p. 29, 6) sign. Extra (loco tra invenitur b) P²; loco textus Item, si (p. 29, 7) — secundo obiecto (p. 29, 34) legitur in textu: Item, si intellectus etc. usque ibi: Modus ponendi etc. — M: loco textus Item, si (p. 29, 7) — secundo obiecto (p. 29, 34) invenitur signum o = o M²(text. et mg.). — R: text. Hoc persuadetur sic (p. 27, 5) et Pater prius (p. 27, 6) — visionem (p. 27, 14) sign. Vacat, sic in Duns R²; text. Responsio (p. 27, 15) — secundo obiecto (p. 29, 34) sign. Extra, totum hoc de manu Scoti R². — I: text. Responsio (p. 27, 15) — secundo obiecto (p. 29, 34) sign. Extra I²(text. et mg.). — V: text. Pater prius (p. 27, 6) — secundo obiecto (p. 29, 34) sign. Vacat V²(includit Modus ponendi est ista, p. 29, 34 V²); text. quia ex se (p. 27, 16) — secundo obiecto (p. 29, 34) sign. Extra V². — Γ^B: text. Responsio (p. 27, 15) — secundo obiecto (p. 29, 34) sign. Extra Γ^{B2}. — Γ^D: text. Hoc persuadetur sic (p. 27, 5) et Pater prius (p. 27, 6) — visionem (p. 27, 14) sign. Extra Γ^{D2}(om. Γ^{D3}). — Γ^E: text. Hoc persuadetur sic (p. 27, 5) et Pater prius (p. 27, 6) — visionem (p. 27, 14) sign. Vacat Γ^{E2}; text. Responsio (p. 27, 15) — secundo obiecto (p. 29, 34) sign. Extra Γ^{E2}. — Γ^N: text. Responsio (p. 27, 15) — secundo obiecto (p. 29, 34) sign. Extra Γ^{N2}(Ex. om. Γ^{N3}). — Λ^Y: text. Pater prius (p. 27, 6) — originem (p. 27, 16) sign. Vacat ibi Λ^{Y2}; text. quia ex se (p. 27, 16) — Modus po-

a quo essentialiter dependet, et habet obiectum secundum a quo essentialiter non dependet sed tendit in illud virtute primi obiecti; licet igitur non possit manere ibidem actus idem nisi habeat habi-

autem est ibi prioritas alia secundum quam obiciatur sibi essentia ut in una persona et non ut in alia, sicut nec ipsa in aliquo priori naturae obicitur uni personae et non alii, sed tantum uni obicitur ex se, alii non ex se.

Contra: quaelibet persona intelligit formaliter intellectu ut est in ipsa, non ut est in alia, nec ut in tribus, ex XV De Trinitate¹; ergo ita videtur quod quaelibet intelligit perfecte intelligendo essentiam ut est in se formaliter; ergo perfecta intellectio, quae est beatifica, non necessario requirit ex se intelligi essentiam ut in tribus.

Probatio consequentiae: non minus ad intellectionem requiritur intelligibile quam intellectus; ergo in perfecte intelligente ex se non minus requiritur quod habeat in se obiectum ut formaliter intelligibile quam quod habeat intellectum in se ut quo intelligat.

Confirmatur ratio, quia si Pater intelligeret beatifica visione essentiam ut in Filio, ergo aliquid quasi reciperet a Filio vel ab aliquo ut in Filio. Consequentia probatur per argumentum Philosophi XII Metaphysicae², quo probat Deum non intelligere aliud a se, quia tunc vilesceret eius intellectus, quia perfectionem reciperet ab intelligibili; ergo ita hic, immo, quod est magis inconveniens, perfectionem simpliciter, ut visionem beatificam, quasi reciperet Pater a tribus personis ut obiectis vel ab aliquo ut in tribus. Et tunc videntur sequi duo absurda:

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^πγβ^{μν})
nendi est iste (p. 29, 34) sign. Extra ille Λ^{Y2}. — Λ^H; text. quia ex se (p. 27, 16) — Modus ponendi est iste (p. 29, 34) quem hab. in mg. Λ^{H2} sign. Haec additio est de manu Scoti Λ^{H2}. — Λ^O; text. Responsio (p. 27, 15) — in tribus (p. 29, 6) sign. Extra Λ^{O2}; text. Item, si (p. 29, 7) — secundo obiecto (p. 29, 34) sign. Extra Λ^{O2}(om. textum et notam Λ^{O2}). — μ; text. Pater prius (p. 27, 6) — secundo obiecto (p. 29, 34) sign. lin. anfractuosa et nota: Nota quod Doctor in originali suo cancellavit totam istam litteram supra quam vides extra, et continuavit sic: 'hoc persuadetur sic: Actus omnis habens primum obiectum' etc. — υ; text. Pater prius (p. 27, 6) — secundo obiecto (p. 29, 34) sign. nota: Nota quod Doctor in originali suo cancellavit totam istam litteram, et continuavit sic: 'hoc persuadetur sic: Actus omnis habens primum obiectum' etc. Ponitur per modum textus quia habetur in antiquis editionibus et vetustis manuscriptis; text. Item, si (p. 29, 7) — secundo obiecto (p. 29, 34) sign. Additio; lectiones variantes huius textus vide in append. B.

1 a quo — obiectum om. P² [essentialiter dependet] d. e. Σ 1-2 et — dependet om. Σ^{U2}
1 habet obiectum om. Σ^{QU2} 2 essentialiter non dependet] n. d. e. Λ⁻²Σ^{QU2} [primi obiecti]
prioris Λ^H 3 possēt CPMSIVI^NΣ [ibidem actus idem = A idem actus rell. edd.]

T¹ AUGUST., De Trin. XV c. 7 n. 12 (PL 42, 1065-1066). ² ARISTOT., Metaph. XII t. 51 (Λ c. 9, 1074b 28-35): «Primum quidem igitur si [primum movens] non est intelligentia, sed potentia, rationabile est laboriosum esse ei continuationem intelligentiae. Deinde palam, quia aliud aliquid erit dignius quam intellectus, scilicet intellectivum. Etenim intelligere et intelligentia erunt indignissimum intelligenti. Quare fugiendum haec eadem (etenim non videre quidem quaedam, dignius quam videre), ut si sit optimum intelligentia. Seipsum ergo intelligit, siquidem est potentissimum, et est intelligentia intelligere».

tudinem ad primum obiectum, potest tamen manere idem sine habitudine ad obiectum secundum, quia ab eo non dependet. Exemplum: idem est actus visionis essentiae divinae et aliarum re-

primum quod non omnem perfectionem habet Pater a se, secundum quod non omnis perfectio simpliciter et essentialis sit aliquo modo prior proprietatibus, sed aliqua quasi posterior ipsis personis, puta illa quae est ab obiecto ut in tribus.

Item, si intellectus ut in aliquo producto esset principium beatitudinis Patris, Pater non esset beatus a se, XV Trinitatis 7¹; ergo si essentia ut in producto sit per se obiectum beatitudinis, Pater non erit beatus a se. Consequentia probatur, quia obiectum ut obiectum non minus requiritur ad beatitudinem quam intellectus.

Responsio: requiritur ut praesens sed non ut inexistens; intellectus requiritur ut inexistens, quia eo formaliter intelligit; non sic obiecto. Exemplum: Michael non est beatus nisi intellectu inexistente; est autem beatus obiecto non inexistente, et esset naturaliter beatus si naturaliter haberet obiectum praesens licet non inexistens; non sic de intellectu.

Contra: quaecumque est aliquid a se, tale esset, si per impossibile quodcumque aliud non esset.

Item, Pater aliquid reciperet a Filio vel ab aliquo ut in Filio sicut ab obiecto beatitudinis suae; illud quod est a se non requiritur necessario ad sui esse aliquid quod non est a se, et hoc tanta necessitate quanta dependens requirit illud a quo dependet.

Haec ratio bene concludit, quod Pater non tantum ex parte intellectus sed ex parte obiecti habet a se unde sit beatus, et per consequens essentiam ut essentia beatificat; non tamen ut in tribus, quia ita requiritur obiectum praesens a se sicut intellectus a se ad hoc ut sit beatus a se. Sit breve enthymema²: a se est beatus; ergo a se habet obiectum ut beatificum; non autem habet a se illud ut in tribus pro obiecto beatifico, quia tunc ut in Filio per se quasi ageret ad beatitudinem Patris.

Responsio: comparando ad Patrem essentia ut essentia est primum obiectum beatificans licet simul necessario beatificetur in tribus; ita etiam necessario intelligit creaturas, non tamen ab eis exspectat intellectionem, sed ab essentia quam habet a se; ita, comparando ad intellectum creatum, est possibile primum poni sine secundo obiecto. Modus ponendi est iste³:

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^πγβ^{μν})

1 idem] om. Λ^{GO} add. virtute primi obiecti Φρ 2 obiectum secundum] s. o. ΔΛΣ 3 est] post divinae Λ^{YH} om. Λ^{B2}(post actus)O*(post visionis) | essentiae divinae] d. e. (e. om. P²) ΠΓ Λ^B | aliarum om. Λ^{-B}

T¹ AUGUST., De Trin. XV c. 7 n. 12 (PL 42, 1066). ² Cf. ALANUS DE INSULIS, Regulae de sacra theol. (PL 210, 622): «[Regulae theologicae dicuntur] enthymemata, quasi intus in mente latentia, ab en [ἐν], quod est intus; time vel timos [θυμός], quod est mens». ³ Cf. BALLÉ C., Ratio criticae editionis operum omnium I. D. Scoti II, Romae 1941, 106-113.

rum in essentia divina, sed essentia est primum obiectum, res visae sunt secundarium obiectum; non posset autem manere eadem visio nisi esset eiusdem essentiae, posset tamen manere absque hoc quod esset rerum visarum in ea. Sicut ergo Deus sine contradictione potest cooperari ad actum illum in quantum tendit in primum, obiectum et non in quantum tendit in secundum, et tamen erit idem actus, ita sine contradictione potest cooperari ad visionem essentiae, quia essentia habet rationem primi obiecti, non cooperando eidem actui visionis vel fruitionis in quantum tendit in personam, et pari ratione in quantum tendit in unam personam et non in aliam. ||

44 Per hoc ad argumenta contra istam viam¹. Cum primo dicitur de visione confusa², dico quod universale in creaturis dividitur in suis singularibus; hoc autem quod est 'dividi', est imperfectionis, et ita non competit ei quod est commune in Deo, immo essentia

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}π^{γβμν})
 1 in essentia divina = AD in essentia P²M¹I²T¹-L¹Λ^{YHGO} edd. in ea Σ | est] praem. in se π^{γβμν} om. Γ^{BD}Λ^{YHGO} add. in se Φ 1-2 res — obiectum om. Λ^H 1 visae] in se ADΓ^{BD}Λ^{YHGO} 3 sunt om. Λ^{YHGO} | secundarium] secundum Λ^{YHGO} | obiectum om. Λ^{YHGO} 2-3 eadem — manere om. V² 3 manere] add. eadem Λ^{YHGO} | hoc] eo Γ^{BD}Λ^{YHGO} 4 esset rerum visarum] essent res visae (visae) in se Λ^{YHGO} add. vel esset rerum visarum Λ^{YHGO} ZΛ^{YHGO} edd. | in ea om. Σ | Sicut] Si Λ^{YHGO} om. Λ^{YHGO} | sine] absque Rπ^{γβμν} 4-5 sine contradictione potest] p. s. c. Λ^{YHGO} 5-7 ad actum — cooperari om. Λ^{YHGO} 5 illum] in ras. P²primum Λ^{YHGO} 5-6 in quantum — et non om. Γ^{BD} 5 in quantum] quo Λ^{YHGO} 6 et non = AΣ et (add. non D²) D ut non Λ^{YHGO} non tamen Γ^{BD} non Λ^{YHGO} rell. edd., add. cooperando in ipsum π^{γβμν} | in quantum om. Λ^{YHGO} | et] ibi I | erit] est CPMSRI*VZIT^{BDLN} 7 idem actus] a. i. I²Λ^{YHGO} 7-8 visionem essentiae] visionem vel fruitionem essentiae Γ^N add. vel fruitionem π^{γβμν} add. non (praem. vel ad fruitionem essentiae Λ^{YHGO}) cooperando ad visionem vel fruitionem personae vel personae (vel pers. om. MV²) unius (u. p. Λ^{YHGO}) sine alia (¶ sign. in text. et mg. litteris a-b V²) CPMRI*VZIT^{BDLN} 8 quia essentia] quae Σ add. quasi Λ^{YHGO} | rationem] praem. quasi Γ^{BD}Λ^{YHGO} add. quasi CPMSRIVZIT^{BDLN} 8-9 cooperando] comparando (non. cooperando C²) CPV operando Λ^{YHGO} om. Γ^{BD} add. ad visionem vel fruitionem personae unius sine alia, quia essentia unius sine alia (unius sine alia om. M¹) habet rationem quasi primi obiecti non comparando M 9-11 eidem actui — in aliam] ad visionem vel fruitionem personae vel unius personae (vel unius pers. om. τ) sine alia, quae personae habent rationem obiecti quasi secundarii Σ 9-10 personam — tendit in om. D | personam] persona Λ^{YHGO} primam V 10 et] om. Γ^{BD} add. ita MSRI*VZIT^{BDLN} | pari — tendit] om. MSRI*VZIT^{BDLN} add. ita Γ^N | unam personam] una persona MSRI*VZIT^{BDLN} unam Λ^{YHGO} una Λ^{YHGO} | et] quod Λ^{YHGO} om. CPMSRIVZIT^{BDLN} 11 aliam] alia MSRI*VZIT^{BDLN} add. quia personae habent rationem obiecti quasi secundarii π^{γβμν} 12 contra istam viam = AD | Cum primo] Cum ergo Λ^{YHGO} Quod Λ^{YHGO} | dicitur] arguitur Γ^{BD} 13 universale] velle Γ^N add. vel commune Λ^{YHGO} 14 singularibus] praem. suppositis vel Λ^{YHGO} | hoc autem quod est] et sic Σ | autem quod est dividi om. Λ^{YHGO} | quod est om. Φ 15 et om. I²Λ^{YHGO} edd. | ita = AD ideo CPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{YHGO} add., tale dividi Λ^{YHGO} | non competit] post Deo Σ non competit CMRV | et quod est om. Σ | in Deo om. M*SR*V²

T¹ id est Henrici, cf. supra n. 34. ² Cf. supra n. 34.

divina, quae communis est tribus personis, est de se haec. Ideo igitur est cognitio alicuius universalis abstracti a singularibus confusa et imperfecta, quia obiectum est confusum, divisum in illis quae in ipso confuse concipiuntur. Haec autem cognitio divinae essentiae est distincta, quia eius obiecti est quod est de se hoc, et tamen non oportet in illo distincte concepto personam distincte concipi vel cognosci, quia ipsa non est primus terminus fruitionis vel visionis, ut dictum est¹.

Ad secundum, cum arguitur de essentia exsistente etc.², dico 45 quod necessarium est terminum visionis esse exsistens in quantum exsistens, non tamen oportet quod subsistentia, id est incommunicabilis exsistentia, sit de ratione termini visionis. Essentia autem divina est de se haec et actu exsistens licet non includat de sua ratione incommunicabilem subsistentiam, et ideo ipsa ut haec potest 15 terminare visionem absque hoc quod videantur personae. Exemplum: album videtur intuitive in quantum exsistens et praesens visioni secundum exsistentiam suam; non oportet tamen album videri tamquam subsistens vel in quantum habet rationem suppo-

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}π^{γβμν})
 1 communis est] e. c. Γ^{BD}Σ praem. de se π^{γβμν} | tribus personis] p. t. (t. om. I²) CPMSRIZ personis Λ^{YHGO} praem. in Λ^{YHGO} | Ideo om. Λ^{YHGO} 2 igitur — universalis] quid universalis est cognitio alicuius D² | igitur] enim Σ om. Z add. in Deo τ | est] post singularibus Λ^{YHGO} erit I²Λ^{YHGO} praem. non Γ^{BD}Λ^{YHGO} om. Λ^{YHGO} add. non τ | abstracti = ADC²Σ abstracta C' rell. edd. 3 est confusum] c. e. S²V add. et P²(in ras.)R²I²T¹-L¹ add. esse M* add. tunc C | divisum] diversum Γ^{BD} 4 confuse om. Λ^{YHGO} | divinae om. Λ^{YHGO} 4-5 divinae essentiae] e. d. DΓ^{BD} add. confusa D 5 est distincta] d. e. MSRI*VZIT^{BDLN} | eius obiecti est = AD eius (om. I²) est obiecti MIVZ est eius (eius om. P²) obiecti RΓ^{BD} est (add. eius P²) obiecti CPT^NΛ^{YHGO}π^{γβμν} eiusdem obiecti S est eius (add. obiecti Λ^{YHGO}) Λ^{YHGO} | quod] quae Λ^{YHGO} quantum (praem. quod Λ^{YHGO}) Λ^{YHGO} | est de se] de se est Γ^{BD}Σ add. est Λ^{YHGO} 6 illo] isto Λ^{YHGO} ipso Λ^{YHGO}Σ add. obiecto M¹I²Z | concepto] cognito Λ^{YHGO} | distincte] distinctam Λ^{YHGO} om. Λ^{YHGO} 7 concipi vel cognosci = A cognosci vel concipi D concipi Γ^NΛ^{YHGO} add. cognosci rell. | ipsa = AD illa I²Λ^{YHGO} istud τ illud I'Λ^{YHGO} rell. π^{γβμν} | non est primus terminus] est posterior obiectum Γ^{BD} | primus om. Λ^{YHGO} 7-8 fruitionis vel visionis] v. (cognitionis Λ^{YHGO}) vel (nec Λ) f. ΛΣ 8 vel] nec I²Λ 9 secundum] tertium D | cum] quod Λ^{YHGO} | cum arguitur] cum dicitur π^{γβμν} om. Σ | essentia om. I²Γ^{BD}Λ^{YHGO} | et.] in ras. Λ^{YHGO} om. I²Λ^{YHGO}Σ 10 quod] add. non R* | necesse Λ^{YHGO}Σ | exsistens] existentem Λ^{YHGO} 10-11 in quantum exsistens om. Σ² 11-12 subsistentia — exsistentia in ras. R² 11 id est] ut est P²I²Z scilicet V²Γ^{BD}Λ^{YHGO} vel Σ om. M*V²Λ^{YHGO} 12 exsistentia] extra P²subsistentia Λ^{YHGO} praem. vel in ras. Λ^{YHGO} | termini] add. vel obiecti intuitivi Λ^{YHGO} | autem om. MSRI*VZIT^{BDLN}Λ^{YHGO} 13 divina] Dei Λ^{YHGO} | actu] add. quia Λ^{YHGO} | de] in Σ | sua] sui Λ^{YHGO} 15 visionem] actum visionis Σ | videantur personae] videntur p. CPMSI*V² videatur persona Λ^{YHGO}Σ 16 intuitive] add. et CPMSRI*VZIT^{BDLN} | et] ut (praem. et Λ^{YHGO}) Λ^{YHGO} 17 visioni = AD visui CPMSRI(om. I²)VZIT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ edd. | exsistentiam] essentiam Λ^{YHGO} subsistentiam Λ^{YHGO} | oportet tamen] t. o. Γ^NΣ 18 tamquam] in quantum Λ^{YHGO}

T¹ Cf. supra n. 32. ² Cf. supra n. 35.

siti, quia non habet rationem suppositi nec suppositum in quo est vel videtur. Ad formam igitur argumenti patet, quia licet non sit visio nisi existentis in quantum existens est, et non est existens nisi in persona, non tamen sequitur 'ergo est existentis in quantum est in persona', sed tantum debet inferri quod est subsistentis vel existentis in subsistente.

46 Ad tertium¹ dico quod prima propositio est falsa, nisi quando in illis distinctis ex natura rei ipsum primum visum distinguitur, sicut apparet in exemplo tuo de basi pyramidis, nam albedo et album visum distinguuntur in partes in quibus videntur, et ideo non distincte videtur album nisi istae partes in quibus distinguitur album visum distincte videantur. In proposito autem etsi personae divinae ex natura rei distinguantur, tamen essentia visa non distinguitur in eis, quia est de se haec; ideo potest distincte videri sine illis visis quae subsistunt in ea.

47 Ad illam deductionem ulteriorem de voluntate² etsi non oporteat respondere, quia antecedens est negandum, tamen quia consequentia non videtur necessaria, potest responderi. Cum dicitur quod 'voluntas non plus abstrahit quam intellectus ostendit',

ADCPMSRIVZ¹BDLN²Λ³YHGOΣ⁴QU(Φ⁵PP⁶PTT⁷β⁸μ⁹)

1 quia — suppositi om. D²P³V | rationem suppositi] om. Λ²* add. in quo est visibilis V¹(om. V³)Γ¹LN²Λ³O⁴ add. ut videtur Σ | est] esse Λ⁶* om. Γ¹ 2 vel = A | igitur = ADA⁶ | quia = AΓ¹Λ³O⁴Σ⁵ quod rell. π⁷γ⁸β⁹μ 2-3 non sit visio nisi] visio sit Λ²* add. sit I³ 3 est¹ om. Γ¹Λ³YHGOΣ | et] om. Λ³HG | non est existens] ex. n. e. Λ³YHO* non est Λ⁶ praem. essentia Λ²H³ add. essentia Σ 4 tamen = ADVΣ | est] ens Γ¹ praem. essentia Λ³O⁴ | existentis] ante est Λ³O⁴ existens (not. vel: existentis P² pon. existentis M²) C²PMSRI*V*ZΓ¹B*LN*Λ³O⁴ 5 persona] ipsa Λ⁶ | sed] scilicet Z | inferre Γ¹-B referri Λ⁶* 5-6 subsistentis vel existentis] e. vel s. Λ³* existentis vel R* existentis Γ¹L² add. quod est Λ²H³ 7 dicendum CP | propositio] ante prima CP probatio Λ⁶ 8 distinctis ex natura rei] ex n. r. d. Λ²Σ | rei] termini Λ³O⁴ 9 sicut] ut Λ⁶ si Γ¹L² ista ergo Λ³ | apparet] patet Λ³O⁴Σ | tuo] suo Γ¹NΛ³O⁴ om. Λ⁶O⁷ | de basi] de base Λ³ basis Λ⁶O⁷ 10 visum] visu D om. Λ³H³ | distinguitur (not. vel: distinguuntur P²) CP MIVZΓ¹Λ³*EOΣ | videntur] videtur DCMSRIVΓ¹-BΛ³YHGOΣ om. Λ³* 10-11 videntur — in quibus om. Z 11 distincte post album Σ | videretur Λ³YHOΣ videntur SA²*G | album] add. visum Γ¹BD 11-12 album — videantur om. R² 11 nisi — quibus om. Γ¹B² | istae = ADA⁶ illae (post partes Σ) CPMSR²IVΓ¹-B²Λ³O⁴Σ add. | quibus] quas Λ⁶ 11-12 album visum] ante distinguitur (11) R²Γ¹BD om. Γ¹B 12 viderentur R²Γ¹LN²Λ³YHGOΣ | autem] tamen Λ³-B 13 distinguuntur SRA³HG distinguitur DΓ¹BΛ³O⁴ | tamen essentia] e. t. Σ | essentia] esse V | visa] in ras. R² divina Λ⁶ 16 illam] istam Λ³O⁴ aliam Λ³π⁷γ⁸β⁹μ | deductionem] reductionem Λ³ distinctionem D* | ulteriorem om. Σ 16-18 etsi — responderi] om. Λ³Y²Σ³H³O⁴ΣΦ; ¶ sign.: Extra Γ¹L² Ille Λ³ litteris a-b V²(text. et mg.) 17 oportet Γ¹BDΛ³H³ | responderi Λ³Y²O⁴Σ | negandum] negatum (ante est Λ³Y² pon. negandum M²) MVTΓ¹BD²Λ³Y²H³O⁴Σ falsum et iam negatum Σπ⁷γ⁸β⁹μ 18 non] modo Z | videtur] est Γ¹BDΛ³H³ 19 abstrahat Λ⁶

T¹ Cf. supra n. 36. ² Cf. supra n. 38.

dico quod intellectus potest ostendere aliquod obiectum primum voluntati et in isto obiecto primo aliquod per se obiectum et non primum (et vocatur hic 'obiectum primum' totum illud ad quod terminatur actus potentiae et 'obiectum per se' quod includitur per se in obiecto terminante primo). Utraque autem ratio ostensa ibi¹ sufficit ad hoc quod voluntas habeat actum suum circa illud; non enim oportet quod voluntas velit totum primum obiectum ostensum, sed potest velle primum ostensum et potest nolle illud quod ostenditur in illo primo ostenso. Exemplum ponatur tale: in episcopatu ostenditur sacerdotium; talis ostensio sufficit ad hoc quod voluntas habeat velle vel nolle circa sacerdotium, ita quod ex tali ostensione possit habere velle circa episcopatum et non circa sacerdotium; et tamen non est nisi una ostensio, et unius obiecti primi, in quo tamen includitur aliquid ut per se obiectum. Dico quod voluntas non abstrahit universale a singulari, sed voluntati ostenduntur plura volita per intellectum qui est aliquorum plurium inclusorum in primo obiecto, quorum utrumque ut sic ostensum potest voluntas velle.

ADCPMSRIVZ¹BDLN²Λ³YHGOΣ⁴QU(Φ⁵PP⁶PTT⁷β⁸μ⁹)

1 primum] pon. quod secundum se terminat actum Γ¹BD 1-2 primum — obiectum om. Λ³H³ 2-3 voluntati — primum² om. Λ⁶ 2 in isto] in illo DZΓ¹Λ³H³Σ⁵ ita A | obiecto primo = AD p. o. (o. om. Λ³H³O⁴Σ) rell. (om. Λ⁶) add. | aliquod] aliquid CPMSR²IVZ praem. ostendit CP MSR²IVZ praem. est (erit Γ¹BD²Λ³) R²Γ¹Λ³H³O⁴Σ | obiectum om. Λ⁶O⁷ | et² = ADA⁶Y²O⁴Σ sed CPMSRIVZ Γ¹BDLN²Λ³Σπ⁷γ⁸β⁹μ 3 et — primum om. Γ¹N²Σ | vocatur] nominatur Z | hic] hoc Λ³O⁴ | illud om. Λ³YHGO* 4 terminantur M*VΛ³Σ | potentiae = ADγ⁸β | quod] illud quod IZΣ⁵γ non primum quod Λ⁶ om. D | includitur] inclinatur Λ³Y² intelligitur vel includitur A 5 se] add. unitive π⁷γ⁸β⁹μ | obiecto om. Λ³YHGO* | obiecto terminante primo] p. o. t. Σ | autem om. RΓ¹N Λ³ | ostensa ibi] i. o. DΣ 6 suum] primum (praem. suum Λ³O⁴) Λ⁶O⁷ 7 voluntas] add. ut habeat actum primum Λ⁶ | velit] add. illud M²IZΛ³O⁴Σ | obiectum = AD 8 sed] quia CP*MS RIVZΓ¹Σ | potest¹] add. non P²M²IZΣ⁵τ | primum ostensum et potest nolle = ADR² (potest om. D) | illud] aliquid P²Γ¹B om. Λ³-B | quod] add. non C*P* 9 primo om. C²PMSRIVZΓ¹Λ³YHGO | ostensio] add. et etiam non velle π⁷γ⁸β⁹μ | ponatur tale = AD ponitur tale CPMSRI(om. I³)VZ Γ¹Λ³O⁴Σπ⁷γ⁸β⁹μ 10 ostenditur] pon. includitur Γ¹L² | ostensio] add. omnino I³ | ad hoc] ad haec Λ³ om. Λ³O⁴ 11 vel] et R²Γ¹-N | nolle] non velle R²Γ¹BD 12 potest Γ¹Σ | haberi Λ⁶ | circa² om. Λ⁶τ 13 et¹ = ADEΣ | et²] om. CPI²VZΛ³O⁴Σ add. ostensio MSR²IVΓ¹-NΛ³YHGOΣ 14 obiectum] add. sed non primum Λ⁶ | Dico quod = ADVΓ¹N' Dico tamen quod S Dico quod tunc τ Dico tunc quod Γ¹N² rell. π⁷γ⁸β⁹μ 15 abstrahat Λ³ | universale] velle AΓ¹Γ¹N² Λ³H³Σ⁵U | a singulari] a singulare AD* assignari Σ⁵U a particulari vel (add. a Λ³) singulari Λ³π⁷γ⁸β⁹μ | voluntati] volita Λ³ 16 volita] obiecta π⁷γ⁸β⁹μ om. I³Λ³YHGO*Σ 16-17 plurium inclusorum] i. p. Γ¹ 17 primo obiecto] o. p. Γ¹BD praem. illo P²Γ¹BDN² | ostensum om. D² 18 velle] praem. sic Γ¹BDLN²Λ³O⁴Σ add. vel non M²I² add. vel non velle β⁹μ add. et non indifferenter Γ¹BD

T¹ id est, utraque ratio ostensa in obiecto primo voluntati ab intellectu, scilicet ratio obiecti primi et obiecti per se.

48 Ad confirmationem, cum dicitur 'obiectum aut differt re aut ratione'¹, dico quod differt ratione. Et cum improbatur quod non, 'quia intellectus non distincte concipit hoc ab illo'², dico quod non oportet ad distinctionem rationis quod intellectus habeat illa sicut obiecta distincta, sed sufficit quod in primo obiecto concipiat illa.

49 Ad aliud de quietatione³ dico quod Pater quietatur in essentia sua ut est in se; nec sequitur 'ergo non potest quietari in ea ut in Filio vel in Spiritu Sancto', immo quietatur in essentia ut communicata est eis, et hoc eadem quietatione qua quietatur in essentia ut in se. Quod enim quietatur primo in aliquo obiecto, quietatur in illo in quocumque est secundum illum modum; ita hic, si beatus prius fruatur essentia quam persona, non quietatur ulteriori quietatione quam prius quietabatur sed eadem quietatione, in quantum obiectum quietans terminat ut in aliquo et prius non terminavit ut in illo.

50 Per hoc ad quintum argumentum⁴ dico quod non erunt ibi duo actus, quia quicumque actus est ibi fruitionis vel visionis, est obiecti primi sub una formali ratione; sed ille unus actus potest

[8]

esse omnium vel obiecti per se virtute primi obiecti, vel potest esse tantum ipsius obiecti primi: nec igitur erunt duo actus eiusdem speciei simul, nec successive⁵.

[C. — DE FRUITIONE COMPREHENSORIS LOQUENDO DE POTENTIA CREATURAE]

[9] 5 Quantum ad tertium articulum de potentia creaturae¹ dico 51 quod intellectus non potest per potentiam suam naturalem videre essentiam non videndo personam, quia cum intellectus de se sit potentia naturalis et non libera, agente obiecto intellectus agit quantum potest; ergo si obiectum ex parte sui agit manifestando tres personas intellectui, non est in potestate intellectus ut videat aliquid ostensum et aliquid non videat.

* Sequitur textus a Duns Scoto cancellatus: Ad aliud de imagine² patet responsio per praedicta³.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρττγβμν)

1 omnium vel obiecti = A omnium (pon. obiecti M²) DCPMR²(in ras.)I'V'ZT^N omnia S obiecti (pon. omnium obiectorum Λ⁰²)I'V'ZT^NΛ⁰² add. et primi et etiam alterius Σ | per] secundum Γ^N | virtute primi obiecti] obiecti virtute Σ | obiecti² om. Λ^{YHGO}*(ante primi) | vel potest esse om. Σ 2 tantum] tunc Z | tantum ipsius obiecti primi] primi obiecti tantum post esse¹ (1) Σ | ipsius] unius CPMR²I'V'Z not. alias: unius Γ⁰² om. I²Λ^{HGO} | nec] non (post igitur Σ) R²I'V'ZΛ⁰² ut D² 5 Quantum] Quo Γ^{BD} | tertium articulum] aliud (aliud Λ^Y) argumentum (articulum Λ^{Y2}) Λ^{YGO}* articulum aliud Λ^H 6 quod om. M | per potentiam suam naturalem = AD de potentia sua naturali rel. edd. [[in ras. P¹ ante non potest Λ^{GO}] 7 essentiam] add. divinam Λ⁰ | non] nisi Λ²Σ praem. et Λ^{GO} | videndo om. Λ^{YHGO} | personam] personas ρττγβμν add. si ostendatur sibi essentia in persona Λ⁰² 8 naturalis] add. immo quietatur in essentia ut communicata est eis (¶ sign. Vacat M²) M add. immo quietatur in essentia ut communicata est eis et hoc eadem quietatione qua quietatur in essentia ut in se (¶ sign. in text. et mg. litteris a-b V²) V | agente obiecto] o. a. Σ add. in intellectum (-ctu τ) Στ 9 ergo] praem. tunc Λ^H | obiectum] add. quantum est R | sua Λ^{HGO}Σ 10 tres personas] tertiam personam Λ⁰ 10-p. 36, 1 personas — Similiter] intellectui D² 10 est] erit Σ | in potestate] ex parte Λ⁰ 10-11 videat... non videat] non videat... videat Γ^{BDLN}* 11 aliquid¹ — videat om. A | videat] pon. signum 82 Λ⁰²(text. et mg.) 12-13 Ad — praedicta = codd. edd.; ¶ text. sign.: Vacat A²R²V²Γ⁰² lin. anfractuosa μ 12 aliud] illud I'Γ⁰²Λ⁰² | patet om. Λ^{YHGO}*(post responsio, 12-13) 12-13 patet responsio] r. p. CPMSRIVZ Γ^{LDN} add. quia concludit solum de potentia ordinata Dei I² | patet — praedicta] quaere (praem. responsionem p) supra contra opinionem Avicennae, quaestione prima huius distinctionis Σρ responsionem quaere πγ responsionem quaere. Potest dici quod concludit de facto regulariter et de potentia ordinata, licet oppositum esse posset de potentia Dei absoluta βμν; add. insuper: Vel dicatur quod consequentia non valet, quia licet Deo trino voluntas fruatur, non tamen ut trino. Quaere infra solvendo tertium principale huius distinctionis, et supra contra opinionem Avicennae, quaestione prima huius distinctionis, et alibi ut scis ad illud motivum de imagine μν [[¶ Potest dici — de imagine sign.: Additio v lin. anfractuosa μ] 13 per praedicta = A praedicta D' per dicta D² cum dicitur, mens est imago Trinitatis, sequitur quod est capax Trinitatis; sed quod non possit quietari in essentia nisi ut in tribus, non sequitur I'N² etc. I'N' rel. τ (quoad Σρττγβμν cf. ad 12-13).

T¹ Cf. supra n. 30. ² Cf. supra p. 26, 16-18. ³ Cf. supra n. 13.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρττγβμν)

1 confirmationem] probationem Λ⁰ | aut¹ om. Λ^{EHG} | differet Λ⁰ | re aut om. Γ^{N2} | aut²] in ras. I² vel Z 2 dico — ratione om. Λ²² | Et] Quod M'SI'V'Z Quia Γ^L Sed R' Tamen Λ^H om. CPM²R²I'V'ZΓ^{BD}Λ^{YGO} | cum] quando CPM²Γ^N tamen S | improbatur] probatur CPM²SRIV²Z Γ^{BDLN}Λ⁰² edd. | quod non om. Σ 3 illo] isto SΛ^Y ipso Λ⁰ 4 oportet] requiritur hoc Σ 4-5 quod — distincta om. Σ 5-6 concipiat] concipiatur M² contineat Γ^{N2} contineantur R²Σ^{QU} 6 illa = ADI'N² aliquid MSR(om. R²)I'V'ZΓ^{BDLN}Λ⁰²ρττγβμν aliud CPI'Γ²² aliquid aliud γ aliqua Σ add. sicut intelligendo hominem intelligitur rationale vel anima, etsi differunt secundum rationem, et intelligendo unum intelligitur aliud Λ⁰² 7 aliud] illud I'V'ZΓ^{BDLN}Λ⁰² istud Λ⁰ | dicendum D | quod om. Λ^{YHO} | Pater = AD Pater aeternus rel. edd. 8 sua] scilicet Λ⁰ add. prius ordine originis et Λ⁰² | est om. CPMSRI'V'ZI'Λ⁰² | nec] om. Λ² nec videtur nec Λ²² | ergo] add. quod M'SR'V* | in ea] in essentia CP²I'V'ZΛ⁰² om. I' | ut²] add. est V²Λ⁰² 9 in¹ om. MS*Γ^NΛ⁰ 9-12 in Spiritu — in illo om. Λ²² 9-10 in essentia — qua quietatur om. Λ²² 9 essentia] existentia AD add. sua R² 9-11 ut communicata — essentia ut om. Λ^{H2} 9-10 communicata est eis] est (in V' om. V²) c. eis (eis om. P*) CPMV est eis c. Λ⁰ 10 est] de D add. in I'Λ^{Y02} 10-11 in essentia] essentia MV in Γ^{N'} om. Γ^{N2} 11 ut] add. est Λ⁰²ρττγβμν | se] add. et ut in se MV* add. et non communicata Λ⁰² | primo om. Z 12 secundum] per Γ^{BD} 13 prius] primus γ primo (post essentia Σ) Λ^{H2}Σ primum Λ^{GO} | quam = AD² deinde Λ⁰²τ postea D' rel. ρττγβμν | quietatur] add. in persona Σ 14 quietatione¹] quietitudine Λ⁰ | quam — quietatione om. D² | quam] qua Σ | quietatione² om. Σ 15 terminatur Λ^H | et] ut Λ⁰ 16 terminatur Λ^H | illo] tertio D 17 quintum = AD quartum I² aliud R ultimum (post argumentum Λ^{H2}) I' rel. edd. | argumentum om. Σ 17-18 erunt ibi duo actus om. D² 18 est ibi] post fruitionis D vel Σ om. CP² | ibi om. MR*V 19 formali ratione] r. f. ΛΣ | unus actus] a. u. Λ²Σ

T¹ Cf. supra n. 39. ² Cf. ibidem. ³ Cf. supra n. 40. ⁴ Cf. supra n. 41.

52 Similiter nec est in potestate voluntatis ordinate frui sic non fruendo sic, quia sicut non est in potestate voluntatis ut ordinate non fruatur (si enim non frueretur, non impedita in hoc, peccaret et mereretur non frui), ita non est in potestate voluntatis ut ordinate fruatur aliquo et non fruatur quocumque potest frui; et ideo non est in potestate eius ordinate manentis sub aliqua ratione non frui sub qua potest frui^a.

^a Sequitur textus a Duns Scoto cancellatus: Sed de potestate absoluta voluntatis est magis dubium. Tamen ibi potest dici quod non est in potestate voluntatis frui sic et non sic, quia licet in potestate voluntatis sit aliquis actus ut ponatur in esse vel non ponatur, tamen non est in potestate eius ut actus positus in esse habeat illam condicionem vel non habeat quae naturaliter competit actui ex ratione obiecti. Exemplum: licet in potestate voluntatis sit elicere actum peccati vel non elicere, tamen si actus positus in esse habeat inordinationem, non est in potestate voluntatis ut actus positus sic in esse sit vel non sit inordinatus; actus autem fruitionis quantum est ex natura obiecti primi natus est ut sit trium personarum in essentia, quia — non ponendo aliquod miraculum — ex parte obiecti erit de se trium; igitur non videtur esse in potestate voluntatis ut actus positus in esse sit essentiae ut in tribus vel non ut in tribus.

ADCPMSRIVZ^{BDLN}Δ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρ^τρ^γβ^μυ)

1 nec] non DCPMRIV^{ΔHΣ} | est om. Δ^{YGO} | sic] essentia Σ add. et Γ^{BD} 2 frui R² Γ^{BD} | sic] persona Σ | quia] praem. ergo Δ^H | sicut] sic Δ^{O2} om. Σ | potestate voluntatis] eius potestate Σ add. ordinate Γ^{B2} | ordinate] ante ut DCPMSR^{ΓVZ}Γ^{BDLN2}Δ^O post fruatur (3) Δ^H ordinate manentis (m. o. Δ^{O2}) ante ut R²Δ^O add. 3-5 non fruatur — ordinate om. Σ 3 frueretur] fruatur Δ^O fruatur P 4 meretur DVA^B 5 aliquo et non fruatur om. Z 5-7 fruatur² — frui²] sub quacumque ratione vel modo potest ipso frui fruatur eo Σ 6 ordinata C^PM^SRIVZ^{ΓLN}Δ^B | manentis] manens P^MS^RI^VZ^{ΓLN}Δ^B add. aliquo Δ^{O2} 7 sub qua potest frui om. Δ^{EHGO2} 8-p. 38, 17 Sed — insit = codd. add. [[post actum (p. 37, 6) AD]]; ¶ text. sign.: Vacat, sic in libro Duns A¹ Vacat, sic Duns R² Vacat A¹D²(text. et mg.; -cat deest)V² lin. anfractuosa et nota: Sic in originali Doctoris μ Sic in originali Doctoris. Concordia cum ipso supra quaest. 1 art. 3; ibi loquitur de modo ex parte voluntatis, hic ex parte obiecti v 8 absoluta voluntatis] v. a. ΔA^{O2}Σ 9 est magis dubium] m. e. d. S m. d. e. Γ | Tamen om. I² VTA | Tamen ibi potest] Potest enim Σ 9-10 frui — voluntatis om. Δ^{B2} | frui sic et non sic] sic vel sic frui Σ 10 et] vel Δ^{B2}Δ^O | quia] Responsio quod Γ^D | quia licet] licet enim Σ | voluntatis] add. ut terminat actum voluntatis Γ^{BD*} | aliquis om. A 11 ponatur] add. in esse Δ^O | ut] quod Σ 12 illam] istam D^TBD^{ΔGO} aliquam I² | illam condicionem] c. i. post habeat Σ | actui] add. vel consequitur actum Δ^{O2} | ex] sub Δ^B om. Γ 13 obiecti] add. quia ex natura essentiae est ut obiecti quod visio eius sit in tribus Δ^{O2} | elicere] eligere M^SSR²V Σ | actum peccati post elicere (14) Σ^Q 13-14 vel non elicere om. Σ^U 14 elicere] eligere MSVE^Q | actus] add. sic I²Z | in esse om. Δ^B 14-15 habeat — in esse om. Γ^{D2} 14 inordinationem] etiam (om. V²) ordinationem V deordinationem ρ^τγ^βμ^υ add. ex natura sui Σρ^τγ^βμ^υ 15 ut actus] quod Σ | sic om. VT^{BL}Δ^{YHGO*}(ante positus)Σ | in esse om. Δ^{YB2HGO*} | deordinatus ρ^τγ^βμ^υ ordinatus I²Δ^O 16 primi] ante obiecti R²I²Γ^LΔ^{BO2} om. CP^SMSR^{ΓVZ}Γ^{LN}Δ^B GO² | ut sic] esse Γ^{BD}Σ 17 quia] quare Φ | non] nisi Δ^O om. P* 18 erit] esset (not. vel. erit P²) CP est Δ^{GO*} et Γ^{D*} | trium] trinum M^RV add. personarum τ | non] add. erit ut I²Z | videtur esse] est Δ^H | esse] post potestate CPM^RR post voluntatis V om. I²ZΔ^{YGO} 19 essen-

¶ Contra: quidquid non necessario concomitatur actum, est 53 in potestate voluntatis elicentis illum; vel sic: quaecumque non necessario simul respiciuntur ab actu voluntatis, nec etiam ab ipsa voluntate ut elicit actum; vel sic: quaecumque separari possunt ut terminant actum voluntatis, possunt etiam separari respectu potentiae ut elicentis actum. ¶

[10] Si dicas quod ista ratio concludit quod non est in potestate Dei quod actus sit essentiae et non trium personarum, dico quod non sequitur, nam actus elicited est in potestate Dei quantum ad aliquam condicionem quae naturaliter sibi 50 competeret ex obiecto et tamen non est in potestate creata quantum ad illam condicionem. Exemplum: in potestate Dei est ut actus elicited a voluntate peccante referatur ad Deum quia Deus refert illum ad se, non tamen est in pote-

ADCPMSRIVZ^{BDLN}Δ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρ^τρ^γβ^μυ)

tiae] esse D²VΔ^O praem. sic Δ^O | vel — tribus om. Σ^U | vel] et I²Z | non] add. sit (add. ultra essentiae M²) CPMSRIVZ^{ΓA}Δ^{O2}ρ^τρ^γβ^μυ [[post frui (p. 36, 7) AD post frui

1-6 Contra — actum = ADCPMSRIVZ^{ΓA}Δ^{O2}ρ^τρ^γβ^μυ [[post frui (p. 36, 7) AD post frui (p. 36, 9) CPMSIVZ; ¶ notant hi ultimi codd. post frui (p. 36, 9): continua (om. P^S praem. sic vel non sic M²) ly 'frui' cum ly 'sic et non sic', et illud quod interponitur (interposita Z) [scilicet Contra (p. 37, 1) — actum (p. 37, 6)] est instantia (inst. om. IZ) quam extra addidit. Hanc notam delent aut habendo eam in litura aut ponendo Vacat vel Extra P²I²V² (V² relinquit immediate post frui: sic et non sic, cf. Γ infra. C² pon. super 'continua' litteram .a. et postea, interposito textu: Contra (1) — actum (6) litteram .b. — Post frui (p. 36, 7) Γ, ita tamen ut immediate post hoc frui interponant: sic et non sic Γ^{BDLN}1, Γ^{N2} not. insuper: Littera quae deficit in 'frui' ante paragraphum incipientem 'Contra: quidquid' continuatur ad 'sic vel non sic', quod sequitur in quinta linea (i. e. post actum, p. 37, 6). — Post obiecti (p. 36, 13) R²ρ^τρ^γβ^μυ (R² not. in fine: sic et non sic, de quo cf. supra notam codicum CPMSIVZ). — Post tribus² (p. 36, 19) Δ^{O2}¶; ¶ text. sign. insuper sequentibus notis criticis: ... est instantia quam extra addidit (cf. hic paulo ante dicta) CPMSIVZ Illud quod hic interponitur, est una instantia quam extra addidit S² Extra A¹C²P²M²S²I²(text. et mg.)V²I²BD²LN²(tra deest) Deficit; invenies in libro f. r... Γ^{N2} Hanc replicam non habent manuscripti vel editiones antiquae v. Textus cadit sub Vacat pro textu Sed (p. 36, 8) — insit (p. 38, 17) signato R sub lin. anfractuosa et nota pro eodem textu signatis μ 1 actum] add. voluntatis D 2 potestate] potentia ρ^τρ^γβ^μυ | illum] istum D sic Z praem. actum P²Γ^{BD} add. actum Γ^{N2} 3 respiciuntur] in corr. V² recipiuntur D² 4 voluntate = AI voluntatis Z | ut¹] sic Z | elicited] eliciat D² causat P²I²N² | actum] actionem Γ^NΔ^{O2} 5 etiam] autem C om. DI^NΔ^{O2} 6 elicentis = A elicited rell. ρ^τρ^γβ^μυ | actum] praem. illum P²S²Γ^{BD} praem. istum R² add. illum IVZ add. sic et non sic Γ^{BD2LN} add. sic et non sic; sed essentia a persona et persona a persona separari potest ut terminat actum, quia unaquaeque persona habet sufficiens terminativum et quietativum; igitur et respectu potentiae ut elicit actum. — Respondetur quod non oportet ubi obiectum est intuitive visum et ubi actus fruitionis est conformiter elicited, et non ubi est elicendus Δ^{O2} 7-p. 38, 17 ¶ Si dicas — insit sign. Additio Δ^{H2} 7 dicatur Σ | ista] illa (post ratio Γ) CPM² VTΔ^H | concludat DR | est] sit Σ | in potestate om. Γ^{D2LN2} | quod² = ADΣ ut rell. add. | actus] add. fruitionis ordinatus Γ^{D2} 8 trium om. Δ^{HO} 8-9 elicited] alicuius VT^{BD2}Δ^{YHGO*} alicuius elicited ρ^τρ^γβ^μυ elicited vel alicuius A 10 competeret] competit DI²Δ^{HO} add. etiam I² add. et Δ^H | ex] ab Γ^{BD*}Δ^B | et om. Δ^{GO}Σ | tamen] qui Σ | creata] creaturae Φρ^τγ^βμ^υ | illam] istam D²(post condicionem, 11)Γ^{BD}Δ^{YGO} 11-12 peccante] in ras. R² om. P²I² 12 Deus om. M²SR²V² | refert] referet Γ^{B2D*} | illum] istum Δ^{HGO} istam R² add. actum Δ^BΣ add., add. actum tantum I² | est om. Γ^{BD*}

[D. — DE FRUITIONE COMPREHENSORIS ET VIATORIS LOQUENDO DE FACTO]

54 Quantum ad quartum articulum de facto¹ dico quod de facto [11] erit una visio et una fruitio essentiae in tribus personis. Et hoc dicit Augustinus I *De Trinitate* cap. 10, in fine: «Neuter sine altero ostendi potest», et loquitur de Patre et Filio; quod intelligendum est de potentia ordinata, de qua locutus est Philippus, volens Patrem sibi ostendi, quasi potuisset de facto videre Filium sine Patre. Et tractat ibi Augustinus de verbis Philippi et respon-

state voluntatis quando positus est in esse ut illo utatur ad Deum, quia illo actu fruitur creatura; non potest autem simul eodem frui alio a Deo et uti illo ad Deum. — Exemplum tamen istud non videtur bonum, quia actus ille peccantis refertur ab una potentia et non ab alia. Dimittatur ergo exemplum et teneatur ratio², quia accidens necessario consequens actum positum potest non inesse manente actu, et hoc subest voluntati divinae, non autem voluntati creatae elicienti actum; ita dicatur de condicione quam actus natus est habere respectu obiecti secundarii necessario quantum est ex se, non tamen essentialiter; ideo subest voluntati divinae ut illa condicio non insit.

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}π^πγ^βμ^μ)

2 quantum articulum] a. q. D alium art. M²SR¹I¹VT¹Λ^{YO} alium art., scilicet quantum Λ^G | de facto¹ om. RΣ | dico quod de facto om. DV² | quod] add. comprehensoris Λ^Q 3 erit] esset (pon. est C¹) CP¹ est P¹Q¹Λ^{YHGO} | una visio et una fruitio = ADS una fruitio et una (u. om. Λ^B) visio rell. add. | Et² = ADS 4 De Trinitate] Trinitatis Γ^{BD}Λ^{YH} | 10] in ras. P² 4 (ante cap. Z pon. 10 P²) PM¹VZ 14 M² 8 Λ^H 8 vel 23 π^πβ 10 vel 23 γ^μ pon. 14 C² pon. 4 Λ^Q 2 | in fine] igitur Λ^G add. g. Γ^{BD}Λ^{YH} add. igitur Λ^{HO} add. quia π^πγ^βμ^μ | sine] si Λ^G 5 et¹ om. Γ^{BD} 5-6 intelligendum] tenendum Λ^G 6 locutus est] fuit locutus Γ^{BD} loquitur sive locutus est Λ^O 7 Patrem sibi ostendi om. Γ^L | posset Λ^{HO} | videre = AD vidisse (ante de facto Γ^B) rell. add. 7-8 Filium sine Patre] Patrem sine Filio vel e converso Σ 8 Et om. CP¹M² | tractat ibi Augustinus = AD Aug. ibi (ita Λ^H) tr. Λ^B Aug. tr. ibi add. tractat hoc Aug. Σ tractat (add. ibi Γ^N) Aug. SRIZT Aug. (add. ibi P²V²) tractat (add. ibi M²Λ^B) CPMVA^B add. I De Trinitate cap. 10 et super Ioannem, homilia 70 P² | verbo MI 8-p. 39, 1 responsione] praem. de Γ 9 voluntatis] add. creatae P²Λ^Q | ad Deum om. Γ^L 9-11 quia — Deum om. V² 9 illo²] isto Λ^O praem. in Λ^{HO}Σ^QU 10 eodem] add. actu Λ^BΣ 10-11 frui — Deum] uti ad Deum (ad D. om. Λ^B) et frui alio a Deo V²Λ^YY²HGO add. 11 tamen om. ΛΣ add. | istud] illud RI²ZA^O | actus ille] i. a. Σ | ille] potentiae Λ^{GO} | peccantis] potestatis AL² praem. voluntatis γ add. est Σ 11-12 refertur] post et¹ (12) Σ referetur Λ^B add. frequenter M²Zγ 12 potentia] in ras. C² persona p pon. persona P²(om. P²) not. alius liber: persona μ add. scilicet increata Λ^Q | et¹ om. DCPMSRIVZΛ | non om. Σ | alia] add. scilicet creata Λ^Q | ergo] om. Λ^{YHGO}Σ ideo ante Dimittatur Λ^Q | exemplum] praem. illud Λ^H add. illud Λ^{YO} add. | teneatur] tenetur Λ^B detur (pon. teneatur M²) ADCPMSRI²V²ZIT^{BD}Σ^Q om. Σ^Q 13 accidens] actus D lacuna Λ^O add. non P²(om. P²) 14 et] quia CT^N praem. quia Λ^Q | hoc] om. Γ^N add. si Γ^BBD² | autem om. Σ^QU | voluntatis] om. Σ | creatae] creaturae D²MI² 15 natus est] e. n. Σ 16 non tamen] t. n. CPΣ | ideo] et ita Λ^B praem. et DA^QΣ 17 subest] add. essentialiter P²IT^B | illa condicio] c. i. Σ add. insit vel γ | non] vera Λ^G | insit] sit Λ^BHO² praem. sic R

F 4 August., De Trin. I c. 8 n. 17 (PL 42, 832). 6 Ioan. 14, 8.

T 1 Cf. supra n. 30. 2 Cf. supra p. 37, 8-11 «dico ... condicionem».

sione Christi. Hoc etiam vult Augustinus XV *De Trinitate* cap. 16: «Forte omnem scientiam nostram uno simul conspectu videbimus». Et quod dicit 'forte', non refertur ad obiectum beatificum, sed ad alia videnda in eo¹.

5 Similiter de viatore dico quod de facto necessario fruitio habi- 55 tualis ordinata simul est trium personarum licet non actualis; nullus enim viator nec comprehensor ordinate potest frui una persona non fruendo alia (hoc est nisi habitualiter fruatur alia, hoc est quod sit in proxima dispositione ad fruendum alia) si 10 distincte haec concipiatur ab illa; et ideo non stat fruitio unius personae cum odio alterius personae, quia, sicut dicit Salvator in Ioanne, qui me odit, et Patrem meum odit.

[II. — AD ARGUMENTA]

[A. — AD ARGUMENTA PRINCIPALIA]

[12] 15 Ad argumenta principalia. Ad primum de I *Ethicorum*² dico quod 56 bonum uno modo convertitur cum ente, et isto modo potest poni in quolibet genere; sed bonum ut sic non habet rationem obiecti

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}π^πγ^βμ^μ)

1 Augustinus] id est (7) Λ^G in Λ^O om. Λ^{YH}Σ 2 Forte] ante videbimus (2-3) CPMSR IVZIT^{LN}Λ^BΣ f. (1) A f. (om. Γ^Q) forte (forte ante videbimus, 2-3) Γ^{BD}Λ^Y2 scilicet Λ^YH in fine (add. forte ante videbimus, 2-3 Λ^Q) Λ^O inferiorem forte (forte ante videbimus, 2-3) Λ^O om. D | omnem] add. inquam Σ add. inquit Λ^Bπ^πγ^βμ^μ | uno] unico IZ om. Γ^BΣ | simul = ADπ^πγ^βμ^μ | conspectu = ADπ^πγ^βμ^μ conceptu (praem. contuitu vel R² add. vel contuitu P² add. vel intuitu M²) CPMSRI²VZΛ^HΣ contuitu I²Γ^LΛ^{YH} intuitu (praem. conceptu et Λ^Q) Λ^Oτ conceptu vel contuitu Γ^N contuitu vel conceptu Γ^{BD} 3 dicit] dicitur P om. Λ^{HO} | beatificum] beneficii V 4 eo] ipso Λ^B essentia P²(eo P²) 5 dicitur Λ^B | dico quod om. Λ^{YH}Σ | dico quod de facto] de facto dico Λ^G | fruitio] om. Λ^H add. eius Σ 5-6 habitualiter D 6 simul est trium personarum] est respectu trium personarum simul Γ^{BD} | actualiter D 7 nullus enim] licet enim nullus Λ^O | ordinate potest] p. o. Σ 7-8 potest — persona om. Γ^QΣ 8 hoc est] hoc non est M²S²R²V² hoc est non Γ^L et Γ^{BD} om. CPIT²Λ^{YHGO}Σ | hoc est nisi] scilicet saltem Σ | fruatur alia] om. Σ add. et Γ^{LN} 9 quod] add. maxime Λ^H add. non Λ^{GO}Σ | ad fruendum] fruendi Λ^B add., om. M² 10 haec] hic M² illa I²V²Γ^NΛ^{YH}Σ ipsa Λ^{GO}Σ ipsae personae vel ipsa essentia Λ^QΣ om. CP² [ante distincte ΣΛ^Q post concipiatur I²Λ^{HO}] | concipiatur Λ^QΣ concipitur MRIVZIT | illa] illo DV²Γ^{BD}Λ^BΣ ea Λ^H hac I² eo (pon. illa P²) CPIT²Λ^{YHGO}Σ 11 odio] obiecto D odio vel obiecto A om. Λ^H fruitioe Λ^HΣ | quia] ideo Σ | sicut om. PA^QΣ 11-12 dicit Salvator in Ioanne] Salv. d. in Ioanne Λ^YΣ Salv. in Ioanne d. Σ 12 odit] etc. I² 15 principalia om. Λ^B | de I] primi Λ^YHGO primo Λ^YΣ | de I *Ethicorum* om. Σ 16 convertitur — modo om. Λ^BΣ | isto] illo DCPMSIVZIT^{BD}Λ^BHO² | isto modo] sic Σ add. bonum SR²I² ZIT²Λ² | potest poni] ponitur Λ^G 17 obiecti om. Γ^LΛ^B

F 1 August., De Trin. XV c. 16 n. 26 (PL 42, 1079). 12 Ioan. 15, 23.

T 1 Cf. Duns Scotus, *Ordinatio* prol. n. 209 (I 143, 15-17). 2 Cf. supra n. 23.

fruibilis, et ideo non oportet quod in quocumque sit bonum hoc modo sumptum quod ibi sit proprie ratio obiecti fruibilis. Ratio enim boni fruibilis non est ratio boni in communi sed boni perfecti, quod est bonum non habens defectum, vel saltem secundum apparentiam est tale vel secundum praefixionem voluntatis¹, qualis non est relatio.

57 Ad secundum² dicitur quod illa quae uniformiter respiciunt essentiam et personam, tantum sunt essentialia, si tantum conveniunt personae sunt praecise personalia; quae autem sub alia ratione respiciunt personam et sub alia essentiam sunt essentialia et personalia. Primo modo se habet bonum, secundo modo unum, scilicet indivisio, quae sub una propria ratione pertinet ad essentiam et sub alia ratione propria pertinet ad personas.

Sed contra: istius causam quaerit argumentum³; arguit enim: cum haec duo aequae videantur convertibilia cum ente et ad di-

vina transferri, ergo aequaliter utrumque erit essentialia tantum vel utrumque personale et essentialia^a.

^a Sequitur textus interpolatus: Ideo est alia responsio, quod obiectum fruitionis oportet quod sit bonitas aliqua quiditativa^b et non perfectio suppositi, quia perfectio suppositi ut distinguitur contra perfectionem quiditativam non est formalis ratio agendi, nec est formalis ratio termini alicuius actionis; perfectio autem quiditativa non est nisi perfectio abstracta a supposito, quae indifferenter de se dicit vel respicit omne suppositum. Et ideo bonitas ut terminat actum fruendi oportet quod sit tantum perfectio quiditativa; unitas autem potest esse et ratio quiditativa et ratio suppositi, quia non dicit de se rationem principii actus nec rationem formalem termini alicuius actus. Est ergo bonum, non quomodocumque sumptum sed bonum quiditative sumptum terminus fruitionis, quia est perfectio quiditativa, quae est essentialis et non ratio suppositi. Sed unitas uno modo est ratio essentialis et alio modo est ratio suppositi; secundo modo non est ratio formalis nec terminus formalis actus fruitionis^c.

^b Loco quiditativa (4) — fruitionis (15) alius textus interpolatus; vide append. A.

^c Sequitur textus interpolatus; vide append. A.

^d Sequitur textus interpolatus; vide append. A.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}π^{γγ}β^{μν})

1 et om. I²Λ^{HGO} | sit] est Λ^{BΣ} 2 quod] quia I^L om. Λ^{YHGO} | ibi sit proprie] s. i. p. Λ^{BGO} p. s. i. Λ^{YHO} s. improprie Λ^{G'} | proprie ratio obiecti] r. o. p. I ratio propria obiecti D | ratio] fruitio vel ratio Λ^G | obiecti om. CΛ^B 3 enim] autem CPMRSRIVZΓ^{LNΣ} 4 quod] quia Σ | defectum] om. I^{BD} add. vel vere M² add. et hoc vel vere Σ | saltem om. Σ 4-5 secundum — tale] tale secundum apparentiam Λ^B apparenter Σ 5 est] esse SR¹I^Z om. V | vel] ut S om. M² | quale Λ^{HΣ} 6 relatio] remotio D² respectus (add. vel relatio Λ^{O2}) Λ^{GO} 7 adnot. Henricus, Quodlibet q. 1 I^{BD2} et pauci | secundum] add. quando dicitur quod unum et bonum aequaliter transferuntur ad divina Λ^{O2} | dico D | illa] ista D ea Λ^B om. Σ | respiciunt] recipiunt C^P 8 tantum sunt] s. r. Σ | essentialia] essentia M²V² | si] sed (add. quae D²) D quae I² sed quae π^{γγ}β^{μν} 8-9 convenient P²I^{BD} 9 praecise] praecipue Λ^B tantum I^{BD} om. Λ^G | alia] aliqua Λ^{YH} 10 respiciunt personam] p. r. (r.) recipiunt P²) CPMIVZΓ | personam... essentiam] e. ... p. SI²ΛΣ | alia] add. ratione SA² | essentialia] praem. et I²I^{BD}Λ^{YHΣ} 11 bonum] add. quia non inest bonitas personis nisi per essentiam Λ^{O2} | secundo modo] tertio m. C²Λ^{O2} praem. secundo modo paternitas C² praem. secundo modo se habent proprietates personales Λ^{O2} add. paternitas (numerus Σ paternitas vel numerus p numerus vel proprietates τ praem. se habet Λ^B π^{γγ}β^{μν}), tertio modo (add. se habet π^{γγ}β^{μν}) M²I²I^{BD}Λ^{YHΣ} add. 12 scilicet] in ras. Λ^{H2} quia R² I²I^{BD}Λ^H secundum D² Henricus Quodlibet q. 1 I^N quia scilicet I^{N2} praem. quia M²Σ | quae om. I²I^NΛ^{YH2}GOΣ | una = ADΓ^Nπ^{γγ}β^{μν} | ad essentiam] ad aliam Λ^G om. I^{BD} 13 ratione propria] p. (prima Σ) r. Λ^{YHO}Σ | propria om. DΓ^NΛ^B | pertinet om. I²Λ^B | personam I²Λ^O 14 contra] add. quia Σ | istius] huius Σ | arguit] quaerit Λ^H | enim] add. sic Λ^{GO} 15 aequae videantur = AD v. ae. Σ aequae videntur CPMIVZΓ²Λ^G videntur aequae RΓ²Λ^{YHO}τ videantur esse aequae π^{γγ}β^{μν} aequae videntur esse Λ^B | et] add. aequae Σ 15-p. 41, 1 ad divina transferri] t. ad d. Σ | divina] divinam Λ^O add. aequaliter Λ^O

F 7 HENRICUS GAND., Quodl. I q. 1 in corp. (f. 1A): «si aliquid sub una et eadem ratione conveniat personae et essentiae, ipsum solum est essentialia, non personale; si vero aliquid solum unicam habeat rationem qua solum uni eorum convenit et non alteri, puta personae et non essentiae, solum erit personale et non essentialia...»

T¹ Cf. supra n. 16. ² Cf. supra n. 24. ³ Cf. ibidem.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}π^{γγ}β^{μν})

1 ergo] post aequaliter Λ^O quod I²I^{BD}Λ^Yedd. quia Λ^H om. Σ | aequaliter] essentialiter D² om. CPMRSRIV²V²(ante ergo)ZΓ praem. et Λ^O 1-2 aequaliter — essentialia] utrumque erit aequaliter vel tantum essentialia (add. vel essentialia Σ^{O2}) et (vel Σ^V) personale Σ 1 erit] esset CP om. Λ^O 1-2 tantum vel utrumque] om. Λ^{B2} add. erit I^N 2 personale et essentialia] ess. (om. Λ^{B2}) et p. RI²I^{BD}Λ | et essentialia om. P² 3-15 Ideo — fruitionis = codd. edd. [text. quiditativa (4) — fruitionis (15) om. Λ^{YH2}O²; ¶ not. Hic defectus in Scoto ad 'aliqua bonitas' (cf. 4). Quare in alia Λ^{Y2} not. pro textu restituto: Additio, et in fine: Ita habet alius ordinarius Λ^{O2}, sed text. restitutum denuo om. Λ^{O2}. — De aliquo alio textu codicis Λ^O vide 16]; ¶ text. sign.: Pro hoc album in Scoto A² 4. l. album in originali (pro quiditativa, 4 — fruitionis, 15) V² Vacat P² Hic dimisit Doctor in originali spatium vacuum usque ibi infra 'Ad tertium dico' etc. (cf. p. 42, 1) μ litteris a-b P²V²(text. et mg. pro quiditativa, 4 — fruitionis, 15 V²)I^{BD2}(text. et mg. pro et non, 4 — fruitionis, 15; om. I^{BD2}) I^{BD2}. — Post hunc textum add. insuper textum quemdam R²Λ^{GO}μν; vide 17 et 18 3 Ideo om. Λ^{YHO}(post est) | obiectum] add. verum MV 4 bonitas aliqua] a. b. Λ^{YHO} 4-5 quia perfectio suppositi om. P²I^{BD2}N²Λ^{H2} 5 non] nec CPMRSRIVZΓ^{BD}Λ^{H2} 6 ratio¹ — formalis om. Λ^B | est] alia P om. SI²Λ^G | ratio termini] terminus R²I^{BD}Λ^{H2} | termini alicuius actionis] terminandi aliquam rationem Σ | alicuius om. I^{BD}Λ^{H2} | actionis] actus (ante alicuius M) CPMV 7 autem quiditativa] om. D² add. essentialis τ 7-8 indifferenter de se] de se i. Σ 8 dicit vel om. Σπ^{γγ}β^{μν} | Et om. Σ 9 perfectio] bonitas Σ 10 et] etiam Σ om. CPA^{B2} | ratio quiditativa] perfectio q. π^{γγ}β^{μν} om. Λ^{B2}Σ | et² om. MΣ 11 nec] vel D ut Λ^{B2} 11-13 Est — quia] Ideo bonum est terminus fruitionis, non quomodocumque sumptum sed tantum quiditative, scilicet ut Σ 12 sumptum¹] suppositum Λ^O om. Λ^{B2} | sed — sumptum om. R² | bonum om. IZτ | sumptum²] add. est CP²Λ^{H2} 13 quiditativa] add. vel bonum Λ^{H2} | essentialis] praem. ratio I²I^{BD2}Σ praem. scilicet ratio Λ^{B2} add. ratio M² | et om. Σ | ratio om. Σ 13-14 Sed — suppositi om. I^{L2} | unitas] voluntas R²Λ^G 14 ratio¹ om. I^{BD2} | et] om. Λ^{H2}GOΣ add. non I^Z | alio] aliquo I^Z | est² om. DI²BD | suppositi] add. secundo modo est suppositi I^Z add. (post fruitionis, 15 τγ) quia non habet quod sit ratio formalis principii vel termini actionis Λ^Oτγ 15 formalis² om. I²Λ^{B2}GOΣ

58 Ad tertium¹ dico quod ly 'in quantum' potest solummodo [13] denotare illud quod sequitur accipi secundum suam rationem formalem, vel, alio modo, ultra hoc potest denotare illud esse rationem formalem inhaerentiae praedicati ad subiectum. Secundo modo accipitur reduplicatio propriissime, quia reduplicatum sive sumatur pro toto se ipso primo sive pro aliquo quod includitur in intellectu eius, accipiendo reduplicationem formaliter semper illud pro quo accipitur, notatur esse formalis ratio inhaerentiae praedicati ad subiectum.

Ad propositum ergo dico quod si reduplicatio ista quantum ad utraque ista accipiatur in maiori, ipsa est vera et minor est falsa; si vero pro primo tantum et non pro secundo, minor est vera et maior est falsa.

Et cum probatur minor² secundum primum modum accipiendi ipsam dico quod videbimus tres in quantum tres, hoc est formalis ratio Trinitatis videbitur, sed ipsa Trinitas non est formalis ratio videndi vel causa formalis inhaerentiae praedicati, scilicet fruitionis vel visionis, sed unitas essentiae. Et cum probatur ulterius per credere³ quod est trium in quantum tres sunt, vel trinum in

ADCPMSRIVZ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}π^γβ^μυ)

1 ly om. MSRI*VZ^{BDLN}ΛΣ | potest solummodo] s. p. CPMSRI*VZ | solummodo] solum Γ^{BD}Λ^HΣ om. Λ^H | [ante potest Λ^H post denotare (2) Σ] 2 denotare] denominare (pon. denotare C² pon. notare Λ^{O2}) D²CPM*VΛ^{YGO} demonstrare D' pon. denominare Γ^{D1} 2-3 quod — illud om. I² 2 sequitur] add. reduplicationem Λ^{H2}Γ² | sequitur accipi] secundum se accipitur ZA^{B2} | suam om. MSRV*Z^{ΓD} | suam rationem] r. s. CPFI^DΣ 3 alio modo] etiam (praem. alio modo Λ^{O2}) Λ^Gτ om. Σπ^γβ^μυ add. etiam Λ^G | potest] etiam Λ^{YH} praem. etiam (et Λ^B) CPMSR²IV^ΓΛ^B add. etiam Σ | potest denotare] d. (denominare Λ^G) p. Λ^BΓ^G | denotare] denominare (post illud Λ^O not. vel: denotare P² pon. notare Λ^{O2}) D²PVΛ^{YGO} nominare C pon. denominare Γ^{D1} | illud] add. quod scilicet sequitur γ 3-4 rationem formalem = ADΛ^B f. r. rell. edd. 4 ad subiectum om. MSRV^ΓΛ^{YH2}GO*Σ | Secundo] praem. Et illo Σ 5 accipitur] sumitur π^γβ^μυ | propriissime] add. sumpta CPMSRIVZ^ΓΛ^BGO*γ add. sumptum Λ^{O2} 6 aliquo] alio Λ^O 7 reduplicationem] add. formalem Λ^BΓ^G | semper] super Λ^G 10 Ad propositum ergo dico] Dico igitur ad prop. Σ | reduplicatio] reductio DΛ^G 11 utraque] utramque R¹I²Z utrumque Γ^BΣΦ edd. | ista] istam distinctionem R² distinctionem I² istorum Φ edd., om. CPMSI*VZ^{B2N}Σ | accipiatur in maiori ante quantum (10) Σ | accipitur R¹I²NΛ^G | ipsa] sic maior Σ add. maior Γ 11-12 est¹ — minor om. Λ^B 11 est² om. RΓΛ^{YHO}Σ 12 vero] igitur D² autem Λ^{YHO} 12-13 minor — falsa] maior est falsa (add. et Λ^Oτ) minor vera Λ^{YHO}τ 13 et] in ras. M² sed V | est om. RVΓ^BΛ^BGOΣ 14 Et = AD | minor] maior Λ^G 15 ipsam] eius ΛΣ | formaliter Λ^G 16 Trinitatis] add. quae Γ^Bτ^D | Trinitas om. Λ^{YH2}O² | est] erit Λ^{YH}Σ 17-18 vel causa — visionis] om. I²Λ^{YH2}O²; ¶ sign. litteris a-b V²(ext. et mg.)Γ^{B2D2}(b deest) 17 vel] ut Λ^BΓ^G | formalis om. π^γβ^μυ | praedicati] add. ad subiectum Λ^BGOΣ edd. 18 Et = AD | ulterius om. Γ^{O2}L 19-p. 43, 1 quod est trium in quantum tres sunt, vel trinum in quantum trinus = A quod est trium (trinum M²) in quantum tres

T¹ Cf. supra n. 25. ² Cf. supra n. 26. ³ Cf. ibidem.

quantum trinus, dico quod non est simile, quia essentia divina non causat in nobis immediate actum credendi sicut causabit in nobis immediate actum videndi, et hoc est propter imperfectionem intellectionis nostrae pro statu isto, quia intelligimus personas distinctas ex creaturis et distinctis actibus. Et ideo quantum ad cognitionem nostram modo potest Trinitas esse ratio formalis cognoscendi; tunc autem erit praecise cognita sicut est, et non erit ratio formalis cognoscendi, quia tunc videbitur per rationem essentiae in se praecise ut per rationem primi obiecti.

10

LB. — AD RATIONES IN OPPOSITUM

[14] Ad rationes in oppositum. Ad primam¹ dico quod est tantum 59 unus ultimus finis in se, tamen ille habet distinctas rationes aliquas quae non sunt formaliter rationes ultimi finis, et ita possibile est frui eo sub ratione ultimi finis non fruendo eo sub illis rationibus.

ADCPMSRIVZ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}π^γβ^μυ)

sunt (sunt om. MΓ^{BD}τ) P²MSRIV^ZΓ^Nτ trinum (praem. primum Λ^O) in quantum (add. est Λ^O) trinus (tr. rescr. D² add. est enim credere trinum in quantum tres sunt Λ^{O2}) DV²ΛΣ trinum in quantum trinus est (add. quod est trium Γ^{N2}) esset credere trinum (¶ ess. cr. tr. sign. Vacat Γ^{N2}) in quantum tres sunt Γ^N trinum in quantum trinus; est enim credere trinum in quantum sunt tres CP' Deum trinum in quantum trinus π^γβ^μυ

2-3 credendi — actum om. Γ^L | sicut — videndi om. P² 2 causabit] post immediate (3) Γ^{BD} causat M² | in nobis²] in patria τ om. Γ^{BD}Λ^{YHGO}Σ 3 actum om. Λ^{Y2}B² | imperfectiones Λ^G 4 isto] r... D² illo Λ^{GO} praem. nostro Λ^B om. Γ^D add. nostro Λ^G | quia] quod D quo Λ^O om. Λ^{B2} 4-5 personas distinctas] d. p. Σ 5 distinctis actibus] a. d. Σ praem. ex I²Λ^BGOΣ | actibus. Et ideo om. Λ^{B2} | ideo] ita Λ^{Y2}HGOΣ 6 modo] nunc Σ | modo potest] pot. (praem. non Λ^{Y2}) modo CΛ^{YHO} modo non potest P²(in ras.)Γ^Bτ^D | Trinitas esse] e. Trin. Σ 6-7 cognoscendi] cogniti (pon. cognoscendi C²) ADCP*MSR*IVZ^ΓΛ^BY²EH*Σ 7 tunc — cognita om. P² | praecise] praecipue Λ^B | sicut est om. Γ^NΛ^{YHO2} | erit²] tantum Γ^BΛ^{Y2}τ om. Λ^YEHGO*Σ add. tunc C add. tantum PMSRI*VZ^ΓΛ^BO² 8 ratio formalis] f. r. Σ 9 in se om. Γ^{BD2}Λ^{Y2}H2O* (post tunc, 8) | praecise] ante videbitur (8) Λ^{YH}(rep. hic H²)^O post videbitur (8) I² om. Λ^B | per rationem om. Λ^{Y2}EH2O | primi om. π^γβ^μυ | primi obiecti] o. p. Γ^NΣ add. Vel aliter respondetur: Quando dicitur quod actus fruitionis terminatur ad Deum in quantum trinus in personis, dicendum quod Trinitas non est ratio formalis finiendi nec per consequens fruendi, licet sit terminus et obiectum credendi; unde verum est quod numeratio non est causa terminationis actus fruitionis ad obiectum nec Trinitas, licet fruamur tribus. Et quando probatur de fide quod terminatur ad Deum in quantum trinus, igitur et visio et fruitio fidei succedentes, dico quod non est simile, quia propter imperfectionem intellectus nostri est quod sunt tres actus respectu trium personarum creditarum, quod non erit in intuitiva visione et fruitione ordinata et de facto Λ^{O2} 11 rationes] primum I²Λ^{YHO} | Ad primam] Ad primum Γ^{BD}Λ^B om. I²Λ^{YHO} | tantum = ADπ^γβ^μυ 12 tamen ille habet = AD habens tamen in se Σ tamen (tantum Λ^{B2} praem. et P²R²) illud (ille u om. Γ^{BD}) habet in se rell. edd. 13 ita] ideo MSRIV*Z^ΓΛ^B 14 eo¹] Deo Λ^BGO om. Λ^B | finis] add. formaliter Φπ^γβ^μυ | non om. Λ^B | eo²] in corr. V² illo SR²(in ras.)IZI ipso Λ^G illis MΛ^B | illis rationibus] r. i. Σ

T¹ Cf. supra n. 27.

60 Ad secundam¹ dico quod sicut dictum est in praecedenti quaestione² quod per accidens est quod in eodem concurrant ratio efficientis et ratio finis, tamen de facto una est ratio formalis ipsius finis sicut est una ratio formalis ipsius efficientis, sed in illa una ratione potest potentia quietari licet non quietetur in rationibus personalibus quae sunt in illo fine.

Ad confirmationem cum dicitur 'non potest una persona causare nisi alia causet, ergo una non potest finire actum fruitionis nisi alia finiat'³, dico quod non sequitur; bene enim sequitur quod una persona ex natura rei non est finis nisi alia persona sit finis, sed non sequitur de fine actus ut est elicitus a potentia, quia finis actus ut elicitus est ad quem potentia ut eliciens ordinat actum et propter quem elicit ipsum. Sed finis ex natura rei est bonum, ad quod actus ex natura sui natus est ordinari, non quidem in ratione obiecti quod attingatur per actum sed sicut omnes naturae creatae in suo gradu ad finem ultimum ordinantur.

Ad auctoritatem Augustini V De Trinitate⁴, patet quod loquitur ibi de facto et de formali ratione eius.

61 Ad ultimum de adoratione⁵ dico quod una est adoratio ha-

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρττγβμν)

1 secundum = AD 2 CSRIVZΓ^{LN}Λ^{HG} secundum *rell. edd.* | quod om. Λ^{EG}ρττγβμν | dictum om. R^I* 2 quod¹ om. Σ | quod² ut Λ^{EG} om. Λ^E' 3 finis] *add. ultimi* Λ^O2 | ipsius] om. Λ^{EG} *add. efficientis* D* 3-4 ipsius — formalis om. I^N2 4 finis — ipsius om. I² | est una ratio formalis] est Λ^{EG}τ et Σ om. Λ^{YHO}2 | sed] et Σ | una² om. CP* 4-5 una ratione] r. u. Σ 5 potentia quietari] q. p. Σ | licet non quietetur om. Γ^D* | rationibus] rationalibus Λ^E relationibus (pon. rationibus Λ^O2) Λ^Oτ 6 illo] isto Λ^O ipso Λ^G *add.* in Γ^B 7-8 non — alia] una persona non potest creare nisi alia in *ras.* P² | causare] creare DCRV2Γ^{BD}ΛΣ 8 causet] creet DPR²V2ΛΣ *pon.* creet C² crearet Γ^{BD} 8-9 ergo — finiat] post sequitur¹ (9) [finire (8)... finiat (9)] terminare... terminet Γ^{BD}; *pon.* ergo (8) — finiat (9) Γ^D2] Γ^B*DΛ^{YHO} ergo una non potest frui sine alia et post sequitur¹ (9) *add.* ergo una potest (!) finire actum nisi alia finiret τ 8 una non potest] n. p. u. M* nec Σ | finire] unire V | actum fruitionis om. Φ | fruitionis om. Λ^{YHO}2 9 finiat] finiet MSR²I²V²Z 10 persona¹ om. Λ^{YH}2O*Φ^{PP}* | non est ante una Λ^{YHO}Φτ | finis¹ ante ex natura Λ^{YHO}Φτ | persona² om. Λ^{YHO}Φτ 12 elicit] elicitus a potentia Λ^G | est] om. Λ^O* *add.* ille I²Λ^GΣ | quem] quam ADMVΛ^O | ut² = ADP est Λ^E (om. Λ^B2) | et om. P²Λ^Oτ 14 sui] sua Λ^G rei (not. vel: sua Λ^O2) I¹Γ^BΛ^EO*τ 15 attingitur P²R²I²ZΓΛ-YΣ 15-16 naturae creatae] in *ras.* Λ^H2 verae creaturae Λ^G 16 in suo gradu om. Λ^H 17 Ad auctoritatem Augustini = AD Ad Augustinum Λ^{EG}Σ De (om. Λ^H2) auctoritate Λ^H Ad auctoritatem *rell. edd.* | V De Trinitate] V Trinitatis (post patet R) RΓ^{BD}Λ^Y *praem.* patet MS *add.* cap. Σ^Q* | patet (ponet Λ^H *praem.* Per hoc Φτ) ante Ad auctoritatem Λ^{YHO}Φτ | quod] quia Λ^{YHO}Φτ 18 ibi om. Λ^{YHO}Φττγβμν | et de — eius om. I²Γ^N2ΛΣ | de² om. DCPMSRIVZΓ² 19 de adoratione om. Σ | una est] e. u. Σ

T¹ Cf. supra n. 28. ² Cf. supra n. 14. ³ Cf. supra n. 28. ⁴ Cf. ibidem. ⁵ Cf. supra n. 29.

itualis trium personarum, quia quicumque adorat unam habitualiter, subicit se toti Trinitati; sed non oportet quod actualiter: non enim oportet quod actualiter cogitet de alia persona quando adorat unam, sicut patet de orante unam personam oratione quae non dirigitur actualiter alteri personae, sicut patet de illo hymno *Veni, creator Spiritus*, et de multis orationibus in Ecclesia constitutis. Unde orationes Ecclesiae frequenter diriguntur Patri, et in fine inducitur Filius, tamquam mediator; ergo dum aliquis refert actualiter intentionem suam ad adorandum Patrem, non oportet quod actualiter tunc cogitet de Filio vel de Spiritu Sancto, quousque post inducat Filium in adoratione vel cogitatione sua, tamquam scilicet mediatorem. Et sicut est eadem adoratio habitualis, non tamen actualis, ita est eadem fruitio habitualis, licet non necessario eadem actualis.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρττγβμν)

1 personarum om. Φ | unam] om. D²Γ^{LN} *add.* personam Σ 2 subicit se] se (in se Λ^B) s. Λ^{EG}Σ | sed — actualiter] sed quando actualiter cogitat de una persona Γ^{BD}2 *add.* cogitet de alia persona MV 2-4 sed non — unam] sed non oportet quod actualiter cogitat de alia persona quando adorat unam R' sed quando actualiter cogitat de una persona, non oportet quod actualiter cogitet de alia R² 3 non — actualiter] om. CPSP²Γ^{LN}ΛΣ *edd.*; ¶ sign. Vacat V² | enim] autem MIVZ om. Γ^{BD}* 3-4 ¶ cogitet — unam¹ sign. Vacat V² 3 de alia] de aliqua AP* de una Λ^G 3-4 quando adorat unam] om. Λ^{YHO}2Φτ; ¶ sign. litteris a-b Γ^D1 4 unam¹] aliam Λ^G | orante] adorante MRI²VZΓ^{BDLN}*Λ^{YHGO}2 adoratione in *corr.* Λ^B2 *add.* ad M²SRVΓ^{LN}*Λ^Y2 | orante unam personam om. Σ | oratione] adoratione Λ^H om. Λ^B 5 non om. Λ^H2Σ | actualiter om. Λ^{YHO}τ | actualiter — patet de] ad unam personam et non actualiter ad aliam ut in Σ | alteri personae] ad aliam (ante actualiter Λ^G) Λ^{EG}ρττγβμν | patet om. Λ^{YHO}Φτ | illo om. Λ^Y2 (post hymno)^{HO}Σ | hymno] Christo Λ^H *add.* Pentecostes Σ 6 Spiritus] *add.* etc. Λ^B2 6-7 institutis I²ΓΛ^{YHGO}Σ statutis Λ^O 7 Ecclesiae] ecclesiasticae P om. Λ^O | frequenter] ut plurimum Σ | dirigimus Λ^{EG} | Patri] ad Patrem V 8 inducitur] introducit IZ includitur v concluditur R² | Filius] *add.* ergo Λ^O | tamquam = AD sicut *rell. edd.* | mediator] *rescr.* Λ^O2 medium Λ^G | ergo] unde C om. P* | infert Λ^O 9 actualiter] ante refert (8) ΓΣ om. CP 9-10 intentionem — actualiter om. M²V² 9 ad adorandum] ad orandum DCP²SRIZΓ^{LN} Λ^{EG}O*Σ^U adorando M² | non] nec M² 10 quod] ut Λ^{YHO} | actualiter tunc] t. a. DM²IZ | tunc om. Λ^BΣ | de² om. SΛ^{YHO} | Sancto] *add.* nisi (non Φ) habitualiter Φρττγβμν 10-11 quousque post] priusquam Λ^G 11 post] prius Γ^{LN}Λ^O primo (not. alius liber: post μ) Φρττγβμν | adoratione vel cogitatione = A adoratione Filii de cogitatione D cogitatione (cognitione Λ^OO*τ) *rell. edd.* | sua om. Λ^{YHO} 12 scilicet om. I²VZΓ^N2Λ^{EG}Σ | sicut] sic Z | est eadem adoratio] e. est (est om. Λ^B2) a. DΛ^E est a. e. Λ^{YHO} est e. oratio V e. oratio est Λ^G 13 non tamen] et non CP MV | non tamen actualis om. Λ^B | licet] sed RΓ^{BD}*Λ^N 14 necessario] *add.* sit Σ | eadem actualis] a. e. CPMSRIVZΓΛ^{EG} | actualis] accidentalis τ